OCTAVIAN SĂRBĂTOARE

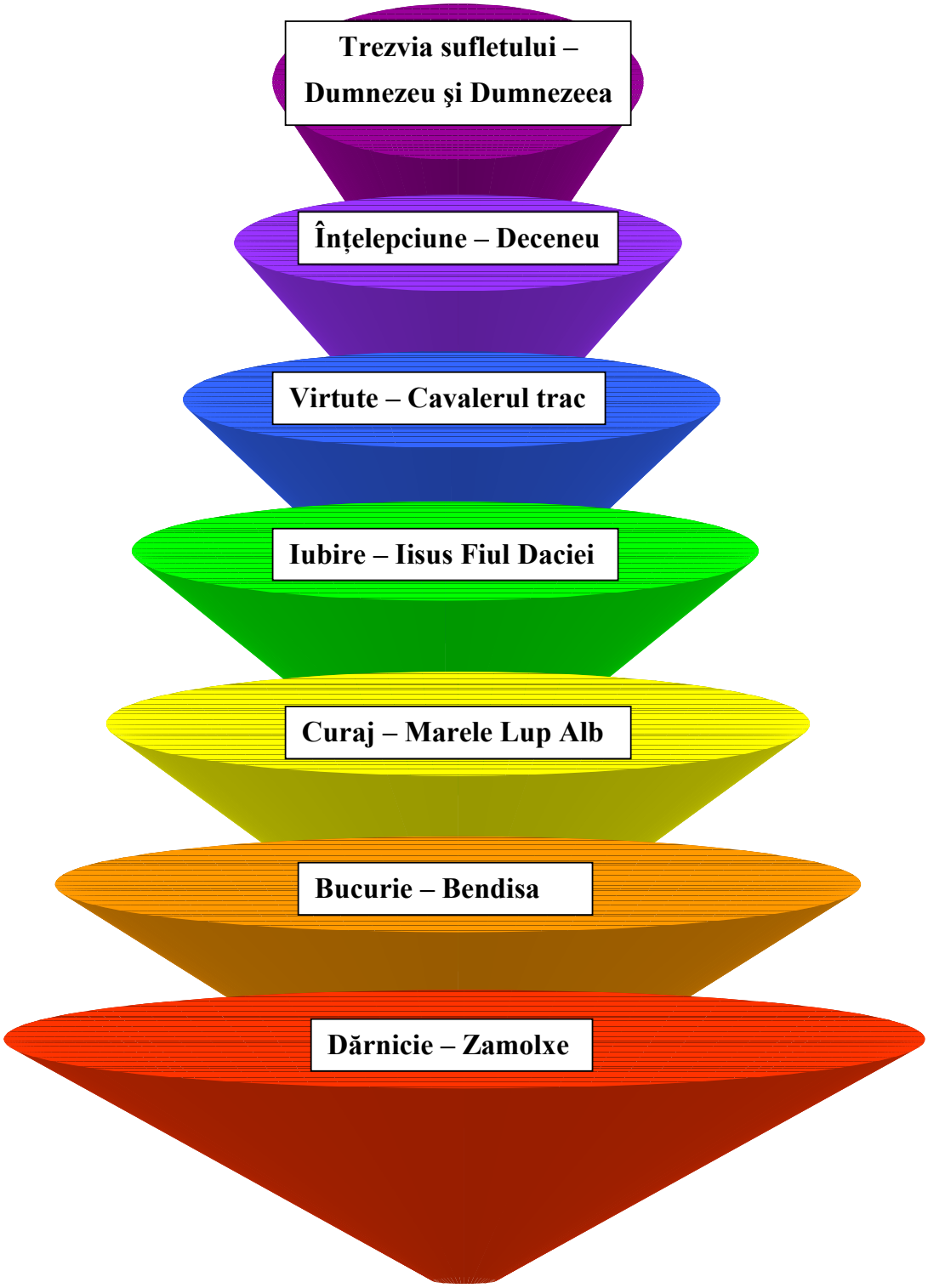

ZAMOLXIANA, EZOTERISMUL NEOZAMOLXIAN

STRUCTURARE ŞI HERMENEUTICĂ

First published in Australia in Mar. 2013 by
Sarbatoare Publications, Sydney, NSW
For other publications SEARCH 'Octavian Sarbatoare' at
National Library of Australia: http://www.nla.gov.au/
sarbatoare@hotmail.com

Copyright © 2013 and subsequent years by Octavian Sărbătoare. Această lucrare şi traducerile ei sunt copyright (au drept de autor Octavian Sărbătoare). Ea poate fi liber folosită ca fişier electronic sau imprimată pe hârtie în forma în care se află. Sacerdoţii neozamolxieni şi persoanele autorizate o pot utiliza liber pentru cursurile de iniţiere şi de acordare a diplomei de Master şi a titlului de Doctor în Zamolxiana.

National Library of Australia Cataloguing-in-Publication entry:

Sarbatoare, Octavian.
Zamolxiana, ezoterismul neozamolxian: structurare şi hermeneutică

Includes bibliographical references.
Edition: 1st. ed.
ISBN 978 0 9872227 9 4.
1. Zalmoxis. 2. Dacians--Religion. 3. Romanians--Religion. I. Title.

201.42

Pe prima copertă: O reprezentare cu arhetipuri a sistemului evolutiv în spiritualitatea neozamolxiană.

Pe coperta a patra: Vatra dacică din andezit a Marelui Lup Alb de la Uibăreşti, Jud. Hunedoara, România.

OCTAVIAN SĂRBĂTOARE

ZAMOLXIANA, EZOTERISMUL NEOZAMOLXIAN

STRUCTURARE ŞI HERMENEUTICĂ

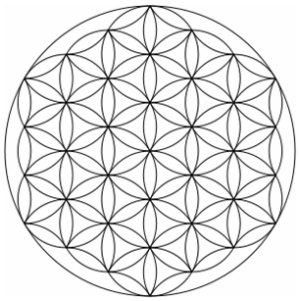

Motto:

Simbolurile sunt puteri ale universului.

Dedicații:

Lui Nicolae Densuşianu (1846-1911),
la 100 de ani de la apariția cărții sale *Dacia preistorică*.

Lui Dan Rizescu (1942-1997), prieten adevărat,
fost bibliotecar, un suflet dedicat culturii neamului românesc.

Colecția Deceneu

Sarbatoare Publications
Sydney

Introducere

Prezenta carte dezvoltă ideatica expusă succint în lucrarea, deschizătoare de drumuri ezoterismului neozamolxian, *Zamolxiana, învăţăturile ezoterice ale neozamolxianismului: Sumar de idei* (Sarbatoare Publications, 2012). Pe parcursul derulării argumentului se structurează simbolistica arhaică întâlnită pe larg în tradiţia populară românească precum şi în marile curente ezoterice şi religioase ale lumii antice. Totodată este expusă o hermeneutică interpretativă extinsă, ea permiţând în viitor o şi mai adâncă pătrundere în tematicile ezoterice de natură **Zamolxiana**, gnoza neozamolxiană.

Ezoterismul prin definiţie înseamnă cunoaştere interioară, care în contextul neozamolxianismului, ca spiritualitate şi religie în acelaşi timp, duce la iluminare şi la salvarea sufletului. **Zamolxiana**, ca gnoză neozamolxiană, permite un înalt nivel de înţelegere a miturilor, simbolurilor şi a sacralităţii pertinente nu numai cunoaşterii, dar însăşi existenţei umane. Ezoterismul neozamolxian abordează teme care răspund ideatic spiritualităţii universale conceptualizând un etos specific neamului românesc.

Gnoză neozamolxiană permite înţelegerea profundă a celor patru coloane ziditoare ale zamolxianismului modern, respectiv: **1. Peşterile iniţiatice sacre; 2. Munţii Carpaţi sacri, cogaionii; 3. Spiritul lui Deceneu ca supremă funcţie sacerdotală şi 4. Legile Belagine.**

Lucrarea tratează sistematic un ezoterism corelat cu simbolistica sacră şi tradiţia spirituală universală, pornind de la simbolul floarea vieţii în context uman şi cosmic. Ideile generatoare ale ezoterismului neozamolxian, sunt prezentate în relaţie cu cele şapte arhetipuri strămoşeşti neamului românesc, respectiv **Zamolxe, Bendisa, Marele Lup Alb, Iisus Fiul Daciei, Cavalerul trac, Deceneu şi Dumnezeu/ Dumnezeea**. În contextul spiritualităţii neozamolxiene există un sistem evolutiv şi o psihofiziologie aparte care-i conferă originalitate de idei. O expunere mai complexă o reprezintă cele 36 de elemente esenţiale de coborâre a divinităţii în materie (sau de ridicare a omului către divinitate), ele făcând conexiunea cu floarea vieţii, omul cosmic şi puterile vieţii pământene.

Argumentul lucrării defineşte cele 37 de puteri ale florii vieţii, 19 interioare fiinţei umane şi 18 exterioare (creaţioniste şi cosmogonice) identificând şi căile relevante şi evolutive de la o putere la alta în număr fiind de 90 ca multitudine de petale aflate în floarea extinsă a vieţii.

Floarea vieții cosmică (Cogaionul Celest) este prezentată cu elementele sale esențiale. Câteva practici sunt enumerate, deşi gama largă a lor face subiectul unor lucrări mai ample în viitor.

Finalul cărții oferă câteva elemente de numerologie sacră neozamolxiană precum şi idei pertinente cu privire la arta neozamolxiană şi proiecte de temple.

Baza ezoterismului neozamolxian o reprezintă atât tradițiile populare româneşti, vechi de milenii, cât şi expresia lor în noile condiții sociale care şlefuiesc credințele arhaice dându-le o formă corelată cu prezentul istoric. Mitologia românească s-a menținut la înălțimea adevărurilor spirituale cele mai profunde deschizând o panoramă largă zamolxianismului modern.

Fig. 1 – Cruce românească având ca element central floarea vieții, simbol al vieții şi reînvierii.

Informațiile prezentate rezonează cu lucrarea de fundament, cu caracter revelatoriu, a spiritualității şi religiei neozamolxiene numită *CARTEA LUI ZAMOLXE* sau *ÎNȚELEAPTA SCRIPTURĂ* sau *NOUL TESTAMENT AL DACILOR*, din care sunt redate versete care susțin ideatica lucrării de față.

Fig. 2 – Floarea vieții reprezentată pe o cruce din cimitirul vesel de la Săpânța, Maramureş, România.

Prezenta lucrare este mai mult decât o expunere a ezoterismului şi a practicilor zamolxianismului cu caracter modern (neozamolxianismul). Ea deschide larg drumuri întru manifestarea unor paradigme spirituale aparte pentru români.

Vechile modele ale credinţelor populare, miturile şi legendelor românilor capătă astfel haine noi de expresie într-un ezoterism profund.

Fig. 3 – Floarea vieţii cu 90 de petale (floarea vieţii extinsă) reprezentată pe o farfurie de artă populară din Munţii Apuseni, România.

Cele expuse în conţinutul cărţii arată în esenţă modalităţile de abordare a neozamolxianismului ca spiritualitate sacerdotală, personală şi colectivă, oferind informaţiile structurale, ale ezoterismului neozamolxian, însoţite de o hermeneutică adecvată. Practicanţii, zamolxienii moderni, pot înţelege astfel o gnoză limpede formulată şi care serveşte apropierii lor spirituale de divinitatea supremă a neamului românesc Dumnezeu/ Dumnezeea, de Zeul Zamolxe, de Zâna Zânelor, şi de strămunii daci, reprezentativii etno-culturali pentru românii de astăzi.

Formatul normal al cărţii este A4.

Octavian Sărbătoare, anul 2013,
la 100 de ani de la apariţia cărţii lui
Nicolae Densuşianu, *Dacia preistorică*.

Prescurtări folosite în carte:

- *CLZ = Cartea Lui Zamolxe*
- *VIE = Cartea Vieţii*
- *NEM = Cartea Nemuririi*
- *LEG = Cartea Legii Strămoşeşti*
- *IUB = Cartea Iubirii de Oameni.*

Cap. 1 – Considerații generale asupra originii ezoterismului neozamolxian

Ezoterismul neozamolxian, ca structurare şi hermeneutică a gnozei, este o premieră pe firmamentul spiritualității neamului românesc, însă sursele de inspirație sunt vechi de milenii. Spiritualitatea neozamolxiană este un fenomen social care a evoluat consistent de-a lungul epocii moderne. Zamolxianismul modern, cum se mai numeşte neozamolxianismul, este intrinsec legat de curentul istoric numit dacism, o cercetare de reconsiderare istorică. Marcat în secolul al 19-lea de personalități de seamă precum sunt B. P. Haşdeu, Grigore Tocilescu, Mihai Eminescu, dacismul a avansat în cercetarea social-ştiințifică şi în idei. În anul 1913 a văzut lumina tiparului cartea *Dacia preistorică*, a lui Nicolae Densuşianu, reprezentând sinteza de până atunci a celor mai importante descoperiri istorice şi spirituale privind strămoşii neamului românesc. Cercetători ai secolelor 20 şi 21, precum sunt Iosif Constantin Drăgan, Vasile Pârvan, Valentin Roman, Daniel Roxin, Napoleon Săvescu, Geo Stroe, îşi aduc aportul la argumentul istoric şi spiritual al perenității dacilor pe teritoriile locuite de românii de astăzi. Mihai Vinereanu, Iosif Lucian Cueşdean, Aurora Pețan, Maria Crişan sunt câteva nume de cercetători ştiințifici în domeniul lingvisticii comparate. Dacismul, ca fenomen istoric al timpurilor moderne, îşi are ca substrat spiritual tradiția zamolxiană.

Cercetători remarcabili în domeniul zestrei strămoşeşti, precum sunt Romulus Vulcănescu şi Ion Ghinoiu (vezi bibliografia), atrag atenția asupra mitologiei poporului român şi surselor etno-culturale, moştenirea dacică în contextul tradiției populare. Ele arată că relația între cioban şi cosmosul mitologic capătă caracter sacru. Din vechime Focul Lui Zamolxe era privit ca **Focul Viu**, o modalitate de conectare cu zeii. Astfel că în prezența Focului Lui Zamolxe evenimentele vieții omeneşti capătă dimensiuni cosmice, aceasta permițând elaborarea unei simbolistici pe măsură. Zamolxianismul modern cuprinde o panoramă largă de sacralitate şi sacralizare a vieții neamului românesc în virtutea faptului că sacrul reprezintă pentru conştiința religioasă, adevărata realitate.

În paralel cu dacismul şi cu cercetarea etno-folclorică s-a dezvoltat un argument elevat şi în sânul clerului creştin ortodox. Cercetătorii preoți, deveniți din ce în ce mai conştienți de sincretismul ce-l reprezintă biserica ortodoxă română de astăzi, au identificat cu mai multă acurateţe zestrea culturală şi religioasă precreştină. Contribuțiile preoților creştini ortodocşi

Dumitru Bălaşa şi Nicolae Feier (vezi bibliografia) sunt astăzi jaloane de referinţă în neozamolxianism.

Mitologiile uraniană (solară şi masculină) şi htonică (telurică şi feminină) sunt adânc înrădăcinate în legendele şi credinţele neamului românesc. Femeia era cea care întreţinea focul sacru, iar Făt-Frumos era considerat ca fiind fiul soarelui, ne spune Pr. Dumitru Balaşa. Pe aceleaşi coordonate de idei Pr. Nicolae Feier relatează despre credinţa precreştină, despre Zamolxe şi nemuritorii lui, despre Zeul Moş şi Zeiţa Babă, despre Dochia, Moş Indrei, Moşul de Florii şi cultul arborelui vieţii, bradul. Panorama largă a acestor tradiţii este prezentată în *Cartea Lui Zamolxe* (*CLZ*) numită şi *Înţeleapta Scriptură* sau *Noul Testament al Dacilor*, o lucrare de temelie identitar-spirituală românilor. Cartea conţine patru părţi:

a) *Cartea Vieţii* (*VIE*), sau *Calea Lui Dumnezeu*
b) *Cartea Nemuririi* (*NEM*), sau *Calea Lui Zamolxe Arianul Fiul Lui Dumnezeu*
c) *Cartea Legii Strămoşeşti* (*LEG*), sau *Calea Înţelepciunii Lui Zamolxe*
d) *Cartea Iubirii de Oameni* (*IUB*), sau *Calea Lui Iisus Fiul Daciei* sau *Evanghelia Dacilor*.

În prezent se constituie un imaginar spiritual-religios relevant zilei – zamolxianismul modern – structurat şi fondat pe baza cercetărilor, descoperirilor şi revelaţiilor de astăzi. Argumentul este larg susţinut de cercetările întreprinse de cele trei grupuri, enumerate mai sus, respectiv de existenţa unui viguros filon istoric, etno-folcloric şi religios, ca zestre strămoşească de la străbunii daci.

Elemente de ezoterism arhaic sunt prezente atât în protozamolxianism cât şi în zamolxianismul istoric. Protozamolxianismul avea o divinitate cu numele de Gebeleizis (un teonim grecizat), Zeu al Cerului, Zeul Tată, iar mama era reprezentată de Zeiţa Pământ (*VIE, 1, 16*). De-a lungul timpului caracteristicile zeului Gebeleizis au fost preluate de teonimul Dumnezeu (în protolatină/ prototracă: Domine deus = Stăpâne zeu). Diaconul Coresi, cel care a tradus în sec. al 16-lea părţi din Biblie (sub numele de Tetraevanghelul), utilizează teonimul Doumnezeu (ДОЎМНЕЗЕУ).

De prin secolul al 6-lea î.e.n. Zamolxe, omul zeificat, a dobândit caracteristici soteriologice, devenind salvatorul paradigmatic, care prin exemplul propriu le-a arătat dacilor calea sacră către zeul Dumnezeu (vezi în *Cartea Lui Zamolxe* partea care tratează viaţa lui Zamolxe, *Cartea Nemuririi – NEM*). Memoria colectivă a neamului românesc a păstrat străvechile tradiţii ale spiritualităţii strămoşilor sub forma credinţelor

populare, provenite din tradiții ancestrale. Mitologia dacică trebuie astăzi căutată în relicvele celor mai vechi genuri folclorice româneşti, precum sunt colinda şi cântecul bătrânesc, dar şi în ritualurile populare şi superstițiile cu urme mitologice precum este descântecul. Floarea vieții este prezentă în lucrările de artă populară, pe cruci şi monumente funerare.

Fig. 4 – O încrustare în lemn a florii vieții.

Zamolxianismul tradițional este încă şi astăzi adânc înrădăcinat în sacrul păstoresc moştenitor al civilizaţiei dacilor purtată etnic de poporul dacoromân ca formă de cult. Din vremuri imemoriale ciobanii carpatini au fost investiți cu atribute sacerdotale. Figura ancestrală a păstorului încă vieţuieşte în tipurile româneşti, fie că vorbim de tipuri sociale, culturale, religioase sau istorice. Purtăm în noi vechile relicve.

Fig. 5 – Hambar încrustat cu motivele
de artă populară românească, floarea vieții şi arborele vieții (bradul).

Credința zamolxiană a existat din vechime la oamenii Țării Zeilor, în teritoriile locuite de traco-daci din timpuri imemoriale. Etosul fundamental al dacoromânilor de astăzi este urmarea celui al strămoşilor lor, tracii.

De la acele vremuri apuse zamolxianismul a evoluat şi s-a menținut la dacoromâni prin tradiții specifice sub formă de credințe în manifestarea de suflete şi spirite sub denumirea de zâne, zei, iele, dochii, Dragobete, solomonari, Caloianul şi altele. Păstrarea credinței strămoşeşti sacre urmăreşte să țină oamenii Țării Zeilor frumoşi şi drepți, pe când pierderea ei îi risipeşte.

Credința neozamolxiană se bazează pe legile frumoase, Legile Belagine (primordiale), cele pe care sufletul le percepe ca fiind adevărate. Ea este nu numai o spiritualitate rațională şi o religie, dar şi un mod de viață. Din legende se crede că legile frumoase au fost primite de Zamolxe, salvatorul dacilor, de la zeița Vesta (numită Hestia, în tradiția greacă antică), personificarea principiului focului, scânteie a soarelui. Forma veche a acestor legi pare astăzi pierdută, dar zamolxianismul modern le renaşte din credințele populare ale tuturor românilor şi din comportamentul oamenilor frumoşi, trăitori sau născuți în arealul carpatin. *Cartea Lui Zamolxe* enumeră cele 216 Legi Belagine în *LEG, 1, 57-319*.

Există patru coloane ziditoare ale zamolxianismului modern (***Fig. 6***):

1. Peşterile inițiatice
2. Munții Carpați sacri, cogaionii
3. Spiritul lui Deceneu ca supremă funcție sacerdotală
4. Legile Belagine

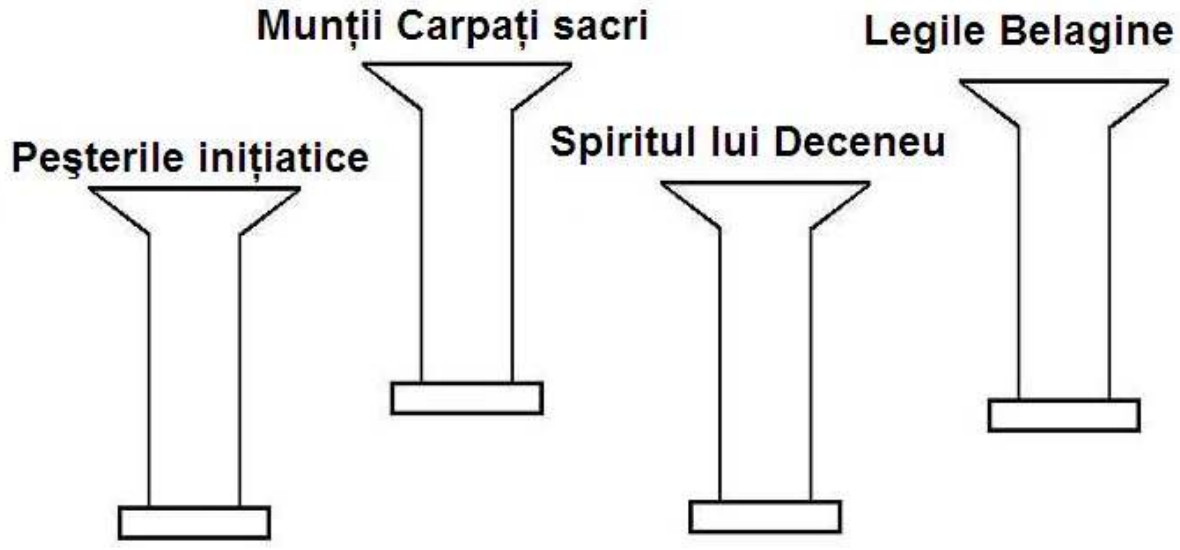

Cele patru coloane ziditoare ale zamolxianismului modern

1. Peşterile iniţiatice sacre

Peşterile iniţiatice sunt sanctuarele pământului. Străbunul Zamolxe a meditat mult timp în peşteri pentru a afla misterele lumii htonice (vezi *NEM, 12, 163-170*). Acolo omul învaţă ce înseamnă marea putere a pământului şi tainele creării şi transformării materiei aflată la suprafaţa pământului, prin folosirea puterilor sufletului şi minţii.

Energia peşterilor revelă misterele spiritualităţii neozamolxiene caracterizată prin cele două aspecte, de salvare şi de mister. În peşteri pot avea loc felurite iniţieri în latura de mister a neozamolxianismului. Peşterile iniţiatice sunt prin excelenţă locurile unde neozamolxianul pătrunde în misterele crezului care se revelă pe măsură ce lumina interioară omului creşte în conştiinţa de sine, reprezentată simbolic prin vârful unui munte sacru, un cogaion.

2. Munţii Carpaţi sacri, cogaionii

Crestele Munţilor Carpaţi sunt puncte de întâlnire dintre cer şi pământ, sălaşe ale puterilor de manifestare ale zeilor pe pământ. Muntele reprezintă practic şi simbolic capătul ascensiunii omului. Privite de sus, crestele apar ca vârfuri ale unor verticale, ca *axis mundi* – axa lumii, centre primordiale al lumii; privite de jos, de la orizont, ele apar ca linii ale unor verticale, ca axe ale lumii, dar şi ca scări, urcuşuri.

Munţii se înscriu astfel în simbolismul transcendenţei. Muntele este sălaşul zeilor şi ascensiunea lui apare ca o înălţare spre cer, ca mijloc de a intra în legătură cu divinitatea, ca o reîntoarcere la principiul transcendent al existenţei reprezentat de Dumnezeu şi Dumnezeea.

Munţii Carpaţi sacri, cogaionii, sunt adevărate temple şi oracole naturale de pe care sacerdoţii decenei de astăzi transmit iluminarea arătând căile parcurgerii Legilor Belagine (primordiale) şi înmânând astfel cheile nemuririi sufletului. Pe înălţimi, în jurul focurilor sacre, îşi sărbătoreau dacii momentele de divinaţie închinate soarelui şi legilor zamolxiene. Noi le-am moştenit ca sărbători ale duhului munţilor şi le-am numit nedei (vezi *LEG, Capitolul 6*).

Vârful unui munte, cu capul ridicat semeţ spre cer, simbolizează capătul evoluţiei umane şi are rolul de a-l călăuzi pe om spre culmea dezvoltării sale, fiind locul natural de iniţiere. Munţii sunt straja noastră, se spune că sufletele celor născuţi în arealul Munţilor Carpaţi îşi au sălaşele acolo, după despărţirea lor de trupuri.

3. Spiritul lui Deceneu ca supremă funcţie sacerdotală

De la reforma lui Deceneu (secolul I î.e.n.), preoţimea zamolxiană s-a numit şi preoţime decenee. Spiritul lui Deceneu este în esenţă spiritul Marelui Preot, ca supremă funcţie sacerdotală, care-şi deleagă puterile întregului sacerdoţiu. Astfel, la orice iniţiere sacerdotală zamolxiană modernă se invocă prezenţa spiritului călăuzitor al lui Deceneu (vezi *LEG, 5, 53-54*).

4. Legile Belagine

Legile Belagine (sau Legile Frumoase sau Legile Lui Zamolxe) sunt un set de afirmaţii de înţelepciune. În vremurile moderne s-au structurat direcţii care conţin atât profunzimile înţelepciunii antice cât şi evoluţia lor la nivelul de exprimare al fizicii cuantice (vezi *LEG, 1, 57-319*), aceasta permiţând ca Legile Belagine să poată fi numite **Noile Legi Belagine**.

Ţinând cont de cele expuse mai sus putem structura o simbolistică neozamolxiană sacră care să susţină cele patru coloane ziditoare ale zamolxianismului modern (1. Peşterile iniţiatice; 2. Munţii Carpaţi sacri, cogaionii; 3. Spiritul lui Deceneu ca supremă funcţie sacerdotală; 4. Legile Belagine), decodificând în acelaşi timp şi hermeneutica lor însoţitoare.

Cap. 2 – Simbolistica sacră şi tradiția spirituală

Simbolurile sunt puteri ale universului. Pentru început vom reconstitui sumar simbolistica sacră prezentă în tradițiile spirituale ale lumii. Vom arăta că ea se regăseşte şi la strămoşii neamului românesc şi o vom aplica elementelor care constituie în prezent bazele zamolxianismului modern. Floarea vieții este un simbol arhaic reprezentând creația şi dinamica existenței vieții umane, promisiunea şi perenitatea nemuririi spirituale (vezi *Cartea Lui Zamolxe*: *VIE, 1, 79-80; VIE, 2, 45; NEM, 1, 55; NEM, 12, 271; LEG, 6, 59*).

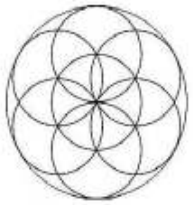

Fig. 7 – Cele şapte cercuri constructoare ale simbolului floarea vieții în centrul desenului.

Mecanismul geometric generator formării petalelor florii vieții îl reprezintă şase cercuri, ale căror centre se găsesc pe circumferința unui cerc interior. Cele şase cercuri se unesc tangent două câte două într-un centru comun. La mijloc se creează floarea vieții având două petale pe verticală, sus-jos, celelalte patru petale aflându-se în decalaj adiacent de 60 de grade una față de cealaltă. Aceste şapte cercuri formatoare se numesc sămânța vieții.

Floarea vieții, în desfăşurarea ei dinamică pe axa timpului, generează fructul vieții. Există un determinism în care sămânța vieții dă naştere florii vieții, care la rândul ei creează fructul vieții (***Fig. 8***).

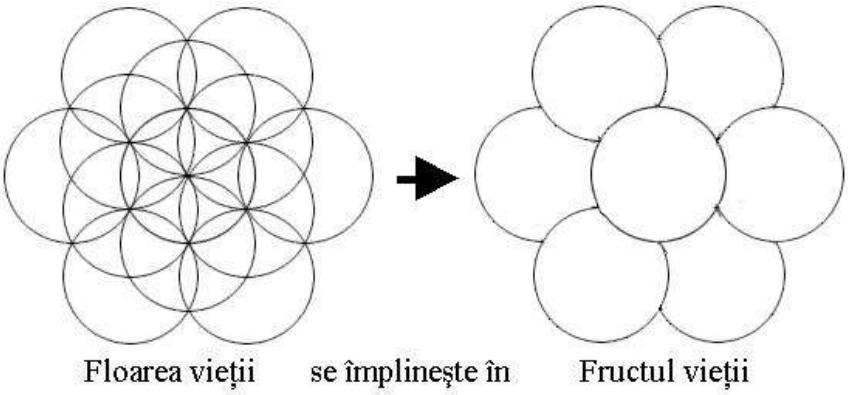

Hermeneutica acestor transformări este larg interpretativă. Fructul vieții este un summum de ciclicități care la rândul lor dau naştere altor ciclicități (sămânță-floare-fruct), cercul fiind prin excelență simbolul succesiunii ciclice. La nivel macro se poate face o paralelă între fructul vieții şi universurile multiple. Prin urmare sămânța vieții reprezintă potențialitatea vieții, floarea vieții este viața însăşi, iar fructul vieții e împlinirea vieții.

Există trei elemente esențiale ale florii vieții (***Fig. 9***), elaborarea şi identificarea lor în diferite forme constructive se va face ulterior în cursul dezvoltării argumentul lucrării de față.

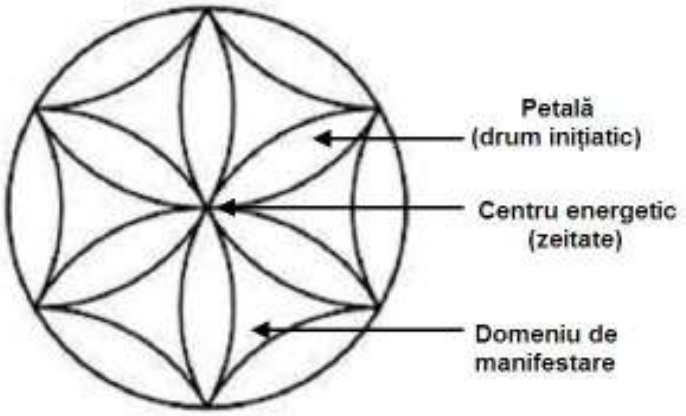

Cele 3 elemente esențiale ale florii vieții

O structură dinamică pe orizontală şi spațială a florii vieții este cea având 19 elemente întrepătrunse, totalizând 90 de petale (***Fig. 10***), țesătura matricială a substratului universal generator.

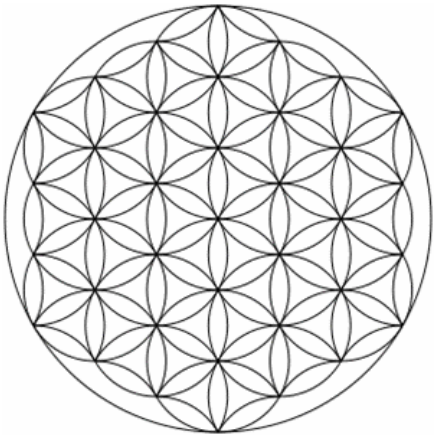

Fig. 10 – Floarea vieții extinsă având 19 elemente întrepătrunse.

Din această țesătură matricială se dezvoltă un cub al spațialității, deci o expansiune din planul bidimensional în spațiul cu trei dimensiuni.

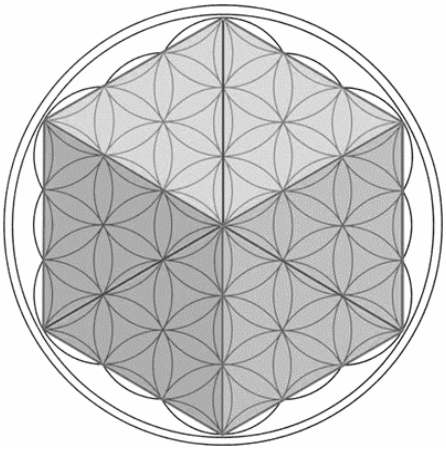

Fig. 11 – Floarea vieții extinsă, generatoarea cubului spațialității.

Această formă a florii vieții încadrează cubul spațialității care implică o sfericizare a elementului planar floarea vieții ale cărei petale dobândesc spațialitate tridimensională fiind acum în număr de 18 (3 x 6). De aici se poate expanda interpretativ conceptualizând grafice multidimensionale.

O imagine relevantă aplicării florii vieţii în simbolistica sacră universală este reprezentarea zeiţei egiptene Isis ridicându-se către cer (***Fig. 12***). Imaginea divinității este în fapt cea a omului cosmic. Faptul că zeița posedă aripi este amintirea mitică pământeană a existenței îngerilor veghetori, fondatorii veniți din stele (vezi în *Cartea Lui Zamolxe, Cartea Vieții*). Zeița Isis se ridică la cer încadrată în floarea vieții ca simbol al trecerii omului în nemurire.

O altă imagine relevantă, aplicării florii vieții în simbolistica sacră, este cea a zeului Ahura Mazdah venerat de perşii zoroastrieni (***Fig. 13***). Ea reprezintă omul cosmic, acel înger veghetor, considerat de pământeni ca fiind propulsat de aripi pentru a putea zbura. Simbolul omului cu aripi este prevalent în acele tradiții religios-spirituale care au preluat într-un fel sau altul mitul ancestral al existenței unor oameni veniți din cer, ființe extraterestre care se puteau deplasa în spațiul aerian terestru.

Omul pământean şi reprezentarea lui cosmică se poate încadra în spațiul a două piramide sub formă de tetraedru (***Fig. 14***), centrul puterii fizice a corpului uman, zona buricului, corespunzând centrului sferei. Vom vedea ulterior că triunghiul este simbolul portalului centrului puterii fizice a ființei umane. Lumea interioară omului se corelează cu cea exterioară, pământeanul devenind astfel om cosmic. Sunt trei lumi – 1. micro, 2. umană (pământeană) şi 3. macro, ale căror manifestări existențiale se întrepătrund în ezoterismul lor. Putem spune, din perspectiva aplicării practice a acestor idei, că zenitul (apexul), atunci când este un vârf de munte (precum Vârful Omu), este locul natural de inițiere şi capătul evoluției umane. Nadirul, sau vârful de jos, este locul inițierii care are loc într-o peşteră sacră (precum sunt Peştera lui Zamolxe de la Polovragi sau Peştera Ialomiței din munții Bucegi), fiind punctul de pornire al călătoriei spirituale.

O folosință deosebită a florii vieții, de-a lungul istoriei culturii umanității, o reprezintă runele arhaice, baza grafică a tuturor scrierilor (***Fig. 15***).

Runele arhaice, baza tuturor scrierilor, sunt generate pe fundalul florii vieții.

În neozamolxianism, ca şi în marile tradiții spirituale ale antichității, focul dacic are statut sacru. Focul Lui Zamolxe îl reprezintă pe Zamolxe, fiind în esență mijlocul prin care se accesează Spiritul Lui Zamolxe care se face prezent în omul care priveşte focul sacru. De remarcat este şi faptul că în Focul Lui Zamolxe se găsesc spiritele tuturor zânelor şi zeilor, focul sacru dacic având putere transformatoare de **ființare** a zeităților în mintea omului. *Cartea Lui Zamolxe* în *LEG, 1, 29-30* se scrie: „[29]Într-un an Marele Lup Alb a chemat poporul la Sarmisegetuza la Ziua de Sânziene.

[30]Şi au pregătit acolo un rug mare la care fiecare om să-şi cheme, după voie, zeii şi zânele ca astfel să meargă pe calea Domnului Dumnezeu".

Prin folosirea Focului Lui Zamolxe practicantul neozamolxian intră într-un proces de vindecare personală, începând cu cea a sufletului. În acest context elementul de sacralitate are o expunere rațională explicând vindecările considerate miraculoase de către unele religii. Focul Lui Zamolxe devine aici mijlocul principal de vindecare a sufletului, forma elementară a focului sacru fiind simpla lumânare (***Fig. 16***).

Doctorii tracilor practicau medicina integrată celor trei planuri: sufletesc, mental şi fizic. O astfel de învățătură se poate aplica la vindecarea bolilor. În *Cartea Lui Zamolxe, NEM, 5, 10*, Pitagora afirmă: „Sufletul poate chiar contribui la vindecarea unei răni existente prin acțiunea lui directă asupra mentalului care cheamă la intervenție mecanismele de apărare şi vindecare ale corpului".

Ca **țară a zeilor**, Dacia era în acelaşi timp şi **țara focului sacru**, care după tradiția neamului românesc era asociat accesului la spirit. În cazul de față vorbim despre Spiritul Lui Zamolxe şi prin intermediul zeului-om Zamolxe, ca Mijlocitor, de Spiritul Lui Dumnezeu. Astăzi trăim un fenomen spiritual de excepție, renaşterea practicilor focului sacru dacic.

Fig. 17 – Grup neodacic strâns seara la Focul Lui Zamolxe.

O percepție se răspândeşte larg printre români, aceea a renaşterii neamului românesc din focul sacru al străbunilor daci. Zeitățile considerate uitate sunt invocate la ceremonii ale focului sacru dacic în toate ținuturile locuite de români. Importanța focului sacru este pertinent menționată în *Cartea Lui Zamolxe*, folosirea lui fiind una dintre cele zece porunci (precepte) ale Domnului Dumnezeu („[91]Şi cel puțin o dată la şapte zile să aprinzi şi să priveşti focul sacru care este legătura ta cu Domnul Dumnezeu (4)" – *VIE, 1, 91*).

Există o simbolistică, generatoare a bazelor practicilor neozamolxiene, centrată în jurul a şapte arhetipuri tradiționale neamului românesc.

Cap. 3 – Simbolistica generatoare a bazelor practicilor neozamolxiene

Spiritualitatea neozamolxiană atribuie florii vieţii extinsă şapte arhetipuri ca modele de urmat (*LEG, 7, 37-45; NEM, 12, 76-77; NEM, 12, 279-280*) astfel: Zamolxe, Bendisa, Marele Lup Alb, Iisus Fiul Daciei, Cavalerul trac, Deceneu şi Dumnezeu/ Domnazâna (sau Dumnezeea). Hermeneutica simbolisticii florii vieţii identifică şapte trăsături de caracter, care sunt intrinsec legate de arhetipurile strămoşeşti, precum şi şapte simboluri naturale caracteristice lor. Ele constituie o bază psiho-comportamentală după cum urmează:

- Dărnicie (generozitate) – Zamolxe – soarele
- Bucurie (plăcere) – Bendisa – bradul (pomul vieţii)
- Curaj (pace) – Marele Lup Alb – lupul
- Iubire (compasiune) – Iisus Fiul Daciei – mielul
- Virtute (demnitate, dreptate) – Cavalerul trac – bourul
- Înţelepciune (dreaptă judecată) – Deceneu – şarpele
- Trezvie (trezire) a sufletului – Dumnezeu şi Domnazâna (Dumnezeea) – vulturul bicefal.

Soarele este expresia cosmică a florii vieţii. Bradul reprezintă smerenia, bucuria vieţii şi credinţa, caracteristici umane tipic feminine. Lupul este paradigma curajului şi sfidării morţii (dacii asimilau spiritul lupului înainte de intrarea în luptă), caracteristici umane tipic masculine. Mielul este animalul blândeţii şi al nevinovăţiei. Bourul este un model de tenacitate şi încredere (în Moldova simbolul bourului s-a păstrat ca expresie vie a puterii). Şarpele este un simbol al înţelepciunii. Vulturul bicefal este modelul ridicării la Dumnezeu, înălţarea în spirit, îndumnezeirea.

Importanţa corelării aplicării caracteristicilor lupului şi şarpelui este covârşitoare. *Cartea Lui Zamolxe* arată acest fapt în *LEG, 2, 83-87*, astfel: „[83]Şi să ţineţi minte că atunci când poporul va fi subjugat de duhurile rele, el se va salva dacă-şi va aminti de Marele Lup Alb şi de înţelepciunea Lui Zamolxe. [84]Că răul omenirii va fi cândva distrus de lup şi de şarpe. [85]Lupul este cutezanţa, iar şarpele este înţelepciunea. [86]Şi atunci când cutezanţa şi înţelepciunea se unesc, întunericul dispare din sufletele oamenilor. [87]Lupul şi şarpele sunt temelia salvării omenirii, noi îi purtăm pe stindardul nostru, simbolul neamului”.

Există urme de necontestat ale existenţei multimilenare a arhetipurilor tradiţionale ale tracilor. Prezentăm doar două dintre ele.

Fig. 18 – Cavalerul trac, basorelief pe o piatră aflată la Muzeul Dunării de Jos, oraşul Călăraşi, Jud. Călăraşi.

În aria balcanică s-au descoperit sute de imagini ale Cavalerului trac, sculptate în piatră sau gravate pe metale, arhetipul tracic fiind cunoscut şi sub numele de cavaler danubian sau cavaler zamolxian.

Vulturul bicefal, simbol arhaic, este reprezentat în multiple forme pe blazoanele caselor regale.

Fig. 19 – Vulturul bicefal de la Alaca Hüyük (în Turcia de astăzi), urmă a civilizației indo-europene a hitiților (nesilimii – poporul nesa sau uriaşii), simbol al puterii divine a oamenilor veniți din stele.

Nesilimii erau uriaşii din vechime, *Cartea Lui Zamolxe* îi prezintă astfel: „[23]Şi uriaşii au fost numiți de unii atlanți, de alții titani, tartori, nesilimi sau rugmani, puternicii vremii, zişi şi stâlpii pământului. [24]Ei au înfruntat timpul, căci au avut viețile lungi şi sănătoase.” – *VIE, 1, 23-24*.

Cele şapte arhetipuri prezentate mai sus au generat multiple mituri păstrate în tradiția populară românească:

- Făt-frumos şi oamenii buni au fețele strălucind ca soarele.
- Bradul, pom al vieții reprezentând femeia, este statornicia în credință.
- Legendele povestesc despre Marele Lup Alb ca protector al neamului românesc şi ca model de cutezanță.
- Mielul cel blând este Iisus cel iubitor de oameni.
- Legendele cu bourul sunt temelia etosului dacoromânilor din Moldova şi Maramureş fiind simbolul puterii necesare noilor începuturi.
- Şarpele dă pilde şi învățături înțelepte.
- Vulturul poartă în cioc o piatră nestemată, făcătoare de minuni.

Cartea Lui Zamolxe dezvoltă pe larg cele şapte arhetipuri.

Alte legende populare scot în evidență cele şapte arhetipuri strămoşeşti, combinând caracteristicile lor astfel:

- Făt-Frumos este eroul purtător al luminii care elimină tenebrele cu paloşul de lumină ajutat de calul năzdrăvan care mănâncă jeratic fiind născut din focul sacru.
- Ileana Cosânzeana sau Sânziana sau Drăgaica, este Zâna Sânzienelor. Ea se distinge prin semne caracteristice şi anume: buchetul de sânziană, cununa de spice, centura de tei şi toiagul de alun şi o vestimentație înflorată.
- Mielul este blând şi oaia înțeleaptă (vezi balada Miorița).
- Lupoaica alăptează copii.

Crucea Lui Zamolxe (***Fig. 20***) este una din legăturile simbolice sacre ale neozamolxianului cu divinitatea. Are patru brațe egale, iar în centrul ei se află simbolul floarea vieții, reprezentând soarele emițând raze de lumină ca formă vizibilă a zeului nevăzut, manifestare a transcendentului.

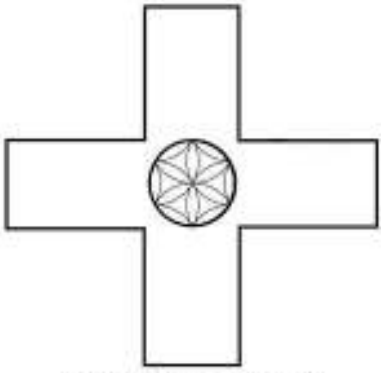

Crucea Lui Zamolxe

Ca simbol, Crucea lui Zamolxe va apare pe templele neozamolxiene, la sanctuare, altare şi vetre. Ea era purtată în vechime de către pustnici (*NEM, 11, 33*) şi poate fi purtată astăzi ca totem personal şi de către practicanţii neozamolxieni.

În tradiţia mortuară românească floarea vieţii apare sculptată pe o cruce creştină (***Fig. 21***, în stânga imaginii) demonstrând astfel sincretismul dintre zamolxianism şi creştinism.

Floarea vieţii prezentă pe o cruce mortuară la Sarmisegetuza, România.

Floarea vieţii prezentă pe presupusul sarcofag, al familiei lui Iisus, descoperit lângă Ierusalim în anul 1980, Israel.

În partea de sus a crucii se pot citi iniţialele scrise cu litere chirilice, IC XC – Iisus Hristos). Floarea vieţii apare gravată şi pe presupusul sarcofag, al familiei lui Iisus, descoperit lângă Ierusalim, în Israel, în anul 1980. Relevant este faptul că pe acest sarcofag, considerat de tradiţie creştină (despre care nu s-a demonstrat că are vreo legătură cu osemintele Lui Iisus şi ale familiei Sale) se găseşte gravată **floarea vieţii, simbolul dacic al nemuririi sufletului**.

Existenţa aceastui sarcofag din timpul când a trăit Iisus arată în primul rând corelarea care se făcea la acea vreme între creştini şi tradiţia cărei Iisus îi aparţinea, respective cea dacică, ca Fiu al Daciei. *Cartea Iubirii de Oameni* (numită şi *Calea Lui Iisus Fiul Daciei* sau *Evanghelia Dacilor*) Îl portretizează pe Iisus ca murind în Dacia la adânci bătrâneţi. Urmele trecerii Lui Iisus prin Iudeea secolului întâi e.n. rămân notabil demonstrate de descoperirile arheologice din Israel despre creştinii acelor timpuri.

Crucea şi-a păstrat semnificaţia arhaică de simbol al nemuririi sufletului celui îngropat, deşi în vechime pe locul respectiv se afla îngropată urna funerară în locul coşciugului cu trupul celui mort. Se poate observa (pe *Fig. 21*) cum floarea vieţii de pe cruce este impecabil construită ca rezultat al intersecţiilor cercurilor formatoare.

Tradiția populară românească a păstrat şi încă mai menține simbolistica precreştină în arta populară. Crucea lui Zamolxe este prezentă în forme specifice în zona Maramureş din România sau pe cruci vechi.

Fig. 22 – Cruce zamolxiană din Maramureş (în partea stânga) şi o altă formă a ei gravată pe o cruce mortuară cu ornamente dacice în zona Munților Buzăului.

Crucea zamolxiană din Maramureş are patru brațe egale şi o motivație centrală florală, iar pe margini una arboricolă, frunzele fiind dispuse ca într-o coroană de lauri spre cinstirea celui decedat.

Simbolistica dacică veche apare într-o formă asemănătoare şi pe poarta sanctuarului de la Sarmisegetuza (***Fig. 23***).

Cele şapte arhetipuri zamolxiene permit o reprezentare a unui sistem evolutiv al conştiinței. Pe drumul ascendent spiritual se dobândesc anumite caracteristici pozitive de comportament întru iluminarea sufletului.

Cap. 4 – O reprezentare cu arhetipuri a sistemului evolutiv în spiritualitatea neozamolxiană

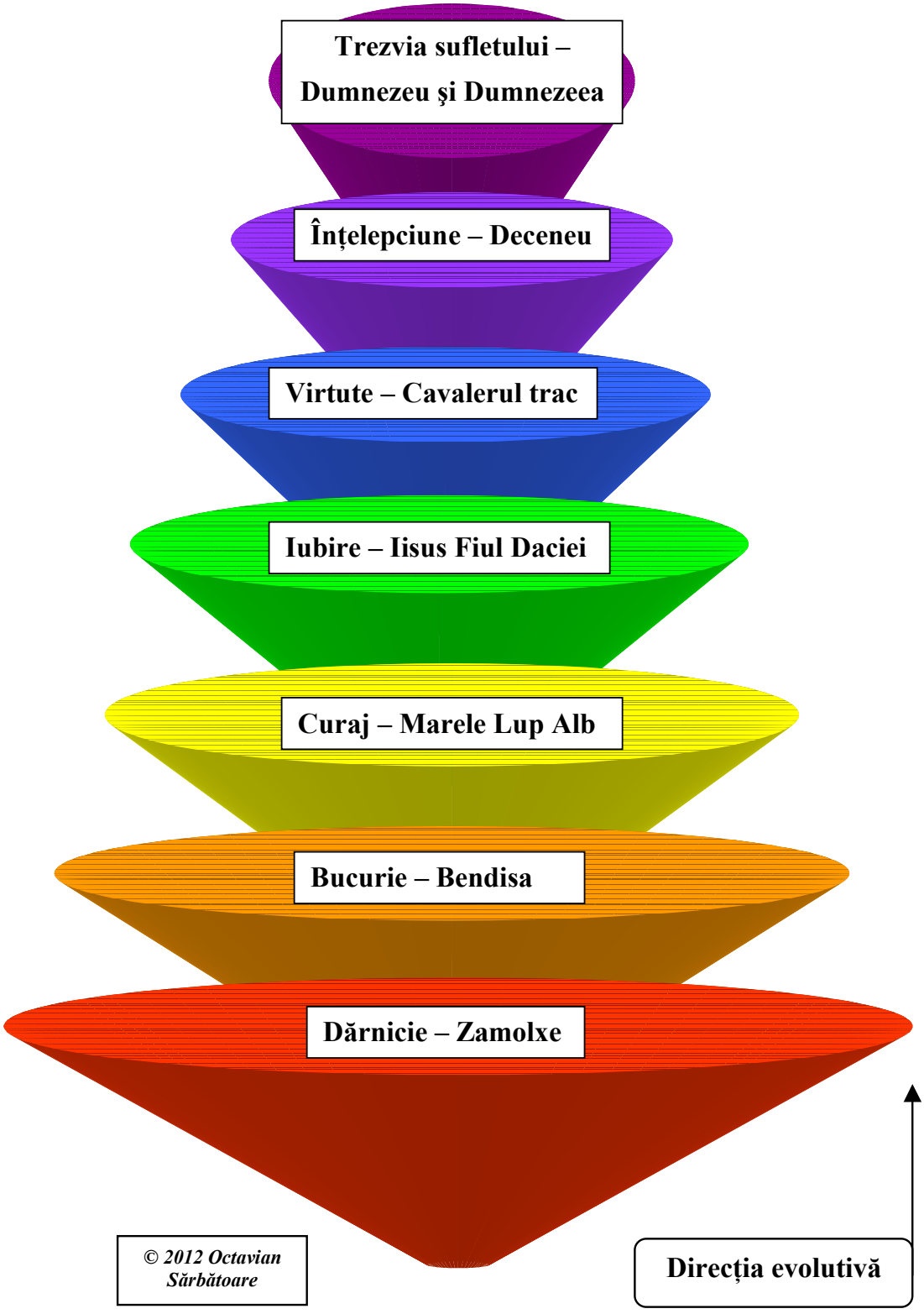

Fig. 24

În imaginea de mai sus se poate observa faptul că direcția de evoluție spirituală porneşte de la rădăcină, de la Zamolxe în sus precum se întâmplă şi în cazul ezoterismului pomului vieții despre care Iisus Fiul Daciei vorbeşte în *Evanghelia Dacilor* astfel: „[215]Şi părăsind trupul lor de țărână, oamenii treziți vor fi întocmai ca zeii. Asta înseamnă că se deschid cerurile şi că oamenii intră într-o împărăție nouă. [216]Şi toate acestea se întâmplă când omul deschide cu chei potrivite cele şapte temple din el şi găseşte acolo dărnicie, plăcere, pace, iubire, încredere, dreaptă judecată şi trezire a sufletului. [217]Şi eu voi fi cu voi dacă veți bate la porțile acestor temple unde veți gusta din pomul vieții care este în raiul Domnului aflat în voi" – *IUB, 5, 215-217*. A gusta din pomul vieții înseamnă prin urmare a trece prin fiecare dintre cele şapte temple aflate în om.

Primul pas pe Calea Lui Zamolxe este făcut prin dărnicie/ generozitate (arhetipul Zamolxe), aceasta fiind psihologia comportamentală care deschide porțile luminii spirituale. Obținând dărnicia (generozitatea), se urmăreşte apoi dobândirea bucuriei (arhetipul Bendisa) şi prin aceasta accesul la parteneriatul masculin-feminin. În continuare călătorul spiritual aspiră la pacea interioară (arhetipul Marele Lup Alb), conducând la eliminarea fricii şi a frământărilor de orice fel. Mai departe se păşeşte în domeniul iubirii de oameni (arhetipul Iisus Fiul Daciei) dezvoltându-se compasiunea şi empatia. Apoi călătorul spiritual absoarbe calitatea de a fi respectat dobândind virtute şi statut social onorabil (arhetipul Cavalerul trac) oamenii având încredere într-un astfel de om.

Aceste cinci calități, odată obținute, îl predispun pe om la discernământ (absorbția arhetipului Deceneu) şi astfel să poată judeca limpede şi drept. Ultima treaptă ascensională spiritual este cea a trezirii sufletului (arhetipul Dumnezeu şi Domnazâna) deschizând astfel panorama largă a împlinirii vieții umane şi a îndumnezeirii.

Ca pom al vieții, sistemul evolutiv, în spiritualitatea zamolxiană modernă, exprimă o creştere calitativă a psihologiei umane şi o integrare treptată cu universul conştient aflat într-o continuă regenerare. Viața omului se află în ascensiune către cer fiind marcată de ciclicitatea existențială umană (reîncarnarea) aspirând la contopirea cu spiritul universal. În *Cartea Lui Zamolxe*, Domnul Dumnezeu spune: „[42]Că noi aici în cerul de purpură veghem oamenii de pe pământ până când vor ajunge şi ei îngeri cu puteri mari ca şi cei pe care i-am trimis Eu în Varanha. [43]Şi când acestea se vor împlini atunci şi oamenii vor hălădui prin lumi neştiute şi la mari depărtări şi vor fi şi ei îngeri păzitori pentru alții care abia se ridică la lumina înțelegerii zeilor" – *VIE, 1, 42-43*.

De remarcat la pomul vieţii este faptul că există trei nivele la care vieţuieşte un arbore, cel al rădăcinei, cel al tulpinei şi cel al coroanei, nivele care au corespondenţe atât în lumea umană cât şi în cea a universului. Aflat în planul intermediar dintre pământ şi cer, omul îşi sublimează legăturile cu pământul prin regenerarea lor la nivel cosmic. Prin aceasta şi conştiinţa umană se extinde de la cea pământeană la cea sacră a cerului (conştiinţa celestă). Astfel omul îşi creează o *axis mundi* proprie şi devine întruchiparea umană a pomului vieţii (arborele vieţii) reprezentat în tradiţia strămoşească a neamului românesc prin brad.

Pomul de Crăciun păstrează în esenţă semnificaţia transfigurării de la vegetal la uman şi apoi la universal a conştiinţei umane ca o creştere continuă a trezirii spiritului interior, a cărui bază este scânteia divină primordială din care treptat a evoluat fiinţa umană. În *Cartea Lui Zamolxe*, una dintre Legile Lui Zamolxe (a 3-a din cele 216) spune: „[63]Omul a fost creat de Dumnezeu pornind de la o scânteie a spiritului Lui. [64]Şi scânteia a intrat în materie, s-a îmbrăcat cu materie şi treptat a evoluat în fiinţe care seamănă din ce în ce mai mult cu Dumnezeu. [65]Fiinţele sunt în devenire în Dumnezeu, cresc în conştiinţa de sine până când o ating pe cea a Lui Dumnezeu în care se mistuie (3)” – *LEG, 1, 63-65*.

Asocierea între pomul vieţii şi existenţa transcendentă a divinului este pertinentă marilor tradiţii ezoterice ale umanităţii, fiind în fapt un subiect a cărui înţelegere marchează drumul trezirii spirituale. Divinul se coboară pe arborele vieţii pe când umanul face drumul invers, urcând treptat pomul vieţii către desăvârşire.

Arhetipurile strămoşeşti ale neamului românesc (Zamolxe, Bendisa, Marele Lup Alb, Iisus Fiul Daciei, Cavalerul trac, Deceneu, Dumnezeu/ Domnazâna) arată în specificitatea lor un drum iniţiatic de ridicare/ evoluţie corelat cu arhaicul vechilor relicve spirituale care ne leagă de memoria ancestrală a neamului.

Vom vedea că primele cinci portaluri au o simbolistică nuanţată şi o psihofiziologie anume.

Cap. 5 – Tabel general de psihofiziologie neozamolxiană şi simbolistică

Portalurile/ porţile trezirii →	**Primul (al lui Zamolxe)**	**Al doilea (al Bendisei)**	**Al treilea (al Marelui Lup Alb)**	**Al patrulea (al lui Iisus Fiul Daciei)**	**Al cincilea (al Cavalerului trac)**
Arhetipul tradiţional	**Zamolxe**	**Bendisa**	**Marele Lup Alb**	**Iisus Fiul Daciei**	**Cavalerul trac**
Simbolul strămoşesc	**Soarele**	**Bradul**	**Lupul**	**Mielul**	**Bourul**
Arhetipul feminin	**Femeia miloasă**	**Femeia care bucură**	**Îngrijitoarea**	**Femeia iubitoare**	**Femeia chibzuită/ gospodină**
Arhetipul masculin	**Bărbatul milos**	**Bărbatul care bucură**	**Protectorul**	**Bărbatul iubitor**	**Bărbatul respectat**
Psihologia echilibrată	**Dărnicia/ Generozitatea**	**Bucuria**	**Curajul/ pacea**	**Iubirea reciprocă**	**Virtutea/ Demnitatea**
Surplusul energetic duce la:	**Nechibzuinţă**	**Desfrânare**	**Furie/ nervozitate**	**Ură/ Gelozie**	**Aroganţă**
Deficitul energetic duce la:	**Lăcomie/ furt**	**Tristeţe**	**Frică**	**Viclenie/ Fugă de relaţionare**	**Timiditate**
Obstacolul psihic dominant	**Lăcomia/ furtul**	**Desfrânarea**	**Furia**	**Viclenia**	**Aroganţa**
Iniţierea	**Botezul pământului**	**Botezul apei**	**Botezul focului**	**Botezul aerului**	**Botezul spaţiului**
Percepţiile	**A solidităţii**	**A fluidităţii**	**A căldurii**	**A volatilităţii**	**A spaţialităţii**
Simţul uman	**Mirosul**	**Gustul**	**Vederea**	**Pipăitul**	**Auzul**
Organul de percepţie	**Nasul**	**Limba**	**Ochii**	**Pielea**	**Urechile**
Elementul grosier	**Pământul**	**Apa**	**Focul**	**Aerul**	**Eterul (Spaţiul)**
Simbol sacru	**Pătratul**	**Pătrarul de Lună**	**Triunghiul**	**Hexagonul**	**Cercul**
Culoarea	**Roşu**	**Portocaliu**	**Galben**	**Verde**	**Albastru**

Tabelul 1

© 2012 Octavian Sărbătoare

Tabelul de mai sus, cuprinzând cinci portaluri, identifică arhetipurile tradiționale zamolxiene corespunzătoare fiecărei porți a trezirii, respectiv Zamolxe, Bendisa, Marele Lup Alb, Iisus Fiul Daciei şi Cavalerul trac, precum şi simbolurile strămoşeşti cu care se raportează, respectiv, soarele, bradul, lupul, mielul şi bourul.

Sunt enumerate cele cinci arhetipuri feminine respectiv femeia miloasă, femeia care bucură, îngrijitoarea, femeia iubitoare şi femeia chibzuită (gospodină), precum şi cele cinci masculine, respectiv bărbatul milos, bărbatul care bucură, protectorul, bărbatul iubitor, bărbatul respectat, toate acestea fiind modele de urmat. Arhetipurile feminine şi masculine conduc la o anumită psihologie comportamentală echilibrată, respectiv dărnicie/ generozitate, bucurie, curaj/ pace, iubire reciprocă şi virtute/ demnitate.

În schimb dezechilibrul de manifestare umană, a acestor arhetipuri, este de două categorii, fie prin exces de energie, fie prin lipsă de energie. Excesul de energie în cazul comportării dezechilibrate înseamnă nechibzuință, desfrânare, furie/ nervozitate, ură/ gelozie şi aroganță. Deficitul energetic în comportament se reflectă prin lăcomie/ furt, tristețe, frică, viclenie/ fugă de relaționare şi timiditate. Prin urmare obstacolele ambelor sexe sunt cele zece dezechilibre energetice, dintre care cinci par dominante, respectiv lăcomia, desfrânarea, furia, viclenia şi aroganța (aceste cinci sau mai multe dezechilibre pot fi diferite la comunități şi popoare în funcție de dezvoltarea lor socială şi istorică).

Tarele de comportament pot fi slăbite sau eliminate prin descernământ. Se pot utiliza şi cinci feluri de botezuri, cel al pământului, al apei, al focului, al aerului şi al spațiului. Ele implică amplificarea a cinci percepții, respectiv a solidității, a fluidității, a căldurii, a volatilității şi a spațialității. Aceste cinci percepții solicită simțurile umane corespunzătoare, respectiv, mirosul, gustul, vederea, pipăitul şi auzul. Prin urmare sunt angrenate organele de percepție, respectiv nasul, limba, ochii, pielea şi urechile, corespunzând elementelor grosiere, pământ, apă, foc, aer şi eter (spațiu).

Cele cinci portaluri au fiecare o simbolistică aparte ce poate fi utilizată în geometria sacră neodacică, respectiv, pătratul, pătrarul de lună, triunghiul, hexagonul şi cercul, precum şi culori specifice, respectiv, roşu, portocaliu, galben, verde şi albastru.

În afară celor cinci portaluri/ porți ale trezirii, prezentate mai sus, există portalul al şaselea (al lui Deceneu) care transcende elementele primelor cinci portaluri. Iar deasupra lui se află portalul ultim, cel de-al şaptelea (al lui Dumnezeu/ Domnazâna), poarta treziri la lumina divină sau poarta cerului.

Ca dezechilibru caracteristic al portalului lui Deceneu, omul manifestă ignoranța, iar ca echilibru înțelepciunea. Al şaptelea portal, cel al lui Dumnezeu/ Domnazâna are ca dezechilibru elucubrația mistică, iar ca stare de echilibru mersul pe Calea Cerului şi prin urmare iluminarea spirituală.

Cartea Lui Zamolxe prezintă astfel ascensiunea spirituală a celor şapte portaluri ca un îndemn pentru evoluție umană: „[77]Să trăiți simplu, frumos şi drept că aşa veți păşi pe Calea Cerului care va crea în voi dărnicia, bucuria, curajul, iubirea, virtutea, dreapta judecată şi trezvia sufletului" – *NEM, 12, 77*.

Ideile psihofiziologiei neozamolxiene deschid larg calea folosirii lor în scopuri terapeutice, în special din perspectiva psihologiei, ele fiind parte din metodologia medicinei sacerdotale neodacice. Aceste noțiuni fac subiectul unor lucrări aparte.

O schemă mult mai cuprinzătoare o reprezintă cele 36 de elemente esențiale de coborâre a divinității în materie (direcția de sus în jos) şi de ridicare a omului către divinitate (direcția de jos în sus), adică de aspirație către îndumnezeire.

Cap. 6 – Cele 36 de elemente esențiale de coborâre a divinității în materie sau de ridicare a omului către divinitate

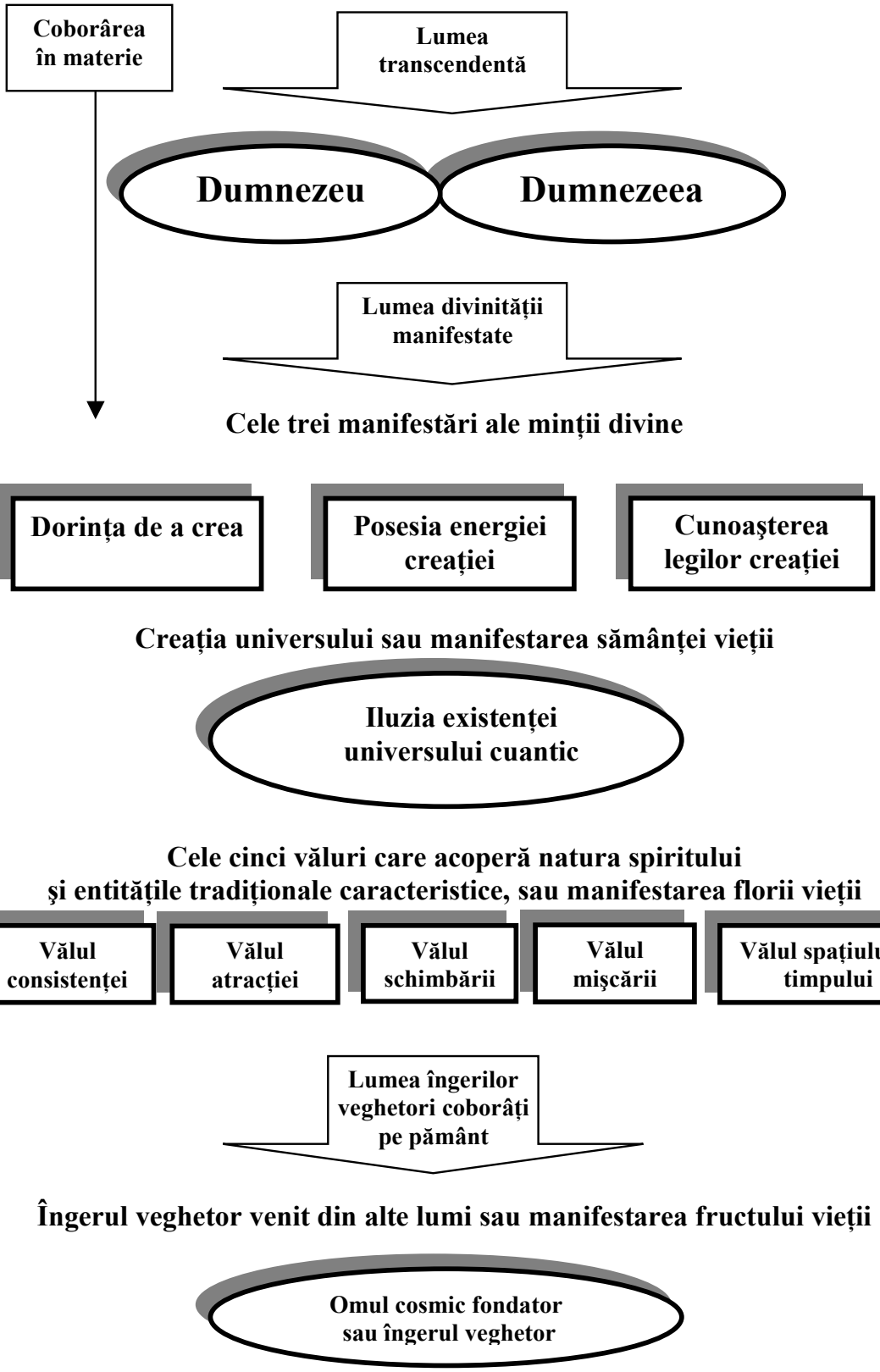
Coborârea în materie
Lumea transcendentă
Dumnezeu
Dumnezeea
Lumea divinității manifestate
Cele trei manifestări ale minții divine
Dorința de a crea
Posesia energiei creației
Cunoaşterea legilor creației
Creația universului sau manifestarea sămânței vieții
Iluzia existenței universului cuantic
Cele cinci văluri care acoperă natura spiritului şi entitățile tradiționale caracteristice, sau manifestarea florii vieții
Vălul consistenței
Vălul atracției
Vălul schimbării
Vălul mişcării
Vălul spațiului şi timpului
Lumea îngerilor veghetori coborâți pe pământ
Îngerul veghetor venit din alte lumi sau manifestarea fructului vieții
Omul cosmic fondator sau îngerul veghetor

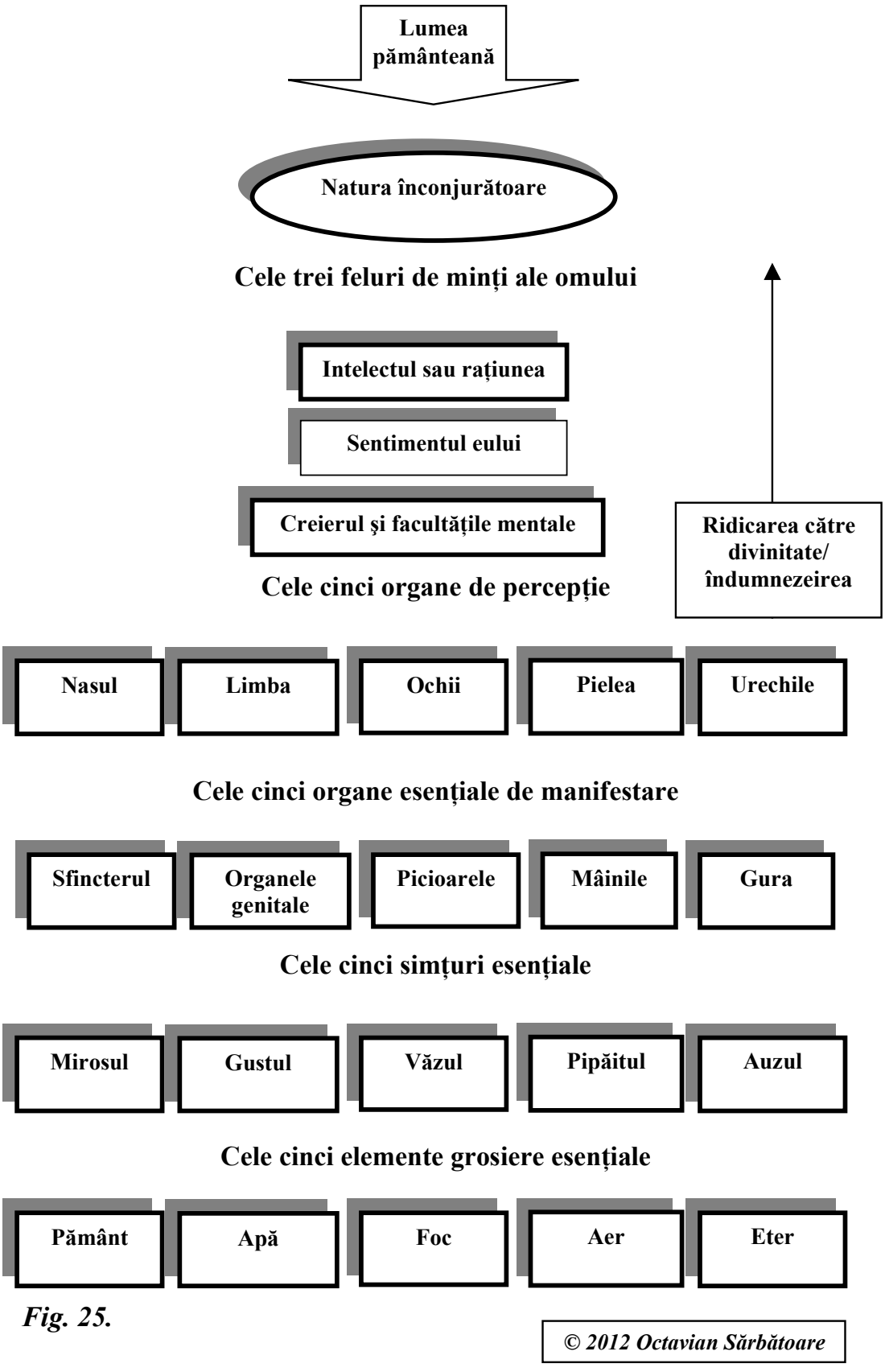

Fig. 25.

© 2012 Octavian Sărbătoare

Paradigma oamenilor cu aripi, îngerii veghetori, fondatorii, (urmaşii lor fiind uriaşii numiți şi titani, tartori sau atlanți) este mult mai veche decât scrierile biblice sau *Cartea lui Enoh* (vezi Knibb, M. A., 1974) care nemijlocit s-au inspirat dintr-o mitologie având ca substrat existența unor vizitatori veniți din spațiul cosmic. *Cartea Lui Zamolxe* îl identifică pe Enoh ca fiind Ene uriaşul. Enea este eroul troian, strămoşul romanilor.

Urmărind firul istoriei am putea identifica sursele primare ale acestor mituri care ulterior au generat legende cuprinse în imaginarele religioase. Se acceptă în general ideea că simbolul omului cu aripi a fost răspândit în zona Europei de Est şi a Orientului Apropiat din vechime de către un popor arian venit de la nordul Mării Negre – hitiții – coborâtori şi ei din pelasgi, primii locuitori ai continentului european ai actualei umanități.

La acea vreme încă nu se înfiripaseră culturile egipteană, minoică ori sumeriană, aceste tradiții fiind considerate ulterior temelii ale istoriei civilizațiilor ce au urmat. Hitiții, care la vremea lor au format imperii în Asia Mică şi în Orientul Apropiat, au răspândit simbolul omului cu aripi printre popoarele cu care au avut contact social. Vechii perşi au preluat simbolul de la asirieni, moştenitori şi ei ai culturii sumeriene prin intermediul celei acadiene.

Urme ale vieţuirii îngerilor veghetori pe planeta Pământ sunt de netăgăduit. Existența capetelor sculptate în piatră pe Insula Paştelui din Oceanul Pacific nu poate avea o altă explicație.

Fig. 26 – Reprezentări în piatră
ale îngerilor veghetori şi (sau) ale uriaşilor în
Insula Paştelui din Oceanul Pacific, şi profilul uman corespunzător.

În *Cartea lui Zamolxe*, care are caracter revelatoriu, se scrie: „[11]În unele locuri îngerii veghetori şi-au cioplit în piatră chipurile şi au lăsat multe din aceste pietre pe o insulă, în marea cea mare, ca să rămână drept amintire, pentru timpurile care vor veni, ființării îngerilor veghetori pe pământ” – *VIE, 1, 11*.

În tradiția populară românească se vorbeşte despre uriaşul Novac căruia i se dusese vestea puterii lui fizice ieşită din comun. Se păstrează şi vorba „brazda lui Novac" pentru ceva de proporții gigantice. Se mai povesteşte despre Gruia, fiul lui Novac, uriaş vestit pentru mari fapte de vitejie.

Nordul Olteniei a păstrat tradiția uriaşilor, numiți acolo novaci; localitatea Novaci indică aria geografică unde se crede că au vieţuit uriaşii. Un alt personaj legendar al neamului a fost Gogea Mitu. Datorită staturii sale fizice impresionante Gogea Mitu a intrat în vocabularul românesc, spunându-se despre un bărbat înalt şi bine legat că este „gogeamite omul". Urme ale vieţuirii uriaşilor printre strămoşii neamului românesc se găsesc în tradițiile folclorice din toate regiunile locuite de români (vezi şi Jgheabul urieşilor în Moldova).

Cartea Lui Zamolxe menționează Jgheabul Uriaşilor, muntele Toaca şi oamenii din zona Muntelui Ceahlău astfel: „[209]Cei care locuiesc la şes se închină muntelui Toca al nostru care este sacru, căci acolo au trăit oamenii urieşi. [210]Mai jos de Toca se află Jgheabul Urieşilor" – *NEM, 10, 209-210*. În vechime vârfului Toaca din Munții Ceahlău i se spunea Toca.

Coborârea divinității în materie înseamnă îmbrăcarea treptată a scânteii divine cu materie. (Ref. *LEG, 1, 63-65*.). Din schema de mai sus se observă mai întâi prima lume, cea transcendentă, în care se află entitățile transcendente Dumnezeu şi Dumnezeea (sau Domnazâna). Deşi reprezentate separat cele două entități sunt una singură (posedă consubstanțialitate, dacă se poate folosi acest termen şi în cazul existenței transcendente). Perspectiva umană subiectivă etichetează aceste entități ca fiind de gen masculin (Dumnezeu) şi feminin (Dumnezeea).

Coborând pe firul etapelor demiurgice se observă că înainte de a începe procesul de creație al universului mintea divină are trei manifestări: dorința de a crea (comună creatorilor transcendenți), posesia energiei creației (aparținând Dumnezeii ca pom transcendent al vieții) şi cunoaşterea legilor creației (aparținând lui Dumnezeu). Dumnezeu/ Dumnezeea manifestă sămânța vieții creând o iluzie a existenței universului cuantic care, prin cinci văluri, maschează natura reală a spiritului. Există astfel: vălul consistenței, vălul atracției, vălul schimbării, vălul mişcării, vălul spațiului şi timpului. Deşi universul este iluzoriu, în cele cinci caracteristici aparente, el este o floare cosmică a vieții care, prin absorbție în sursa care a creat-o, conduce conştient entitatea umană la cauza primordială.

Urmează lumea îngerilor veghetori, fondatorii coborâți pe pământ. Lumea lor este practic formată din acei îngeri coborâtori pe planeta Pământ la timpul vieţuirii lui Enoh (Ene uriaşul). Ei poartă conştiința

divină existentă la nivelul lor, fiind mai prejos de cea a lui Dumnezeu/ Dumnezeea manifestați, dar mai presus de cea a uriaşilor şi a pământenilor, printre care îngerii veghetori trăiau la acea vreme.

Omul ideal este îngerul veghetor, omul cosmic. Hibridul lui genetic cu pământenii au fost oamenii uriaşi, parțial îngeri veghetori şi parțial pământeni, entități născute ca urmare a amestecului genetic (prin contact sexual) între îngerii veghetori şi femeile pământence (vezi *Cartea Vieții* în *Cartea Lui Zamolxe*). În acest mod îngerii veghetori au manifestat fructul vieții față de oamenii de pe pământ.

Se conturează apoi lumea pământeană care, în natura înconjurătoare de pe planeta Pământ, îşi dezvoltă elementele esențiale gândirii omului (cele trei feluri de minți – intelectul sau rațiunea, sentimentul eului, creierul şi facultățile mentale) şi vieţuirii în corpul uman cuprinzând cinci organe de percepție (nasul, limba, ochii, pielea, urechile), cinci organe esențiale de manifestare (sfincterul, organele genitale, picioarele, mâinile, gura), cinci simțuri esențiale (mirosul, gustul, văzul, pipăitul, auzul) şi cinci elemente grosiere esențiale (pământ, apă, foc, aer, eter).

Putem concluziona că salvarea ființei umane înseamnă divinizarea ei. În schimb divinul care se umanizează nu este calea salvării sufletului, ci doar ajută, prin exemplu, omul care se îndumnezeieşte. Îngerii veghetori, oamenii cosmici fondatori, ființele coborâte printre pământeni, sunt doar modelele pe care omul aspiră să le emuleze.

Prin urmare metoda de ridicare a omului **din** lumea materiei urmează o cale inversă descinderii îngerilor veghetori **în** lumea pământeană. Asistăm astfel la o cale a evoluției treptate a omului către lumea transcendentă, la care va avea acces prin amplificarea capacităților cognitive, fizice şi mentale, şi creşterea nivelului de conştiință.

Aspectul masculin al coborârii divinității în materie este conştiința care se deteriorează evolutiv, pe când cel feminin o reprezintă creația însăşi. Pământenii, urmând ca modele îngerii veghetori, reduc entropia.

Îndumnezeirea urmează calea inversă descinderii pe pământ a perechii divine Dumnezeu/ Dumnezeea, prin intermediul îngerilor veghetori. Folosind instrumentalitățile naturale ale corpului uman se pot atinge stări de conştiință din ce în ce mai înalte. Felurite alte metode ale sublimării corpului prin exerciții fizice şi prin igiena minții devin necesare pentru evoluția spirituală (vezi Capitolul 11 – Practici ezoterice neozamolxiene).

Modelul neozamolxian foloseşte şi o reprezentare dinamică a florii vieții evoluând de la punctul cardinal est (răsărit) în direcția inversă acelor de ceasornic.

Cap. 7 – Floarea vieții însoțită de arhetipurile tradiționale zamolxiene

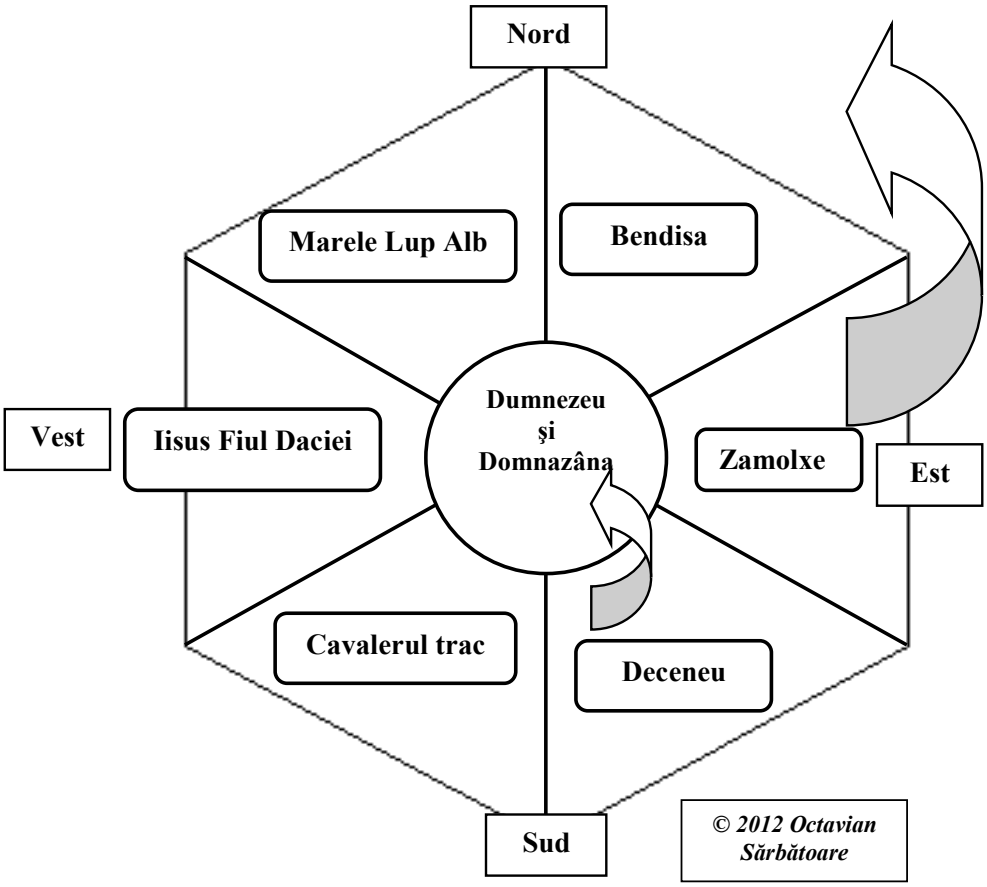

Fig. 27.

Această reprezentare este o interpunere, pe floarea vieții, a evoluției spiralate caracterizând sistemul evolutiv în spiritualitatea neozamolxiană.

Se porneşte, în sensul invers acelor de ceasornic, din partea de est, unde arhetipul este Zamolxe. Se ajunge astfel la domeniul arhetipului Bendisa. Apoi, traversând linia de nord, se intră în domeniul arhetipului Marele Lup Alb. Mai departe se trece în domeniul arhetipului Iisus Fiul Daciei, zonă unde se găseşte şi punctul cardinal de vest. Apoi se intră în domeniul Cavalerului trac având la sfârşit linia de sud după care se ajunge în domeniul arhetipului Deceneu de unde se pătrunde în miezul florii vieții, partea ei centrală unde se află arhetipul divin Dumnezeu/ Domnazâna.

Forma circulară şi spiralată a florii vieții este un bun exemplu al stilului de templu neozamolxian. Treptele se vor construi în spirală pornindu-se de

la est (răsărit) şi urcând până în vârf (adică partea centrală a florii vieții), acolo unde se află altarul focului sacru dacic.

Cele şapte portaluri zamolxiene se aplică şi geometriei sacre a teritoriului României cu extensie către zonele învecinate (***Fig. 28***).

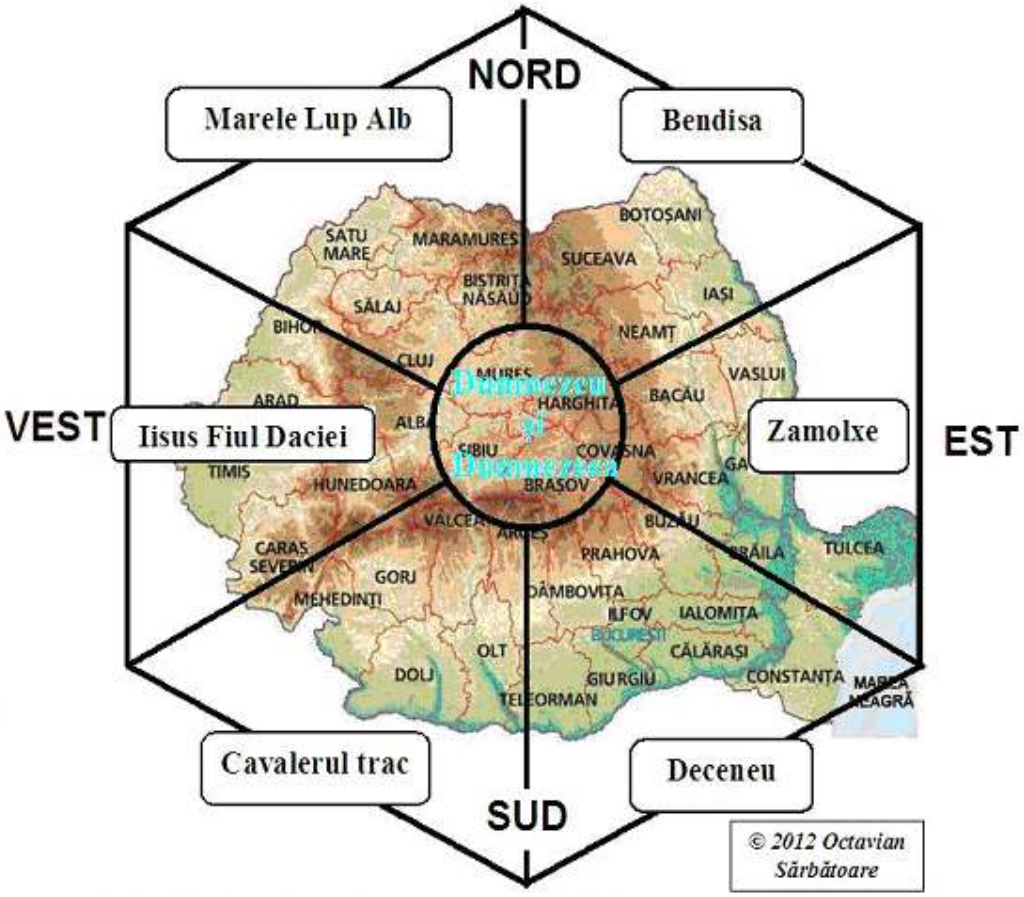

România şi portalurile zamolxiene

O aprofundare a geometriei sacre a pământului României revelă o corelare a temperamentului locuitorilor, din zonele respective, cu arhetipurile zamolxiene.

Cap. 8 – Floarea vieții, omul cosmic şi puterile vieții pământene

(interpretarea verticală de jos în sus; omul cosmic este privit din spate)

Urmând arhetipurile zamolxiene introducem în acest capitol noțiunile de putere a florii vieții şi de om cosmic.

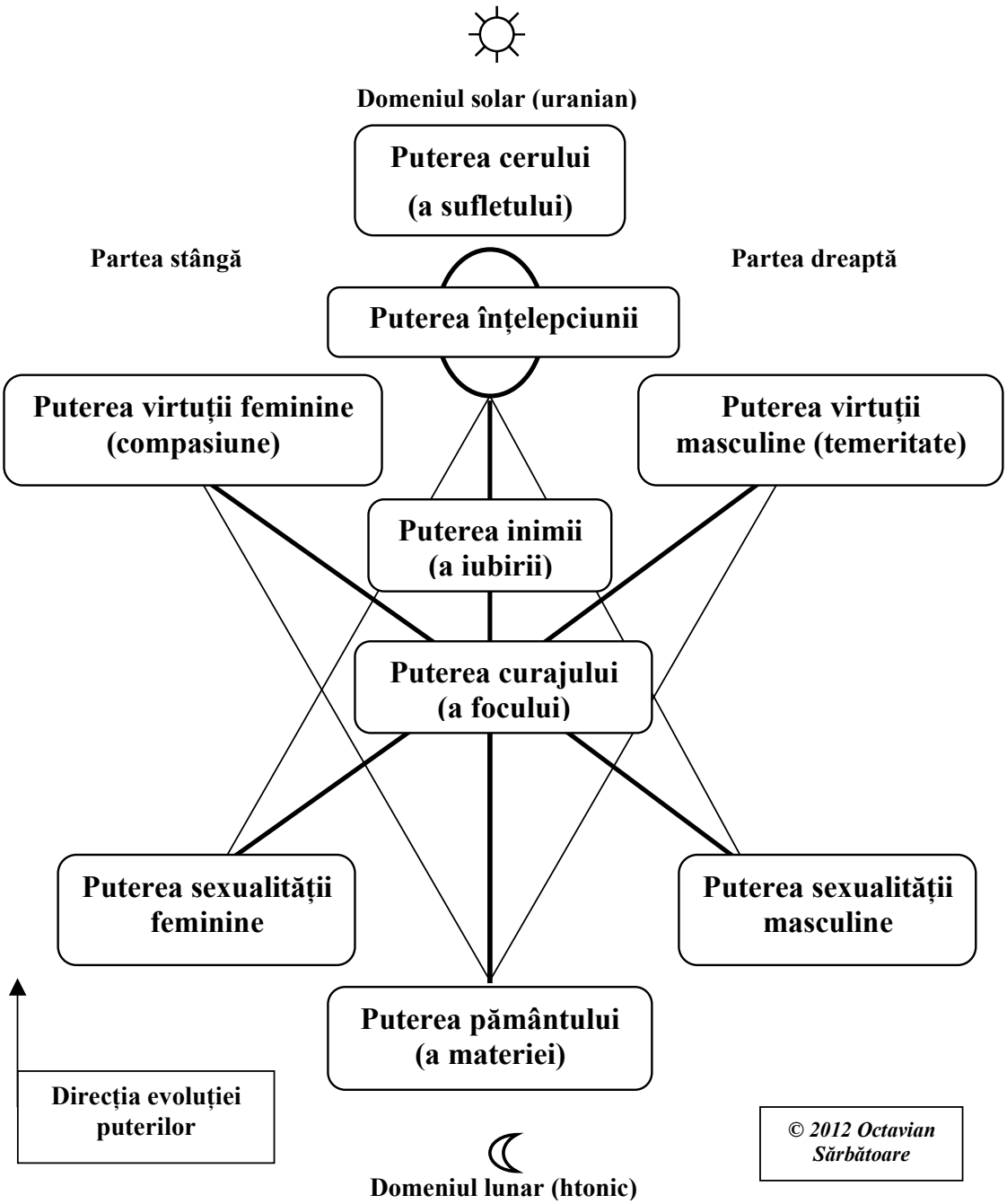

Fig. 29 – Câteva din puterile omului aşa cum apar înscrise în floarea vieții.

Omul cosmic, îngerul veghetor, este proiecția la nivel macro a omului terestru. La bază (partea de jos a florii vieții în desenul de mai sus) se găseşte puterea pământului. Aceasta dă impuls vieții omului transformându-se în putere sexuală care la rândul ei angrenează puterea curajului (a focului), a cărei manifestare se sublimează în puterea inimii (a iubirii). Cu un nivel mai sus se află puterea virtuții, luând două forme, cea feminină, a compasiunii, şi cea masculină, a temerității. Aceste două puterii permit omului să îndrăznească în lumea în care viețuieşte. În final, aceste cinci energii sau puteri sunt conduse de către puterea înțelepciunii cu care se poate accesa puterea cerească (a sufletului) permițând astfel omului să-şi manifeste calitățile divine.

Prin evoluție succesivă omul terestru îşi poate ridica conştiința la nivel cosmic. Porțile trezirii sunt gradat trecute începând cu cea htonică (arhetipul Zamolxe) şi sfârşind cu cea solară, uraniană a perechii transcendente Dumnezeu/ Domnazâna. Tabelul următor este relevant.

Portalurile şi evoluția omului terestru către omul cosmic

Portalurile/ porțile trezirii	**Arhetipul tradițional**	**Puterea**	**Zona corpului**
Al şaptelea (al lui Dumnezeu/ Domnazâna)	Dumnezeu/ Domnazâna	Cerului (a sufletului)	A capului
Al şaselea (al lui Deceneu)	Deceneu	Înțelepciunii	A frunții
Al cincilea (al Cavalerului trac)	Cavalerul trac	Virtuții	A gâtului şi brațelor
Al patrulea (al lui Iisus Fiul Daciei)	Iisus Fiul Daciei	Inimii (a iubirii)	A inimii
Al treilea (al Marelui Lup Alb)	Marele Lup Alb	Curajului (a focului)	A buricului/ stomacului
Al doilea (al Bendisei)	Bendisa	Sexualității masculine şi feminine	Sexuală
Primul (al lui Zamolxe)	Zamolxe	Pământului	Sacrală

Tabelul 2

© 2012 Octavian Sărbătoare

Periplul inițiatic, de dobândire a puterilor, poate începe în peşterile inițiatice şi continua gradat spre inițierile pe vârfurile înalte ale munților. Este cât se poate de benefic căsătoriile neozamolxiene să fie făcute pe vârfurile munților, căsătoria fiind în esență o inițierea sacră.

Puterea inimii (a iubirii), având o poziție centrală în tabelul de mai sus, este ținta practicilor isihasmului românesc care insistă asupra aducerii minții în inimă ca o centralitate a ființei. Rugăciunea minții în inimă este

menționată în *Cartea Lui Zamolxe* atunci când Iisus Fiul Daciei s-a întâlnit cu sihaştrii în Dacia astfel: „[16]Aşa a cunoscut mulți sihaştri care trăiau retraşi în munți, prin peşteri şi în locuri singuratice, în post şi rugăciune. [17]Şi ei foloseau Rugăciunea Minții în Inimă învățată de pe timpul Zeului Zamolxe: Doamne Dumnezeule adu-mi soarele Tău în inimă" – *IUB, 9, 16-17*.

Se poate observa de asemenea că toate energiile, evoluând de jos în sus, devin din ce în ce mai subtile având ca bază energia pământului, fundamentul care permite evoluția de la domeniul lunar (htonic) către cel solar (uranian). *Cartea Nemuririi* relatează cum la naşterea Lui Zamolxe, Crăciun, tatăl, L-a învelit pe prunc cu o piele de urs şi a spus: „Te-ai născut pe pământul casei, să ai puterea marelui pământ. În viață să-Ți sporească mereu puterea cu puterea lui – *NEM, 1,31*.

Continuând dezvoltarea ideilor ezoterismului neozamolxian se poate observa că în floarea vieții cu 90 de petale se pot încadra trei hexagoane cu poziție centrală comună, unul mic, altul mijlociu şi celălalt mare (mai jos, ***Fig. 30***). Vom vedea ulterior cum ele încadrează trei seturi de puteri ale florii vieții extinse.

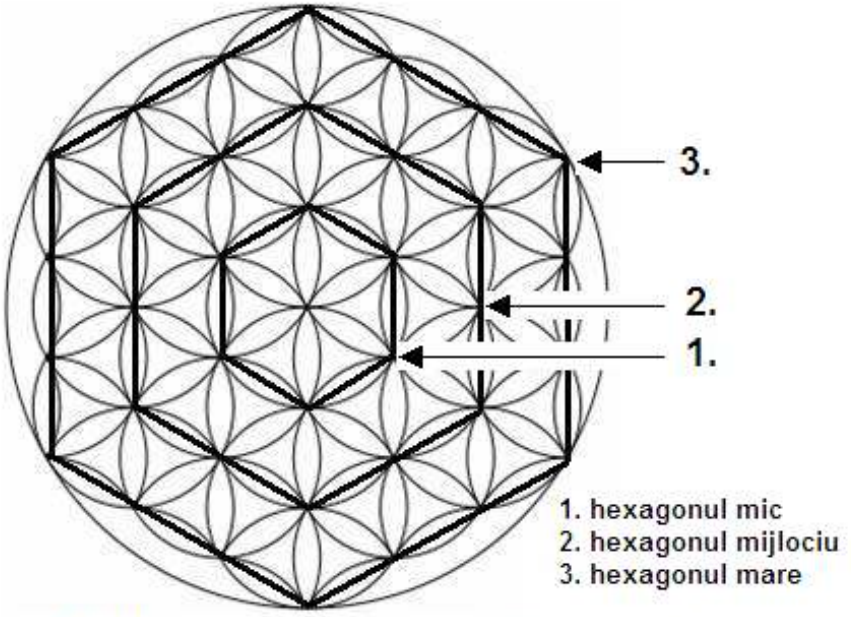

Trei hexagoane cu poziție centrală în floarea vieții cu 90 de petale

În hexagonul mijlociu se pot distinge cele 19 puteri ale florii vieții umane, votexuri de comportament şi de capacități fizice şi mentale (vezi mai jos, ***Fig. 31***).

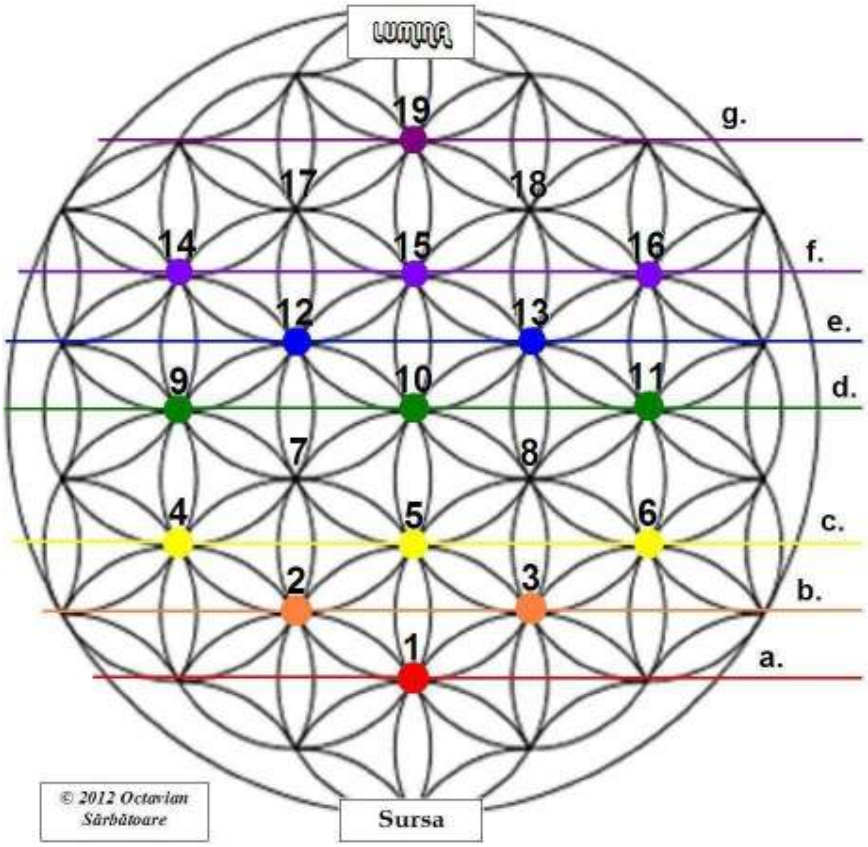

Numărul puterii	Denumirea
1	STABILITATE
2	SEXUALITATE FEMININĂ
3	SEXUALITATE MASCULINĂ
4	PRUDENŢĂ
5	CURAJ
6	TEMERITATE
7	VIGOARE FEMININĂ
8	VIGOARE MASCULINĂ
9	IUBIRE FEMININĂ
10	IUBIRE
11	IUBIRE MASCULINĂ
12	VIRTUTE FEMININĂ
13	VIRTUTE MASCULINĂ
14	IMAGINAŢIE
15	ÎNŢELEPCIUNE
16	RAŢIUNE
17	INTUIŢIE FEMININĂ
18	INTUIŢIE MASCULINĂ
19	SUFLET

Indicativ în grafic	Portalul
a.	LUI ZAMOLXE
b.	BENDISEI
c.	MARELUI LUP ALB
d.	LUI IISUS FIUL DACIEI
e.	CAVALERULUI TRAC
f.	LUI DECENEU
g.	LUI DUMNEZEU/ DUMNEZEEA

Cele 19 puteri şi portalurile corespunzătoare în floarea vieții

Pe baza figurii de mai sus se poate întocmi un tabel arătând nouă nivele care integrează cele şapte portaluri.

Portalurile şi puterile florii vieții pe nouă nivele

Portalurile şi zonele intermediare	**Calea tradițională de parcurs**	**Puterea**	**Zona corpului**
Al şaptelea (al lui Dumnezeu/ Domnazâna)	A lui Dumnezeu/ Domnazâna	Sufletului (a cerului)	A capului
Zona intermediară între al şaselea şi al şaptelea portal	De la Deceneu la Dumnezeu	Intuiției masculine şi feminine	A frunții şi capului
Al şaselea (al lui Deceneu)	A lui Deceneu	Înțelepciunii	A frunții

Al cincilea (al Cavalerului trac)	A Cavalerului trac	Virtuții	A gâtului şi brațelor
Al patrulea (al lui Iisus Fiul Daciei)	A lui Iisus Fiul Daciei	Iubirii (a inimii)	A inimii
Zona intermediară între al treilea şi al patrulea portal	De la Marele Lup Alb la Iisus Fiul Daciei	A vigorii masculine şi feminine	Între buric şi inimă
Al treilea (al Marelui Lup Alb)	A Marelui Lup Alb	Curajului (a focului)	A buricului/ stomacului
Al doilea (al Bendisei)	A Bendisei	Sexualității masculine şi feminine	Sexuală
Primul (al lui Zamolxe)	A lui Zamolxe	Stabilității (a pământului)	Sacrală

Tabelul 3

© 2012 Octavian Sărbătoare

Principiul feminin, Zeița Bendisa, este ilustrat în zamolxianism de către brad, pomul vieții, puterea la neamul dacilor (***Fig. 32***). Se observă poziția centrală ocupată de puterea inimii (a iubirii).

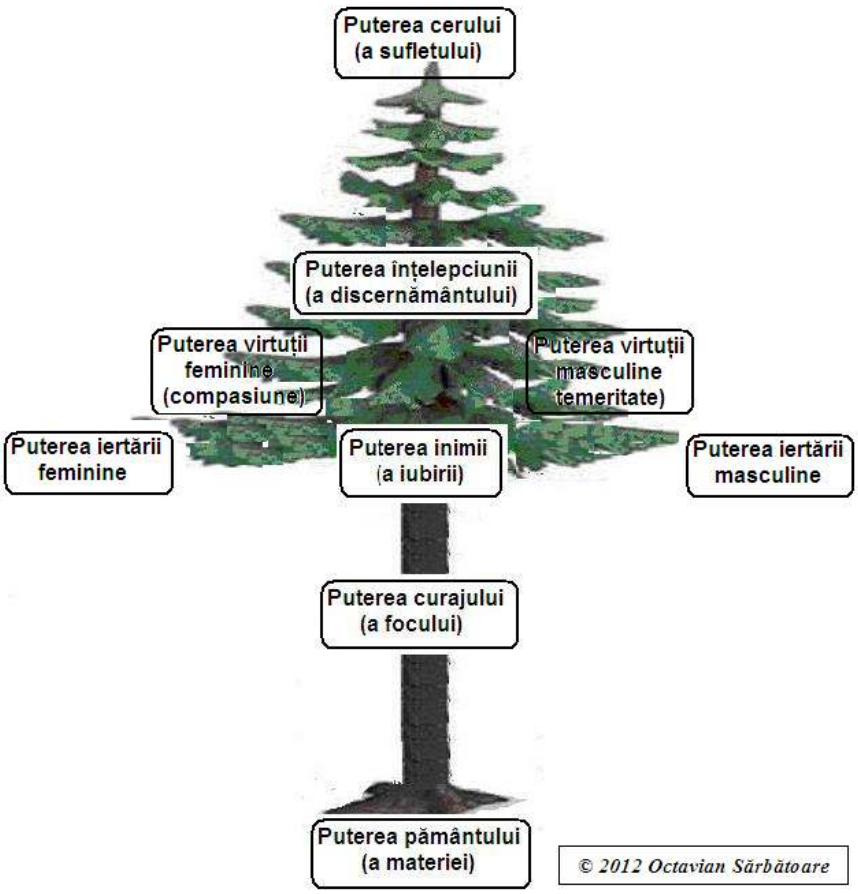

Câteva din puterile omului grefate pe brad, pomul vieții

Un mod aparte de a arăta o parte din puterile florii vieţii extinse este reprezentarea bradului, pomul zamolxian al vieţii la români, în relaţie cu floarea vieţii cu 90 de petale (***Fig. 33***). Pomul zamolxian al vieţii şi puterile lui se pot încadra astfel şi în floarea vieţii cu 90 de petale.

Pomul zamolxian al vieţii

Tot în floarea vieţii cu 90 de petale există 18 puteri exterioare fiinţei umane, reprezentate în ***Fig. 34***.

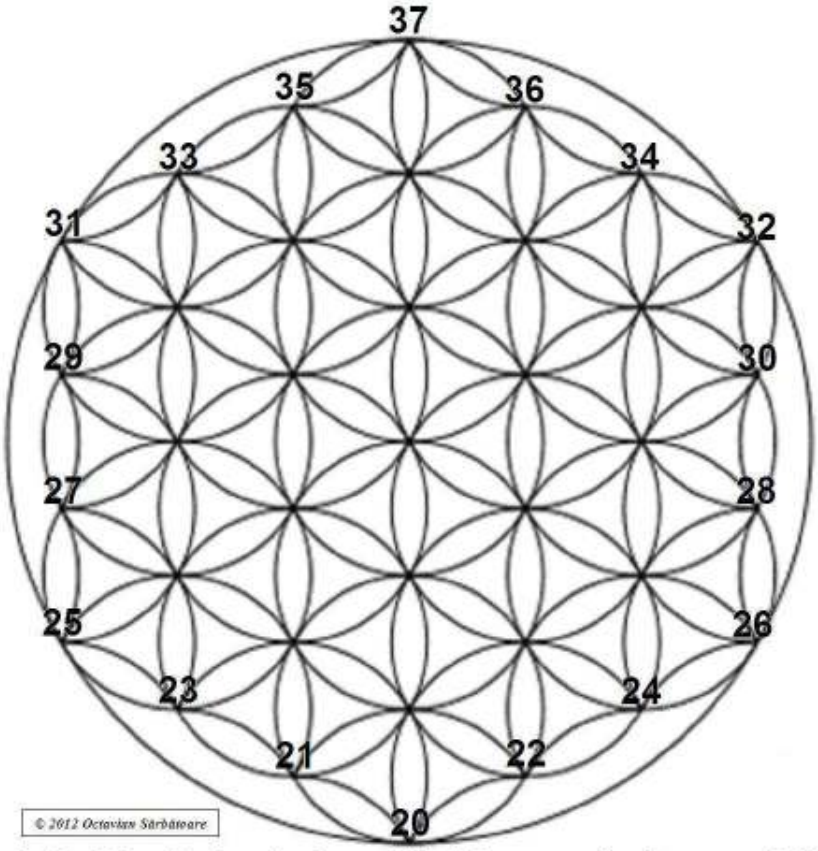

Numărul puterii	Denumirea
20	SURSĂ
21	CREAŢIE A ÎNCEPUTULUI
22	CONŞTIINŢĂ A ÎNCEPUTULUI
23	POLARIZARE FEMININĂ
24	POLARIZARE MASCULINĂ
25	GERMENE AL MATERIEI
26	GERMENE AL CONŞTIINŢEI
27	PUTERE A MATERIEI
28	PUTERE A CONŞTIINŢEI
29	ORDINE A MATERIEI
30	ORDINE A CONŞTIINŢEI
31	MATERIE CUANTICĂ
32	CONŞTIINŢĂ CUANTICĂ
33	ÎNGERIŢĂ
34	ÎNGER
35	DUMNEZEEA
36	DUMNEZEU
37	LUMINĂ DIVINĂ

Cele 18 puteri exterioare fiinţei umane în floarea vieţii cu 90 de petale
(Numerotare de la 20 la 37)

Cumulul puterilor anterior arătate se face în figura de mai jos, desenul ilustrând toate puterile aflate în floarea vieții extinsă, portalurile aferente şi culorile lor specifice (***Fig. 35***).

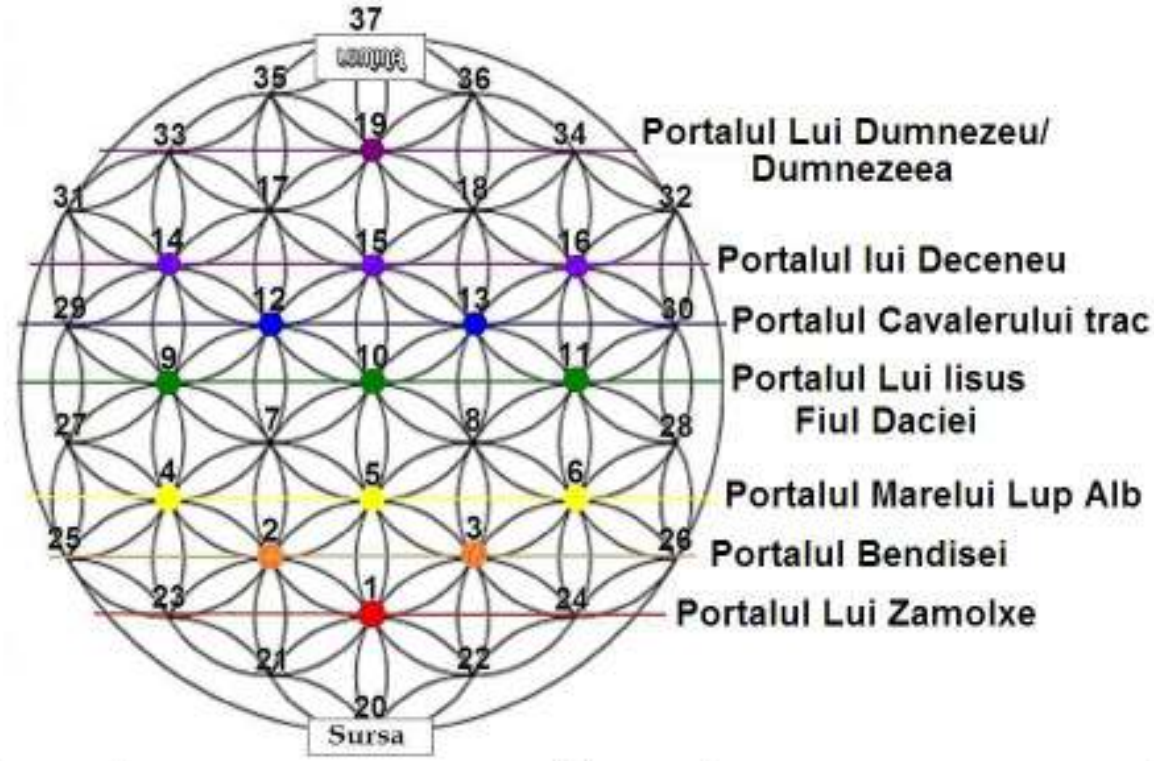

Numărul puterii	Denumirea
1	STABILITATE
2	SEXUALITATE FEMININĂ
3	SEXUALITATE MASCULINĂ
4	PRUDENȚĂ
5	CURAJ
6	TEMERITATE
7	VIGOARE FEMININĂ
8	VIGOARE MASCULINĂ
9	IUBIRE FEMININĂ
10	IUBIRE
11	IUBIRE MASCULINĂ
12	VIRTUTE FEMININĂ
13	VIRTUTE MASCULINĂ
14	IMAGINAȚIE
15	ÎNȚELEPCIUNE
16	RAȚIUNE
17	INTUIȚIE FEMININĂ
18	INTUIȚIE MASCULINĂ
19	SUFLET

Numărul puterii	Denumirea
20	SURSĂ
21	CREAȚIE A ÎNCEPUTULUI
22	CONȘTIINȚĂ A ÎNCEPUTULUI
23	POLARIZARE FEMININĂ
24	POLARIZARE MASCULINĂ
25	GERMENE AL MATERIEI
26	GERMENE AL CONȘTIINȚEI
27	PUTERE A MATERIEI
28	PUTERE A CONȘTIINȚEI
29	ORDINE A MATERIEI
30	ORDINE A CONȘTIINȚEI
31	MATERIE CUANTICĂ
32	CONȘTIINȚĂ CUANTICĂ
33	ÎNGERIȚĂ
34	ÎNGER
35	DUMNEZEEA
36	DUMNEZEU
37	LUMINĂ DIVINĂ

Cele 37 de puteri aflate în floarea vieții cu 90 de petale (19 puteri umane şi 18 puteri exterioare)

Imaginea celor 37 de puteri ale florii vieții extinse (vezi mai sus *Fig. 35*) structurează şapte meridiane, coloane verticale ridicându-se de jos în sus (vezi jos ***Fig. 36***). Cea mai importantă dintre coloane este aceea ocupând locul central. Ea porneşte de la sursă către lumină şi are şapte puteri axiale, respectiv, **sursă**, **stabilitate**, **curaj**, **iubire**, **înțelepciune**, **suflet** şi **lumină divină**. De remarcat este şi faptul că cele 37 puteri prezintă o dihotomie materie-conştiință evoluând către un dualism feminin-masculin, partea feminină fiind în jumătatea stângă, iar cea masculină în cea dreaptă.

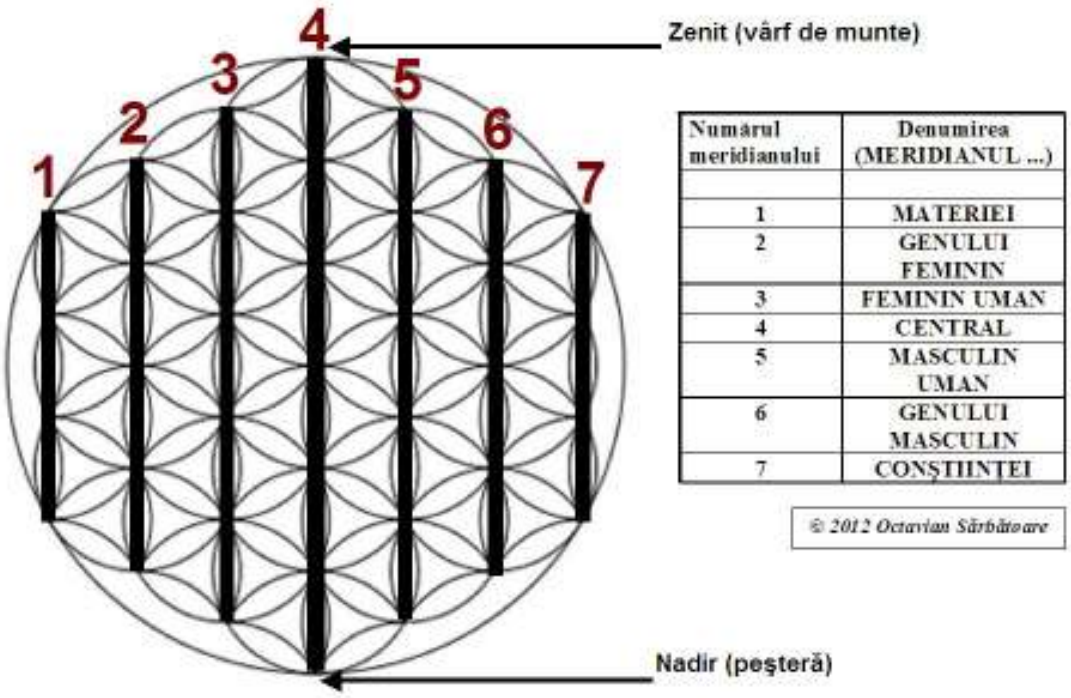

Numărul meridianului	Denumirea (MERIDIANUL ...)
1	MATERIEI
2	GENULUI FEMININ
3	FEMININ UMAN
4	CENTRAL
5	MASCULIN UMAN
6	GENULUI MASCULIN
7	CONŞTIINȚEI

© 2012 Octavian Sărbătoare

Cele 7 meridiane aflate în floarea vieții extinsă

O identificare de jos în sus (în sensul evolutiv) şi de la stânga la dreapta, a centrelor de putere aflate pe cele 7 meridiane, justifică denumirile date meridianelor.

Meridianul materiei (numerotat 1 în desenul de mai sus) cuprinde următoarele patru centre de putere: **GERMENE AL MATERIEI**, **PUTERE A MATERIEI**, **ORDINE A MATERIEI** şi **MATERIE CUANTICĂ**. Este un meridian de factură demiurgică.

Meridianul genului feminin (numerotat 2 în desenul de mai sus) cuprinde cinci centre de putere astfel: **POLARIZARE FEMININĂ**, **PRUDENȚĂ**, **IUBIRE FEMININĂ**, **IMAGINAȚIE** şi **ÎNGERIȚĂ**. Este un meridian atât demiurgic cât şi uman feminin.

Meridianul feminin uman (numerotat 3 în desenul de mai sus) cuprinde şase centre de putere astfel: **CREAȚIE A ÎNCEPUTULUI**, **SEXUALITATE FEMININĂ**, **VIGOARE FEMININĂ**, **VIRTUTE FEMININĂ**, **INTUIȚIE FEMININĂ** şi **DUMNEZEEA**. Este un meridian uman crescând evolutiv de la embrionul feminin la Dumnezeea, care reprezintă expresia feminină de existență cea mai înaltă. Pentru umanul feminin acest meridian este calea evolutivă specifică ducând la **LUMINA DIVINĂ**.

Meridianul central (numerotat 4 în desenul de mai sus) cuprinde şapte centre de putere astfel: **SURSĂ**, **STABILITATE**, **CURAJ**, **IUBIRE**, **ÎNȚELEPCIUNE**, **SUFLET** şi **LUMINĂ DIVINĂ**. Este meridianul care uneşte evoluțiile feminină şi masculină, expresia cea mai echilibrată a periplului spiritual de la nadir (SURSĂ) la zenit (LUMINĂ DIVINĂ). Într-o călătorie spirituală practică, nadirul este o peşteră inițiatică de unde se porneşte spre zenit, care este reprezentat de către vârful de munte.

Meridianul masculin uman (numerotat 5 în desenul de mai sus) cuprinde şase centre de putere astfel: **CONŞTIINȚĂ A ÎNCEPUTULUI**, **SEXUALITATE MASCULINĂ**, **VIGOARE MASCULINĂ**, **VIRTUTE MASCULINĂ**, **INTUIȚIE MASCULINĂ** şi **DUMNEZEU.** Este meridianul uman ca drum evolutiv de la embrionul masculin la Dumnezeu, care reprezintă expresia masculină de existență cea mai înaltă. Pentru umanul masculin acest meridian este calea evolutivă specifică ducând la **LUMINĂ DIVINĂ**, tot aşa cum meridianul feminin uman conduce la aceeaşi țintă din perspectiva feminină.

Meridianul genului masculin (numerotat 6 în desenul de mai sus) cuprinde cinci centre de putere astfel: **POLARIZARE MASCULINĂ**, **TEMERITATE**, **IUBIRE MASCULINĂ**, **RAȚIUNE** şi **ÎNGER**. Este un meridian atât demiurgic cât şi uman masculin.

Meridianul conştiinței (numerotat 7 în desenul de mai sus) cuprinde următoarele patru centre de putere: **GERMENE AL CONŞTIINȚEI**, **PUTERE A CONŞTIINȚEI**, **ORDINE A CONŞTIINȚEI** şi **CONŞTIINȚĂ CUANTICĂ**. Este un meridian de factură demiurgică.

Descrierea acestor meridiane permite distingerea a două drumuri inițiatice, în raport cu utilizarea meridianelor, căi numite CALEA EVOLUTIVĂ FEMININĂ şi CALEA EVOLUTIVĂ MASCULINĂ în funcție de psihologia feminină sau masculină a persoanei care le urmează (vezi mai jos, ***Fig. 37***).

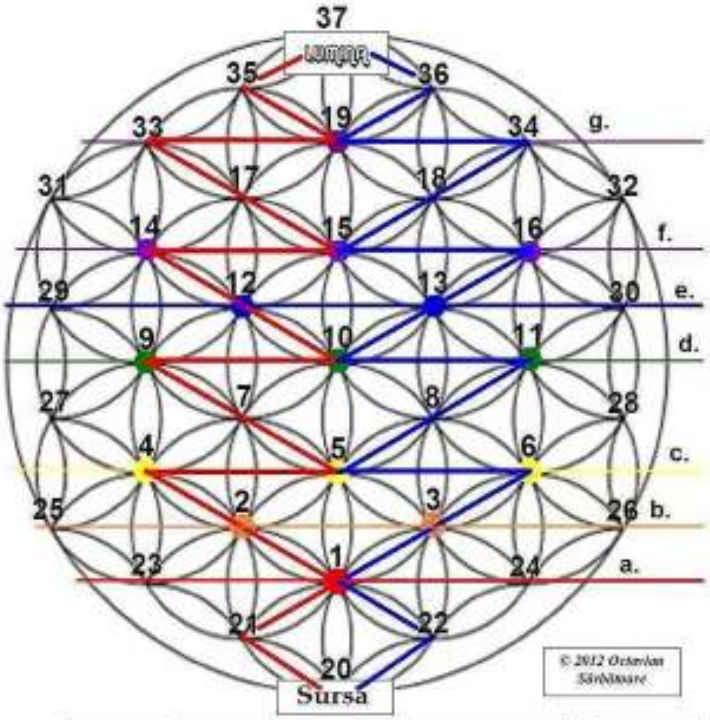

Indicativ în grafic	Portalul
a.	LUI ZAMOLXE
b.	BENDISEI
c.	MARELUI LUP ALB
d.	LUI IISUS FIUL DACIEI
e.	CAVALERULUI TRAC
f.	LUI DECENEU
g.	LUI DUMNEZEU/ DUMNEZEEA

Numărul puterii	Denumirea
1	STABILITATE
2	SEXUALITATE FEMININĂ
3	SEXUALITATE MASCULINĂ
4	PRUDENŢĂ
5	CURAJ
6	TEMERITATE
7	VIGOARE FEMININĂ
8	VIGOARE MASCULINĂ
9	IUBIRE FEMININĂ
10	IUBIRE
11	IUBIRE MASCULINĂ
12	VIRTUTE FEMININĂ
13	VIRTUTE MASCULINĂ
14	IMAGINAŢIE
15	ÎNŢELEPCIUNE
16	RAŢIUNE
17	INTUIŢIE FEMININĂ
18	INTUIŢIE MASCULINĂ
19	SUFLET

Numărul puterii	Denumirea
20	SURSĂ
21	CREAŢIE A ÎNCEPUTULUI
22	CONŞTIINŢĂ A ÎNCEPUTULUI
23	POLARIZARE FEMININĂ
24	POLARIZARE MASCULINĂ
25	GERMENE AL MATERIEI
26	GERMENE AL CONŞTIINŢEI
27	PUTERE A MATERIEI
28	PUTERE A CONŞTIINŢEI
29	ORDINE A MATERIEI
30	ORDINE A CONŞTIINŢEI
31	MATERIE CUANTICĂ
32	CONŞTIINŢĂ CUANTICĂ
33	ÎNGERIŢĂ
34	ÎNGER
35	DUMNEZEEA
36	DUMNEZEU
37	LUMINĂ DIVINĂ

Căile evolutive feminină (cu linie roşie) şi masculină (cu linie albastră) reprezentate în floarea vieţii cu 90 de petale

Desenul de mai sus ilustrează **CALEA EVOLUTIVĂ FEMININĂ** (marcată cu linie roşie) mergând de la SURSĂ către LUMINĂ DIVINĂ pe diferite porţiuni ale meridianului central, ale meridianului genului feminin şi ale meridianului feminin uman. Oglindindu-se în meridianul central, în raport cu calea evolutivă feminină, se observă **CALEA EVOLUTIVĂ MASCULINĂ** (marcată cu linie albastră) pe diferite porţiuni ale meridianului central, ale meridianului genului masculin şi ale meridianului

masculin uman. Specificitățile evolutive masculină şi feminină implică practici anume, dar şi comune, meridianul central fiind axa evolutivă esențială, acolo unde se întâlnesc atât practicantele cât şi practicanții angrenați în trezirea spirituală proprie.

De notat este faptul că drumurile evolutive feminină şi masculină trec prin cele şapte portaluri marcate de cele şapte arhetipuri zamolxiene (Zamolxe, Bendisa, Marele Lup Alb, Iisus Fiul Daciei, Cavalerul trac, Deceneu şi Dumnezeu/ Domnazâna (sau Dumnezeea)). *Cartea Lui Zamolxe* menționează cele şapte modele de urmat prezentând şi caracteristicile lor astfel: „[37]Şi vă spun să luați aminte de-a pururea că noi avem şapte oameni, ca modele de urmat, iar ei sunt stăpânii a şapte ceruri. [38]Primul dintre ei este zeul Zamolxe, strămbunul care ne-a arătat calea nemuririi. [39]Al doilea model este zeea Bendisa, soața Lui Zamolxe, Zâna Zânelor; ea este calea bucuriei vieții. [40]Al treilea model este Marele Lup Alb, omul curajului, dar şi al păcii; el este şi va fi în veac de veac păzitorul neamului nostru. [41]Al patrulea model este Iisus, cel ce va să vie ca întrupare a Lui Zamolxe; Iisus va fi omul căii iubirii de oameni, încununarea iubirii Lui Dumnezeu. [42]Al cincilea model este Cavalerul trac cel care ne arată calea virtuții, demnitatea, justiția cum spunem noi dacii. [43]Iar al şaselea model este părintele Deceneu, om al înțelepciunii şi al judecății celei drepte. [44]Şi modelul cel mai înalt îl aflăm în Dumnezeu şi Domnazână, care sunt una. [45]Calea Lor îndumnezeieşte omul, dându-i tezvie sufletului, care în om este ca diamantul care se slefuieşte neîncetat” – *LEG, 7, 37-45*.

O prezentare sumară a fiecărei căi evolutive devine necesară.

CALEA EVOLUTIVĂ FEMININĂ (marcată cu linie roşie) porneşte de la SURSĂ (puterea notată cu nr. 20). Pe petala SURSĂ (20) - CREAȚIE A ÎNCEPUTULUI (21) se poate face o inițiere într-o peşteră inițiatică. Petala următoare CREAȚIE A ÎNCEPUTULUI (21) - STABILITATE (puterea 1, care este Portalul Lui Zamolxe) reprezintă hotărârea practicantei de a porni pe calea trezirii sufletului. Astfel că pe petala STABILITATE (1) - SEXUALITATE FEMININĂ (puterea 2 la nivelul Portalului Bendisei) femeia realizează specificitatea călătoriei ei spirituale din perspectiva feminină. În faza aceasta se încep practicile de optimizare fizică, exerciții cu rol de vitalizare a corpului şi a minții. Pasul următor este făcut pe petala de la SEXUALITATE FEMININĂ (2) la PRUDENȚĂ (puterea 4 care este la nivelul Portalului Marelui Lup Alb). Aici practicanta învață felurite tehnici de optimizare având mereu în minte prudența practicilor. Ele duc la curajul de a continua reprezentat de petala

între PRUDENȚĂ (4) şi CURAJ (puterea 5 care este tot la nivelul Portalului Marelui Lup Alb). Astfel practicanta revine pe meridianul central. De la CURAJ (puterea 5) practicanta urcă pe petala respectivă la VIGOARE FEMININĂ (puterea 7). Optimizarea se face atât prin exerciții ale corpului cât şi prin cele pentru minte. Rezultatul este ajungerea la puterea IUBIRE FEMININĂ (notată 9) unde se atinge nivelul Portalul Lui Iisus Fiul Daciei. Aceasta permite atingerea puterii IUBIRE (notată 10) pe meridianul central. Felurite practici sunt folosite aici, inclusiv meditația isihastă numită Coborârea Minții în Inimă. De la IUBIRE (puterea 10) la VIRTUTE FEMININĂ (puterea 12) se călătoreşte pe această petală care aduce practicanta la nivelul Portalului Cavalerului trac. Deja putem spune că, în acest stadiu de evoluție, practicanta este un om de înaltă integritate fiind respectată şi apreciată în societate. Mai departe, de la VIRTUTE FEMININĂ (puterea 12) la IMAGINAȚIE (puterea 14) putem spune că practicanta a dobândit capacități mentale deosebite, ea atingând astfel Portalul lui Deceneu şi cu aceasta ÎNȚELEPCIUNE (puterea 15). Continuând ascensiunea spirituală, de la ÎNȚELEPCIUNE (puterea 15) practicanta atinge INTUIȚIE FEMININĂ (puterea 17). Aceasta înseamnă dobândirea capacităților de predicție şi revelație care pregătesc practicanta să atingă existența de INGERIȚĂ (puterea 33). Cu aceasta ea se află în Portalul Lui Dumnezeu şi Dumnezeea, iar acum se poate spune că s-a ajuns la SUFLET (puterea 19) care s-a trezit. De aici mai este un singur pas, către DUMNEZEEA (puterea 35), care permite accesul la LUMINĂ DIVINĂ (puterea 37). Întregul periplu spiritual feminin este o manifestare de perseverență pe calea luminii.

În mod similar **CALEA EVOLUTIVĂ MASCULINĂ** (marcată cu linie albastră) porneşte de la SURSĂ (puterea notată cu nr. 20) evoluând gradat către LUMINĂ DIVINĂ (puterea 37). Pe petala SURSĂ (20) – CONŞTIINȚĂ A ÎNCEPUTULUI (22) se poate face o inițiere într-o peşteră inițiatică. De la CONŞTIINȚĂ A ÎNCEPUTULUI (22) se merge către STABILITATE (1) exprimând hotărârea practicantului de a porni cu încredere călătoria spirituală proprie. Astfel că pe petala STABILITATE (1) - SEXUALITATE MASCULINĂ (puterea 3 aflată pe nivelul Portalului Bendisei) bărbatul realizează specificitatea călătoriei lui spirituale din perspectiva masculină, adoptând practici de optimizare fizică, exerciții cu rol de vitalizare a corpului şi a minții. Aceasta permite evoluția sa de la SEXUALITATE MASCULINĂ (puterea 3) la TEMERITATE (puterea 6), drum cu care se atinge Portalul Marelui Lup Alb de unde practicantul se centrează în punctul de putere CURAJ (notat

5), pe meridianul central. De aici practicantul urcă spre dobândirea VIGORII MASCULINE (puterea 8), apoi spre IUBIREA MASCULINĂ (puterea 11) cu care se atinge nivelul Portalului Lui Iisus Fiul Daciei şi cu aceasta puterea IUBIRE (notată 10). Mai departe practicantul evoluează către VIRTUTE MASCULINĂ (puterea 13 aflată la nivelul Portalului Cavalerului trac). De la VIRTUTE MASCULINĂ (puterea 13) se urcă spre RAȚIUNE (puterea 16) care se află la nivelul Portalului lui Deceneu şi prin urmare se atinge puterea ÎNȚELEPCIUNE (notată 15). Urcuşul următor este pe petala ÎNȚELEPCIUNE (puterea 15) către INTUIȚIE MASCULINĂ (puterea 18) care mai departe duce la stadiul spiritual de ÎNGER (puterea 34). Ne situăm aici deja în Portalul Lui Dumnezeu şi prin urmare puterea SUFLET (notată 19) s-a trezit. Scopul evoluției spirituale este astfel atins, iar creşterea către cunoaşterea Lui DUMNEZEU (puterea 36) şi LUMINĂ DIVINĂ (puterea 37) sunt în continuare împlinite.

Scurta descriere a celor **două căi evolutive, cea feminină şi cea masculină**, arată că fiecare petală evolutivă este o creştere spirituală care necesită adoptarea unor metode practice constând în exerciții, meditație şi felurite alte moduri de optimizare fizică şi mentală. Câteva dintre aceste metode sunt prezentate la **Capitolul 11**, în această carte, tratând succint practici ezoterice neozamolxiene.

Un ezoterism şi mai adânc emană din elaborarea căilor optime dintre puterile florii vieții. Se disting astfel drumurile inițiatice care fac legătura dintre puterile florii vieții în proximitate una față de cealaltă. Există astfel 42 de căii ale puterilor florii vieții extinse (cea cu 90 de petale) enumerate, în evoluția lor, de la puterea rădăcină umană numită **stabilitate** (punctul 1, vezi *Fig. 31*) până la **suflet** (punctul 19, vezi *Fig. 31*).

Cap. 9 – Căile puterilor florii vieții şi domeniile de manifestare

O dezvoltare mai profundă a puterilor vieții o reprezintă identificarea căilor dintre aceste puteri evolutive. Există 42 de căi ale puterilor interioare umane în floarea vieții cu 90 de petale (aflate în partea ei centrală, vezi *Fig. 31*), reprezentate sub formă de petale, căi care sunt totodată şi drumuri inițiatice şi peripluri spirituale de parcurs pe CALEA LUI ZAMOLXE. Regula de numerotare a petalelor este de jos în sus şi de la stânga la dreapta. Puterile florii vieții extinse sunt notate cu numere cardinale (de la 1 la 19), iar căile acestor puteri, adică petalele, sunt notate cu numere ordinare, de la prima la a 42-a.

Cunoaşterea acestor căi permite identificarea unor practici şi inițieri specifice. Împlinirea omului, prin evoluție spirituală personală (‚evoluție pe petală' am putea spune), se realizează atunci când toate cele 19 puteri din floarea vieții extinsă sunt activate urmând genul masculin sau feminin al omului, aşa cum s-a prezentat în capitolul anterior. O dihotomie, masculin-feminin a fost deja observată în imaginea puterilor florii vieții extinse prezentată mai sus. Tabelul de mai jos identifică cele 42 de petale.

Căile puterilor florii vieții extinse
ca practici şi drumuri inițiatice pentru evoluția interioară umană

Petala căii puterii	**Puterile de la capetele petalei**	**Calea practică şi inițiatică**
Prima	1-2	De la **stabilitate** (1) la **sexualitate feminină** (2)
A 2-a	1-3	De la **stabilitate** (1) la **sexualitate masculină** (3)
A 3-a	1-5	De la **stabilitate** (1) la **curaj** (5)
A 4-a	2-4	De la **sexualitate feminină** (2) la **prudență** (4)
A 5-a	2-5	De la **sexualitate feminină** (2) la **curaj** (5)
A 6-a	2-7	De la **sexualitate feminină** (2) la **vigoare feminină** (7)
A 7-a	3-5	De la **sexualitate masculină** (3) la **curaj** (5)
A 8-a	3-6	De la **sexualitate masculină** (3) la **temeritate** (6)
A 9-a	3-8	De la **sexualitate masculină** (3) la **vigoare masculină** (8)
A 10-a	4-7	De la **prudență** (4) la **vigoare feminină** (7)
A 11-a	4-9	De la **prudență** (4) la **iubire feminină** (9)
A 12-a	5-7	De la **curaj** (5) la **vigoare feminină** (7)

A 13-a	5-8	De la **curaj** (5) la **vigoare masculină** (8)
A 14-a	5-10	De la **curaj** (5) la **iubire** (10)
A 15-a	6-8	De la **temeritate** (6) la **vigoare masculină** (8)
A 16-a	6-11	De la **temeritate** (6) la **iubire masculină** (11)
A 17-a	7-9	De la **vigoare feminină** (7) la **iubire feminină** (9)
A 18-a	7-10	De la **vigoare feminină** (7) la **iubire** (10)
A 19-a	7-12	De la **vigoare feminină** (7) la **virtute feminină** (12)
A 20-a	8-10	De la **vigoare masculină** (8) la **iubire** (10)
A 21-a	8-11	De la **vigoare masculină** (8) la **iubire masculină** (11)
A 22-a	8-13	De la **vigoare masculină** (8) la **virtute masculină** (13)
A 23-a	9-12	De la **iubire feminină** (9) la **virtute feminină** (12)
A 24-a	9-14	De la **iubire feminină** (9) la **imaginație** (14)
A 25-a	10-12	De la **iubire** (10) la **virtute feminină** (12)
A 26-a	10-13	De la **iubire** (10) la **virtute masculină** (13)
A 27-a	10-15	De la **iubire** (10) la **înțelepciune** (15)
A 28-a	11-13	De la **iubire masculină** (11) la **virtute masculină** (13)
A 29-a	11-16	De la **iubire masculină** (11) la **rațiune** (16)
A 30-a	12-14	De la **virtute feminină** (12) la **imaginație** (14)
A 31-a	12-15	De la **virtute feminină** (12) la **înțelepciune** (15)
A 32-a	12-17	De la **virtute feminină** (12) la **intuiție feminină** (17)
A 33-a	13-15	De la **virtute masculină** (13) la **înțelepciune** (15)
A 34-a	13-16	De la **virtute masculină** (13) la **rațiune** (16)
A 35-a	13-18	De la **virtute masculină** (13) la **intuiție masculină** (18)
A 36-a	14-17	De la **imaginație** (14) la **intuiție feminină** (17)
A 37-a	15-17	De la **înțelepciune** (15) la **intuiție feminină** (17)
A 38-a	15-18	De la **înțelepciune** (15) la **intuiție masculină** (18)
A 39-a	15-19	De la **înțelepciune** (15) la **suflet** (19)
A 40-a	16-18	De la **rațiune** (16) la **intuiție masculină** (18)
A 41-a	17-19	De la **intuiție feminină** (17) la **suflet** (19)
A 42-a	18-19	De la **intuiție masculină** (18) la **suflet** (19)

Tabelul 4

© 2012 Octavian Sărbătoare

Pentru identificarea celor 48 de petale rămase, din totalul de 90 este nevoie să fie arătate cele 18 puteri exterioare omului plus 12 din cele interioare (***Fig. 38*** mai jos). Regula de listare a petalelor este aceeaşi, de jos în sus şi de la stânga la dreapta.

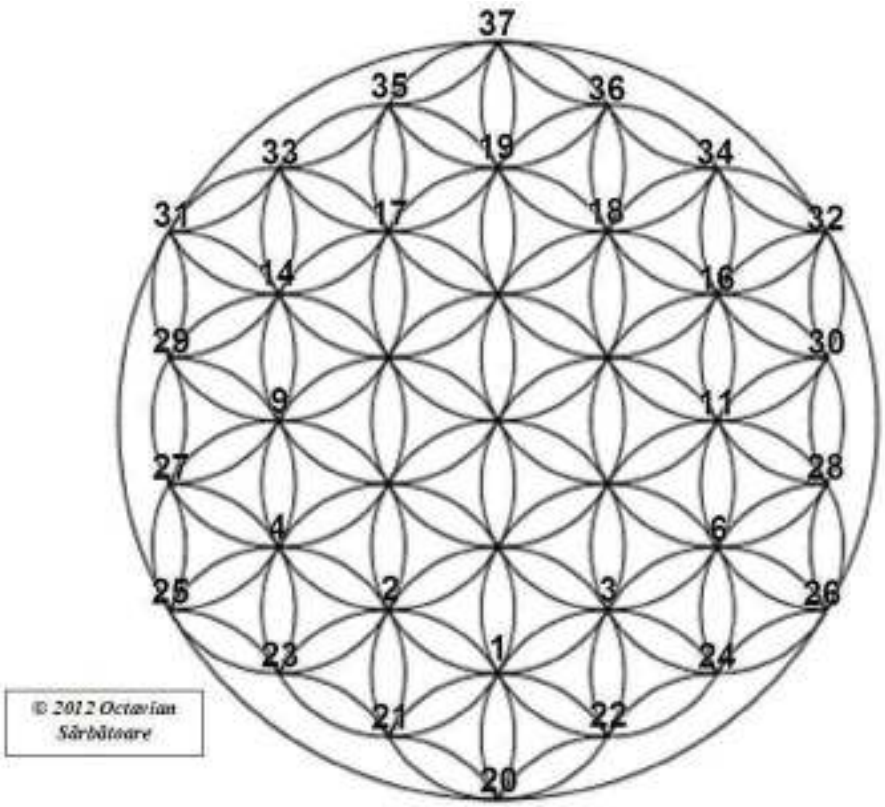

Numărul puterii	Denumirea
1	STABILITATE
2	SEXUALITATE FEMININĂ
3	SEXUALITATE MASCULINĂ
4	PRUDENŢĂ
5	CURAJ
6	TEMERITATE
7	VIGOARE FEMININĂ
8	VIGOARE MASCULINĂ
9	IUBIRE FEMININĂ
10	IUBIRE
11	IUBIRE MASCULINĂ
12	VIRTUTE FEMININĂ
13	VIRTUTE MASCULINĂ
14	IMAGINAŢIE
15	ÎNŢELEPCIUNE
16	RAŢIUNE
17	INTUIŢIE FEMININĂ
18	INTUIŢIE MASCULINĂ
19	SUFLET

Numărul puterii	Denumirea
20	SURSĂ
21	CREAŢIE A ÎNCEPUTULUI
22	CONŞTIINŢĂ A ÎNCEPUTULUI
23	POLARIZARE FEMININĂ
24	POLARIZARE MASCULINĂ
25	GERMENE AL MATERIEI
26	GERMENE AL CONŞTIINŢEI
27	PUTERE A MATERIEI
28	PUTERE A CONŞTIINŢEI
29	ORDINE A MATERIEI
30	ORDINE A CONŞTIINŢEI
31	MATERIE CUANTICĂ
32	CONŞTIINŢĂ CUANTICĂ
33	ÎNGERIŢĂ
34	ÎNGER
35	DUMNEZEEA
36	DUMNEZEU
37	LUMINĂ DIVINĂ

12 puteri (notate 1, 2, 3, 4. 6, 9, 11,14, 16, 17, 18, 19) interioare omului şi 18 exterioare (notate de la 20 la 37) aflate toate în floarea vieţii cu 90 de petale

Din imaginea de mai sus se conturează tabelul următor.

Căile puterilor florii vieții ca practici şi drumuri inițiatice pentru evoluția exterioară umană

Petala căii puterii	Puterile de la capetele petalei	Calea practică şi inițiatică
A 43-a	20-21	De la **sursă** (20) la **creație a începutului** (21)
A 44-a	20-22	De la **sursă** (20) la **conştiință a începutului** (22)
A 45-a	20-1	De la **sursă** (20) la **stabilitate** (1)
A 46-a	21-23	De la **creație a începutului** (21) la **polarizare feminină** (23)
A 47-a	21-1	De la **creație a începutului** (21) la **stabilitate** (1)
A 48-a	21-2	De la **creație a începutului** (21) la **sexualitate feminină** (2)
A 49-a	22-1	De la **conştiință a începutului** (22) la **stabilitate** (1)
A 50-a	22-24	De la **conştiință a începutului** (22) la **polarizare masculină** (24)
A 51-a	22-3	De la **conştiință a începutului** (22) la **sexualitate masculină** (3)
A 52-a	23-25	De la **polarizare feminină** (23) la **germene al materiei** (25)
A 53-a	23-2	De la **polarizare feminină** (23) la **sexualitate feminină** (2)
A 54-a	23-4	De la **polarizare feminină** (23) la **prudență** (4)
A 55-a	24-3	De la **polarizare masculină** (24) la **sexualitate masculină** (3)
A 56-a	24-26	De la **polarizare masculină** (24) la **germene al conştiinței** (26)
A 57-a	24-6	De la **polarizare masculină** (24) la **temeritate** (6)
A 58-a	25-4	De la **germene al materiei** (25) la **prudență** (4)
A 59-a	25-27	De la **germene al materiei** (25) la **putere a materiei** (27)
A 60-a	26-6	De la **germene al conştiinței** (26) la **temeritate** (6)
A 61-a	26-28	De la **germene al conştiinței** (26) la **putere a conştiinței** (28)
A 62-a	4-27	De la **prudență** (4) la **putere a materiei** (27)
A 63-a	6-28	De la **temeritate** (6) la **putere a conştiinței** (28)
A 64-a	27-9	De la **putere a materiei** (27) la **iubire feminină** (9)
A 65-a	27-29	De la **putere a materiei** (27) la **ordine a materiei** (29)
A 66-a	28-11	De la **putere a conştiinței** (28) la **iubire masculină** (11)
A 67-a	28-30	De la **putere a conştiinței** (28) la **ordine a conştiinței** (30)
A 68-a	9-29	De la **iubire feminină** (9) la **ordine a materiei** (29)
A 69-a	11-30	De la **iubire masculină** (11) la **ordine a conştiinței** (30)
A 70-a	29-14	De la **ordine a materiei** (29) la **imaginație** (14)
A 71-a	29-31	De la **ordine a materiei** (29) la **materie cuantică** (31)
A 72-a	30-16	De la **ordine a conştiinței** (30) la **rațiune** (16)
A 73-a	30-32	De la **ordine a conştiinței** (30) la **conştiință cuantică** (32)

A 74-a	14-31	De la **imaginație** (14) la **materie cuantică** (31)
A 75-a	14-33	De la **imaginație** (14) la De la **îngeriță** (33)
A 76-a	16-32	De la **rațiune** (16) la **conştiință cuantică** (32)
A 77-a	16-34	De la **rațiune** (16) la **înger** (34)
A 78-a	31-33	De la **materie cuantică** (31) la **îngeriță** (33)
A 79-a	17-33	De la **intuiție feminină** (17) la **îngeriță** (33)
A 80-a	17-35	De la **intuiție feminină** (17) la **Dumnezeea** (35)
A 81-a	18-34	De la **intuiție masculină** (18) la **înger** (34)
A 82-a	18-36	De la **intuiție masculină** (18) la **Dumnezeu** (36)
A 83-a	32-34	De la **conştiință cuantică** (32) la **înger** (34)
A 84-a	33-35	De la **îngeriță** (33) la **Dumnezeea** (35)
A 85-a	19-35	De la **suflet** (19) la **Dumnezeea** (35)
A 86-a	19-36	De la **suflet** (19) la **Dumnezeu** (36)
A 87-a	19-37	De la **suflet** (19) la **lumină divină** (37)
A 88-a	34-36	De la **înger** (34) la **Dumnezeu** (36)
A 89-a	35-37	De la **Dumnezeea** (35) la **lumină divină** (37)
A 90-a	36-37	De la **Dumnezeu** (36) la **lumină divină** (37)

Tabelul 5

© 2012 Octavian Sărbătoare

De remarcat este faptul că această paletă de petale, de la a 43-a la a 90-a, cuprinde, în descrierea petalelor, elemente de cosmogonie, creaționism şi de relaționare a omului cu universul. O prezentare a caracteristicilor petalelor implică un studiu laborios deschizând o panoramă de expresie imensă. În fapt, cunoaşterea şi asimilarea puterilor florii vieții de la a 43-a la a 90-a duce la conştiința cosmică şi la înțelegerea demiurgică.

De la punct (centru de putere) la segment (petală) şi de la segment la suprafață (triunghi al puterii), iată cum a evoluat ezoterismul florii vieții. Centrele de putere şi petalele adiacente formează anumite domenii de manifestare (triunghiuri ale puterii), care sunt practic arii pe care practicanta sau practicantul le stăpâneşte. Există astfel 54 de domenii de manifestare a căror caracteristică este dată de denumirile centrelor de putere. Domeniile de manifestare aparțin unuia dintre cerurile stăpânite de arhetipuri, sau sunt intermediare lor. *Cartea Lui Zamolxe* menționează cele şapte arhetipuri, vezi *LEG, 7, 37-45*.

Modul de identificare a domeniilor de manifestare este de jos în sus şi de la stânga la dreapta pe matricea florii vieții cu 90 de petale.

Cele 54 de triunghiuri ale puterii în floarea vieții extinsă

Poziția	**Centrele de putere care formează triunghiul puterilor (domeniul de manifestare)**	**Cerul şi arhetipul**
1	Sursă (20) - creație a începutului (21) - stabilitate (1)	Către cel al Lui Zamolxe
2	Sursă (20) – conştiință a începutului (22)- stabilitate (1)	Către cel al Lui Zamolxe
3	Creație a începutului (21) – polarizare feminină (23) – sexualitate feminină (2)	Al Lui Zamolxe
4	Creație a începutului (21) – stabilitate (1) – sexualitate feminină (2)	Al Lui Zamolxe
5	Conştiință a începutului (22) – stabilitate (1) – sexualitate masculină (3)	Al Lui Zamolxe
6	Conştiință a începutului (22) – polarizare masculină (24) – sexualitate masculină (3)	Al Lui Zamolxe
7	Polarizare feminină (23) – germene al materiei (25) – prudență (4)	Al Bendisei
8	Polarizare feminină (23) – sexualitate feminină (2) – prudență (4)	Al Bendisei
9	Stabilitate (1) – sexualitate feminină (2) – curaj (5)	Al Bendisei
10	Stabilitate (1) – sexualitate masculină (3) – curaj (5)	Al Bendisei
11	Polarizare masculină (24) – sexualitate masculină (3) – temeritate (6)	Al Bendisei
12	Polarizare masculină (24) – germene al conştiinței (26) – temeritate (6)	Al Bendisei
13	Germene al materiei (25) – prudență (4) – putere a materiei (27)	Al Marelui Lup Alb
14	Sexualitate feminină (2) – prudență (4) – vigoare feminină (7)	Al Marelui Lup Alb
15	Sexualitate feminină (2) – 5 – vigoare feminină (7)	Al Marelui Lup Alb
16	Sexualitate masculină (3) – curaj (5) –	Al Marelui Lup Alb

	vigoare masculină (8)	
17	Sexualitate masculină (3) – temeritate (6) – vigoare masculină (8)	Al Marelui Lup Alb
18	Germene al conştiinţei (26) – temeritate (6) – putere a conştiinţei (28)	Al Marelui Lup Alb
19	Prudenţă (4) – putere a materiei (27) – iubire feminină (9)	Între Marele Lup Alb şi Iisus Fiul Daciei
20	Prudenţă (4) – vigoare feminină (7) – iubire feminină (9)	Între Marele Lup Alb şi Iisus Fiul Daciei
21	Curaj (5) – vigoare feminină (7) – iubire (10)	Între Marele Lup Alb şi Iisus Fiul Daciei
22	Curaj (5) – vigoare masculină (8) – iubire (10)	Între Marele Lup Alb şi Iisus Fiul Daciei
23	Temeritate (6) – vigoare masculină (8) – iubire masculină (11)	Între Marele Lup Alb şi Iisus Fiul Daciei
24	Temeritate (6) – putere a conştiinţei (28) – iubire masculină (11)	Între Marele Lup Alb şi Iisus Fiul Daciei
25	Putere a materiei (27) – iubire feminină (9) – ordine a materiei (29)	Al Lui Iisus Fiul Daciei
26	Vigoare feminină (7) – iubire feminină (9) – virtute feminină (12)	Al Lui Iisus Fiul Daciei
27	Vigoare feminină (7) – iubire (10) – virtute feminină (12)	Al Lui Iisus Fiul Daciei
28	Vigoare masculină (8) – iubire (10) – virtute masculină (13)	Al Lui Iisus Fiul Daciei
29	Vigoare masculină (8) – iubire masculină (11) – virtute masculină (13)	Al Lui Iisus Fiul Daciei
30	Putere a conştiinţei (28) – iubire masculină (11) – ordine a conştiinţei (30)	Al Lui Iisus Fiul Daciei
31	Iubire feminină (9) – ordine a materiei (29) – imaginaţie (14)	Al Cavalerului trac
32	Iubire feminină (9) – virtute feminină (12) – imaginaţie (14)	Al Cavalerului trac
33	Iubire (10) – virtute feminină (12) – înţelepciune (15)	Al Cavalerului trac
34	Iubire (10) – virtute masculină (13) –	Al Cavalerului trac

	înțelepciune (15)	
35	Iubire masculină (11) – virtute masculină (13) – rațiune (16)	Al Cavalerului trac
36	Iubire masculină (11) – ordine a conştiinței (30) – rațiune (16)	Al Cavalerului trac
37	Ordine a materiei (29) – imaginație (14) – materie cuantică (31)	Al lui Deceneu
38	Virtute feminină (12) – imaginație (14) – intuiție feminină (17)	Al lui Deceneu
39	Virtute feminină (12) – înțelepciune (15) – intuiție feminină (17)	Al lui Deceneu
40	Virtute masculină (13) – înțelepciune (15) – intuiție masculină (18)	Al lui Deceneu
41	Virtute masculină (13) – rațiune (16) – intuiție masculină (18)	Al lui Deceneu
42	Ordine a conştiinței (30) – rațiune (16) – conştiință cuantică (32)	Al lui Deceneu
43	Imaginație (14) – materie cuantică (31) – îngeriță (33)	Între Deceneu şi Dumnezeu/ Dumnezeea
44	Imaginație (14) – intuiție feminină (17) – îngeriță (33)	Între Deceneu şi Dumnezeu/ Dumnezeea
45	Înțelepciune (15) – intuiție feminină (17) – suflet (19)	Între Deceneu şi Dumnezeu/ Dumnezeea
46	Înțelepciune (15) – intuiție masculină (18) – suflet (19)	Între Deceneu şi Dumnezeu/ Dumnezeea
47	Rațiune (16) – intuiție masculină (18) – înger (34)	Între Deceneu şi Dumnezeu/ Dumnezeea
48	Rațiune (16) – conştiință cuantică (32) – înger (34)	Între Deceneu şi Dumnezeu/ Dumnezeea
49	Intuiție feminină (17) – îngeriță (33) – Dumnezeea (35)	Al Lui Dumnezeu/ Dumnezeei
50	Intuiție feminină (17) – suflet (19) – Dumnezeea (35)	Al Lui Dumnezeu/ Dumnezeei
51	Intuiție masculină (18) – suflet (19) – Dumnezeu (36)	Al Lui Dumnezeu/ Dumnezeei
52	Intuiție masculină (18) – înger (34) –	Al Lui Dumnezeu/

	Dumnezeu (36)	Dumnezeei
53	Suflet (19) – Dumnezeea (35) – Lumină Divină (37)	Către Lumină Divină
54	Suflet (19) – Dumnezeu (36) – Lumină Divină (37)	Către Lumină Divină

Tabelul 6

© 2012 Octavian Sărbătoare

O descriere a celor 54 de triunghiuri ale puterii şi a metodelor de stăpânire a fiecărui domeniu de manifestare în parte este o sarcină complexă, fiind practic un subiect de cercetare profundă. Putem afirma că stăpânirea oricărui domeniu de manifestare înseamnă stăpânirea celor trei centre de putere care îl formează, iar cele trei petale componente reprezintă căile prin care acele puteri sunt absorbite şi prin urmare întregul triunghi respectiv este astfel stăpânit.

Mergând mai departe pe linia ideilor ezoterice prezentate până în prezent suntem conduşi la a arăta cum ființa umană poate integra conştiința cosmică.

Cap. 10 – Floarea cosmică a vieții

O extrapolare a florii vieții cu 90 de petale generează floarea cosmică a vieții. Din acest moment ezoterismul neozamolxian capătă orizonturi mult mai vaste. Centrul florii cosmice a vieții este **LUMINA CEA MARE**, menționată în *Cartea Lui Zamolxe* atunci când Dumnezeu Însuşi vorbeşte: „[68]Domnul Dumnezeu a răspuns: „Eu sunt lumină în lumea creată de Mine în care hălăduiesc scântei din sufletul Meu. [69]Dar şi Eu vin din lumina cea mare, golul care este totul şi plinul care este nimicul”” – *VIE, 1, 68-69*.

Iată o reprezentare a florii cosmice a vieții încadrând floarea vieții extinsă, care la rândul ei cuprinde în centru floarea vieții elementară, cea cu şase petale (***Fig. 39***).

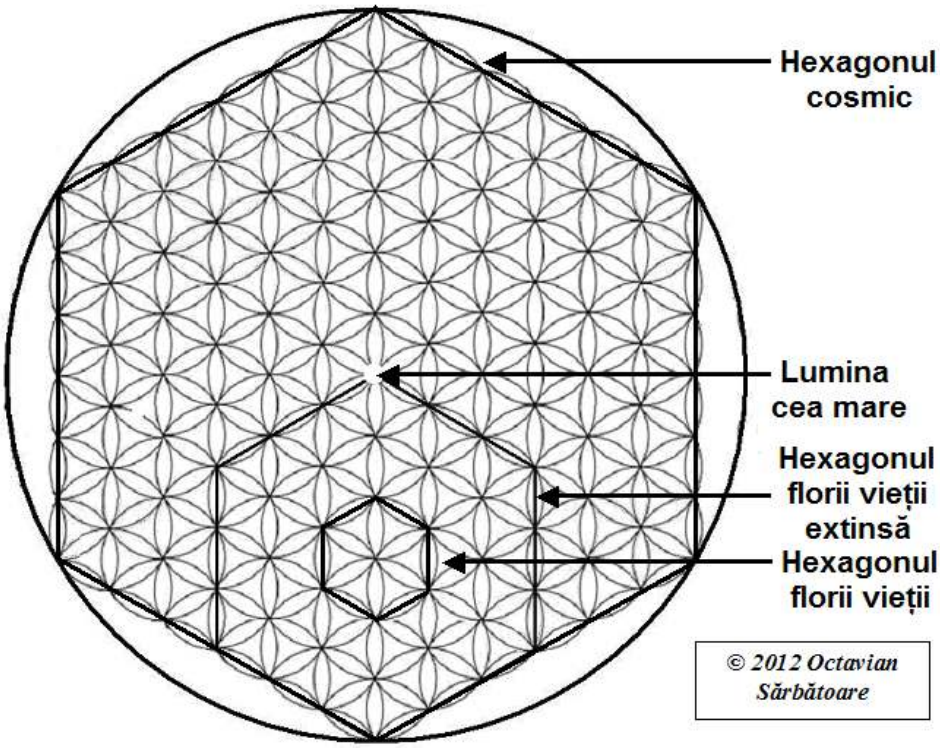

Floarea vieții cosmică încadrând floarea vieții extinsă şi floarea vieții împreună cu hexagoanele corespunzătoare

Floarea vieții cosmică (sau floarea cosmică a vieții) permite trasarea a şase hexagoane având ca centru comun LUMINA CEA MARE, punct energetic notat cu numărul 37. Numărul total al petalelor este de 342, ele făcând legătura între cele 127 de centre de putere. O dezvoltare ulterioară a ezoterismului neozamolxian poate identifica întreaga matrice cosmică a florii vieții.

Iată imaginea florii cosmice a vieții având şase hexagoane concentrice (***Fig. 40***). Punctul ei central este LUMINA DIVINĂ, sursa începutului creației, originea care a creat matricea universului.

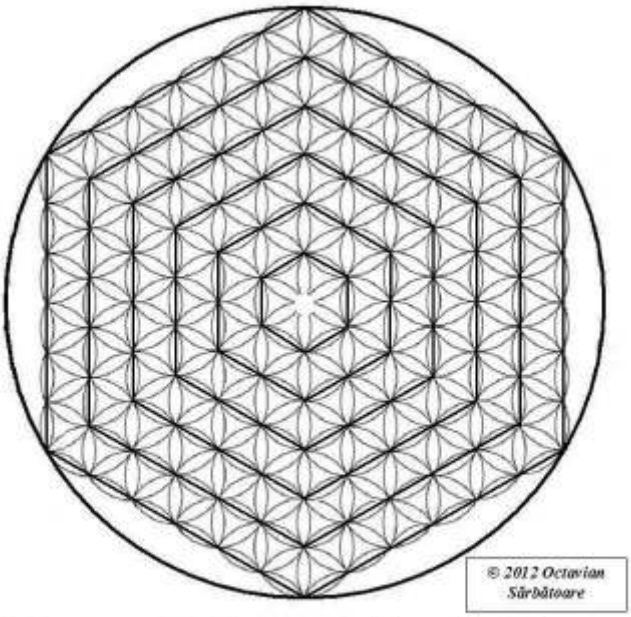

Floarea vieții cosmică având 6 hexagoane concentrice

La o privire atentă a florii vieții cosmice se constată posibilitatea reprezentării ei spațiale cu şase trepte, fiecare treaptă având planar mai multe flori ale vieții înscrise în hexagoanele respective. Întreaga construcție ideatică nu este altceva decât **Cogaionul Celest** (***Fig. 41***), o modalitate de a arăta în relif țesătura matricială cosmică.

Cartea Lui Zamolxe menționează Templul Celest al Lui Zamolxe, locul unde Marele Lup Alb a ajuns după părăsirea vieții pământene astfel: „[68]Nimeni n-a aflat vreodată când Marele Lup Alb a plecat în Cerul Lui Zamolxe la Templul Celest al Lui Zamolxe” – *LEG, 2, 68*.

Cogaionul Celest
Nivelul cu o floare a vieții
Nivelul cu 6 flori ale vieții
Nivelul cu 12 flori ale vieții
Nivelul cu 18 flori ale vieții
Nivelul cu 24 de flori ale vieții
Nivelul cu 30 de flori ale vieții
BAZĂ

Floarea cosmică a vieții reprezentată în relief cu 6 trepte

Călătoria spirituală porneşte urcuşul Cogaionului Celest de la bază (nadirul), care este nivelul cu 30 de flori ale vieții. Ținta ascensiunii spirituale este vârful (apexul sau zenitul) acolo unde se află nivelul cu o floare a vieții (adică cerul de purpură şi locul Templului Celest al Lui Zamolxe). Pe acel vârf se află LUMINA CEA MARE (indice 37 în desenele anterioare), Dumnezeu (indice 36), Dumnezeea (indice 35) şi sufletul (indice 19), care este scânteie din Dumnezeu şi Dumnezeea.

Aria de interes evoluționist pentru rasa umană pământeană este cea cuprinsă în hexagonul florii vieții extinsă (vezi *Fig. 37* de mai sus) având centrele de putere numerotate de la 1 la 19 şi de la 20 la 37. O dezvoltare ulterioară a ezoterismului neozamolxian va putea identifica în floarea vieții cosmică toate cele 127 de centre de putere precum şi cele 342 de petale. Ca reper de idei, centrele şi petalele rămase neidentificate din celelalte cinci laturi ale florii vieții cosmice sunt corespondențe în alte lumi ale celor 37 de centre şi 90 de petale prezente în floarea vieții extinsă.

Cap. 11 – Practici ezoterice neozamolxiene

O dezvoltare a practicilor neozamolxiene formează subiectul unor lucrări separate, dar câteva repere se disting ca rezultat al cunoaşterii ezoterice specifice lucrării de față.

Evoluția omului terestru către cel cosmic incubă practici de o mare varietate. Se porneşte de la optimizarea zonelor corpului începând cu cea de jos (zona sacrală). Sunt utilizate felurite tehnici autohtone sau din tradițiile ezoterice ale lumii. Scopul este decondiționarea treptată de mediul material, o realitate care conduce la stări de conştientizare mai profunde şi mai durabile în timp.

Zona sacrală se optimizează prin impunerea simplității cu privire la cantitatea de hrană folosită. Micşorarea hranei zilnice duce la scăderea temperaturii medii a corpului şi o încetinire a metabolismului, care are ca rezultat reducerea cantității de fecale. S-a dovedit ştiințific că această metodă este cea mai de încredere pentru scopul prelungirii vieții. Este portalul lui **Zamolxe, zeul htonic, care prin evoluție devine zeu solar în portalul al şaptelea, al lui Dumnezeu şi Domnazânei**. Deci Zamolxe este luat ca model de urmat, ridicarea de la condiția umană la cea divină, la îndumnezeire. Mitologia românească arată că trecerea de la lumea întunericului la cea a luminii se face numai **urmând drumul soarelui**, adică ridicarea de la puterea htonică a pământului la cea solară a cerului.

Zona sexuală se poate optimiza prin învățarea continenței sexuale. Se pot consulta manuale care abordează cu seriozitate această temă. Este portalul zeiței/ zânei Bendisa, soția lui Zamolxe.

Zona buricului (a stomacului) are ca metode optimizarea condiției fizice şi restricția alimentară, adică evitarea mâncatului exagerat. Stomacul neîncărcat permite o mai bună funcționare a întregului corp care poate folosi energia în alte scopuri decât pentru o digestie grea. Este portalul zeului Marele Lup Alb, paradigm al curajului şi păcii.

Zona inimii se optimizează prin meditație isihastă şi acte de compasiune şi iubire necondiționată. Este portalul zeului Iisus Fiul Daciei, a cărui trăsătură de caracter principală este iubirea de oameni. Iisus Fiul Daciei este încarnarea lui Zamolxe conform *Cărții Lui Zamolxe*.

Zona gâtului şi a brațelor se optimizează prin exerciții fizice, prin lectură a cărților modele de dreptate socială şi o atitudine de corectitudine în relațiile sociale. Este portalul Cavalerului trac, personalitate spirituală justițiară, conducător model nevăzut al Ordinului Cavalerilor Zamolxieni (OCZ).

Zona frunții se optimizează ca rezultat al stăpânirii celor cinci portaluri de jos, dar şi prin meditații cu focul sacru dacic, focul viu, focul lui Zamolxe. Este portalul lui Deceneu, paradigm al înțelepciunii şi discernământului. Spiritul lui Deceneu este moştenit istoric de la Marele Lup Alb, personaj care a trăit faptic în timpul lui Zamolxe. **Spiritul lui Deceneu, ca supremă funcție sacerdotală**, este una dintre cele patru coloane ziditoare în neozamolxianism.

Zona capului este asociată cu trezirea spirituală. Metoda principală de optimizare a sufletului, numită **meditația zamolxiană**, o reprezintă folosirea focului sacru dacic care trezeşte; forma lui cea mai simplă este utilizarea lumânărilor.

Putem concluziona că o practică structurată evolutiv pe portaluri porneşte de la suflet prin folosirea focului sacru. Apoi când mintea se armonizează, datorită trezirii parțiale a sufletului, ne putem ocupa de trup începând cu zona sacrală, aşa cum s-a explicat anterior. Ca o consecință a acestor practici nivelul percepției de orice natură se schimbă de aşa manieră încât omul vede lumea cu alți ochii. Există deci trei trepte care duc la o nouă interacție cu lumea şi la o nouă înțelegere a ei pornind de la **optimizarea sufletului**, la cea **a minții** şi la cea **a trupului**. *Cartea Lui Zamolxe*, susține aceste idei atunci când Pitagora explică importanța sufletului omului şi calea spirituală de urmat astfel: „[17]Sufletului trebuie să-i dăm cea mai mare importanță şi să-i creăm posibilitatea ca treptat să se manifeste deplin. [18]Prin urmare veți parcurge o cale care permite trei optimizări în paralel: a sufletului, a minții şi a trupului" – *NEM, 3, 17-18*.

Gama largă a practicilor ezoterice neozamolxiene este centrată pe optimizarea ființei umane urmând multitudinea de căi inițiatice (aşa cum sunt numite petalele din floarea vieții cu 90 de petale). În acest sens există prin urmare 90 de căi inițiatice arătate în imaginile anterioare şi în capitolul despre căile puterilor florii vieții extinse. Aspirantul spiritual se angrenează în practici pornind urcuşul Cogaionului Ceresc de la punctul de putere 1 (stabilitate) şi vizând ascensiunea evolutivă către punctul de putere 19 (sufletul). Cunoaşterea propriului suflet, deci păşirea pe nivelul şase înseamnă îndumnezeirea. Pe acea platformă (vezi *Fig. 37*) se găsesc şi Dumnezeea (indice 35) şi Dumnezeu (indice 36).

Iată cum un practicant se încadrează în floarea cosmică a vieții parcurgând, spre împlinire spirituală, portalurile aflate în ființa umană (vezi mai jos, ***Fig. 42***).

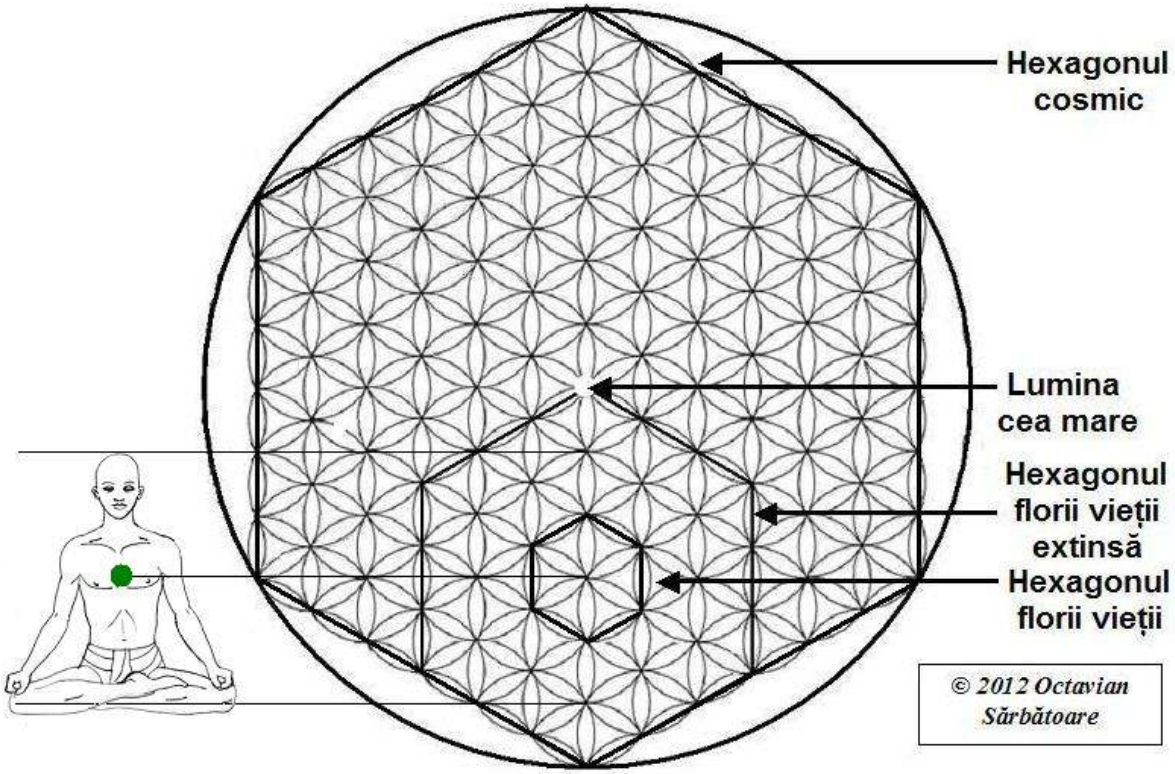

Floarea vieții cosmică şi omul cosmic încadrat în floarea vieții extinsă. Portalul inimii (cel al lui Iisus Fiul Daciei) corespunde centrului florii vieții

O practică urmată perseverent necesită adoptarea unei metodologii de evoluție personală. Aceasta implică alegerea unui drum de urmat şi prin urmare a practicilor adecvate. Fiecare om are o cale proprie optimă de urmat. Iată o descriere succintă a câtorva petale evolutive.

Prima petala, de la **stabilitate** (1) la **sexualitate feminină** (2) implică practici care să centreze baza de unde se porneşte evolutiv către lumina divină. În acest stadiu al călătoriei spirituale aspiranta este practic în faza preliminară, aceea de început pe calea către eliberarea spirituală. Pasul de la această bază către atracția sexuală (în acest caz feminină) este necesar pentru ca ulterior celelalte căi de inițiere să poată fi parcurse. În esență aspiranta devine conştientă de sexualitatea proprie şi înțelege că va trebui ca în viitor să țină seama că este femeie.

La **a doua petală** evolutivă, drumul de la **stabilitate** (1) la **sexualitate masculină** (3) se aplică cele descrise la prima petală, fiind vorba în acest caz de un aspirant, un bărbat care a pornit pe calea eliberării spirituale.

Descrierea petalelor poate continua în această manieră până la petala a 42-a. Dar începând cu petala a 43-a ne aflăm în domeniul expansiunii puterilor umane către exterior, absorbția acestor puteri fiind o manifestare

a conştiinţei umane care ia forme specifice. Petala a 43-a este o călătorie a conştiinţei umane de la **sursă** (20) la **creaţie a începutului** (21) având valenţe demiurgice. Treptat omul eliberat spiritual integrează universul conştient aflat într-o continuă regenerare.

Meditaţia zamolxiană este şi ea o practică ce nu poate lipsi neozamolxianului, iar forma ei dinamică, urmărind şase arhetipuri, se orientează după anumite ore. Prezenţa focului sacru dacic este esenţială. Iată orele proprii pentru meditaţie:

- ora 6 dimineaţa (sau ora când răsare soarele): pe arhetipul Zamolxe.
- ora 10 dimineaţa (sau la 4 ore de la răsăritul soarelui): pe arhetipul Bendisa.
- ora 14 (sau la 8 ore de la răsăritul soarelui): pe arhetipul Marele Lup Alb.
- ora 18 (sau la 12 ore de la răsăritul soarelui): pe arhetipul Iisus Fiul Daciei (liturghia).
- ora 22 (sau la 16 ore de la răsăritul soarelui): pe arhetipul Cavalerul trac.
- ora 2 noaptea (sau la 20 de ore de la răsăritul soarelui): pe arhetipul Deceneu.

Aceste şase feluri de meditaţie duc treptat la cunoaşterea Lui Dumnezeu şi Domnazânei care reprezintă arhetipul al şaptelea.

Aplicaţii ale florii vieţii, de felurite forme, conduc la elementele de numerologie sacră neozamolxiană care stau la baza reprezentării aproximative a realităţii. Ele urmează tradiţia pitagoreică aşa cum a fost expusă în *Cartea Lui Zamolxe*. Arta şi templele neodacice utilizează numerologia sacră.

Cap. 12 – Elemente de numerologie sacră, artă şi temple neodacice

Pitagora prezintă succint numerologia sacră în *Cartea Lui Zamolxe* astfel: „Numerele nu pot niciodată substitui realitatea, dar pot reprezenta o realitate aproximativă. [183]Pornind de la numărul unu putem spune că este un punct, numărul doi o linie, numărul trei triunghiul, fiind cea mai simplă figură geometrică, numărul patru spațiul cel mai simplu, tetraedrul, numărul cinci este piramida, numărul şase este spațiul multidirecțional, adică format din cele patru puncte cardinale plus susul şi josul. [184]Cu cât numerele sunt mai mari cu atât ele pot reprezenta o realitate mai complexă, chiar şi una abstractizată. Se pot face astfel multe legături. [185]Dar desigur că există o dinamică a acestor corelații, a cărei înțelegere conduce la descoperirea ordinii, a *logos*-ului. [186]Mai mult chiar, numerele pot intra în combinații sau în formule, acestea din urmă fiind exprimări ale dinamicii numerelor şi prin urmare legi de mişcare. [187]Reține ideea că numărul două sute şaisprezece este deosebit în ceea ce priveşte lumea în general şi ciclicitatea evenimentelor în special. [188]Acest număr înseamnă unu ori unu ori unu ori doi ori doi ori doi ori trei ori trei ori trei, o combinație, de trei ori câte trei, a punctului, liniei şi triunghiului, deci a primelor trei elemente esențiale realității" – *NEM, 182-188*.

Structurăm aceste informații astfel:

- numărul 1 este punctul,
- numărul 2 este linia, acel ceva aflat între 2 puncte,
- numărul 3 este triunghiul, cea mai simplă figură geometrică plană formată din unirea a 3 puncte,
- numărul 4 este spațiul cel mai simplu, tetraedrul,
- numărul 5 este piramida, figura geometrică având 5 vârfuri,
- numărul 6 este spațiul multidirecțional, adică cele patru puncte cardinale plus susul şi josul (cerul şi pământul). Numărul 6 se constituie din numărul 1 (punctul) înmulțit cu numărul 2 (linia) şi numărul 3 (planul).

Fig. 43 – Floarea vieții spațială cu 8 colțuri.

Floarea vieții spațială are 8 colțuri ce pot fi circumscrise circumferinței unei sfere.

O corelare a numerelor duce la descoperirea ordinii în natură, a *logos*-ului. Mai mult chiar, numerele pot intra în combinații sau în formule,

acestea din urmă fiind exprimări ale dinamicii numerelor şi prin urmare sunt legi de mişcare. Pentru Pitagora, maestrul spiritual al lui Zamolxe, numărul 216 era esențial, fiind format din 1 x 1 x 1 x 2 x 2 x 2 x 3 x 3 x 3, deci combinația de trei ori câte trei, a punctului, a liniei şi a planului, şi astfel a primelor trei elemente fundamentale realității. Să observăm că 6 x 6 x 6 înseamnă nr. 216, exact numărul **Noilor Legi Belagine**, enumerate în *Cartea Lui Zamolxe*.

Luând în considerație cele cinci simboluri arhetipale, respectiv pătratul, pătrarul de lună, triunghiul, hexagonul şi cercul (***Fig. 44***) se poate dezvolta o numerologie sacră neodacică relevantă construcției templelor şi producerii operelor de artă. Baza unui templu poate fi oricare dintre simbolurile arhetipale cu intrări, ferestre şi acoperişuri de forme adecvate.

Calculele vor ține seama de geometria sacră, raportarea construcției la punctele cardinale şi la energetica locului. De asemenea culorile fiecărui portal pot fi armonizate cu simbolurile arhetipale. Se poate porni inițial de la elaborarea numerică a geometriei sacre, urmând ca apoi să se facă întregul plan de construcție.

Definiția artei neozamolxiene o prezintă ca fiind o manifestare artistică specifică care ia în considerare simbolistica sacră neozamolxiană şi preceptele aplicative acestei spiritualități. Arta neodacică se inspiră din arta populară românească şi din arta străbunilor daci (***Fig. 45***). Genul artistic izvorâtor al neozamolxianismului este cel popular.

Fig. 45 – Zamolxe, pictură pe piatră.

Templele neodacice vor fi de o mare diversitate, prezentând o simbolistică bogată. Acest gen de arhitectură sacră este în curs de constituire. Putem spune că folosirea florii vieții va fi de obicei nelipsită.

Pe lângă simbolurile arhetipale, precum pătratul, pătrarul de lună, triunghiul, hexagonul şi cercul, se for utiliza şi ornamente şi alte simboluri păstrate în tradiția dacilor (***Fig. 46***).

Aceste ornamente sunt prezentate şi desenate în cartea *Dacia preistorică* scrisă de Nicolae Densuşianu, (2000 [1913]), de asemenea se pot vedea şi la Muzeul Mozaicului din oraşul Constanța, România.

De menționat este şi faptul că toate ornamentele şi simbolurile folosite în arta dacilor se găsesc într-o formă sau alta în arta populară românească.

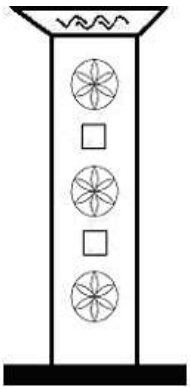

La proiectarea noilor temple se va ține seama de zeitatea căreia îi este dedicat templul respectiv. Ca atare se va decide numărul stâlpilor susținători, felul acoperişului, simbolurile folosite, basoreliefurile, materialul de construcție, etc. Proiectarea interiorului templului va fi corelată cu forma sa exterioară şi de asemenea cu zona exterioară, adică cu locul de amplasare a construcției. În esență un templu neodacic urmează o arhitectură sacră ce îi conferă respectabilitate şi perenitate în timp. Un exemplu de coloană cu ornamente este cel din ***Fig. 47*** (stânga). Iată o schiță a unui templu neodacic (jos, ***Fig. 48***) care prezintă o arhitectură sacră specifică.

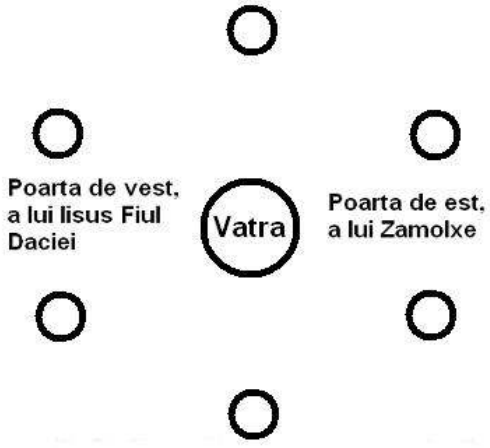

Fig. 48 – Schiță de templu neodacic cu 6 coloane.

În desenul de mai sus se poate observa că cei şase piloni de susținere se găsesc plasați în vârfurile florii vieții cu şase petale, care este fundalul imaginar al desenului. Intrările în templu se pot face pe porțile de est şi vest, arătate în desen. Alte porți pot fi în nord-est (poarta Bendisei), în nord-vest (poarta Marelui Lup Alb), în sud-vest (poarta Cavalerului trac) şi în sud-est (poarta lui Deceneu).

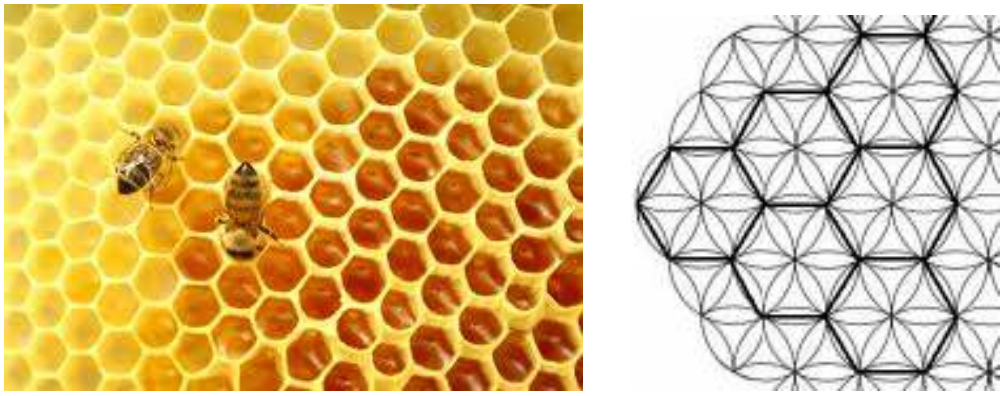

Fig. 49 – Matricea fagurelui de miere
emulează în natură pe cea a florii cosmice a vieții.

Un alt gen de templu este cel sub formă spiralată sau (şi) de zigurat având bază hexagonală precum este cea a Cogaionului Celest (***Fig. 50***). Intrarea se face pe poarta de est (cea a Lui Zamolxe), a răsăritului soarelui. Pe vârful ziguratului se află vatra focului sacru, locul unde se aprinde **Focul Lui Zamolxe**, care se poate vede de la mare distanță. Dacă acesta este un templu funerar, atunci pe vârful lui se pot face incinerări dacice.

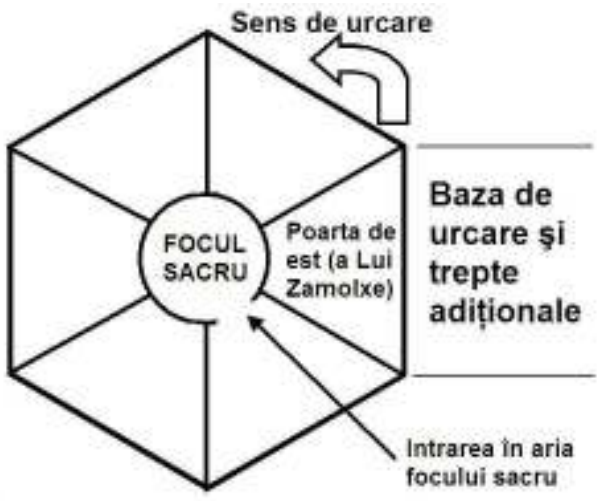
Sens de urcare
FOCUL SACRU
Poarta de est (a Lui Zamolxe)
Baza de urcare şi trepte adiționale
Intrarea în aria focului sacru

Schiță de templu spiralat neodacic

Alte forme de vetre neodacice pot utiliza simbolistica neodacică luând înfăţişări specifice precum este vatra Floarea Vieţii din Munţii Bucegi, pe valea râului Ialomiţa (***Fig. 51***, mai jos).

Fig. 51 – Vatra dacică
Floarea Vieţii din Munţii Bucegi pe valea râului Ialomiţa.

Vatra dacică, altarul şi templul neodacic pot de asemenea lua şi forma zeităţii căreia îi sunt dedicate (vezi desenul de pe coperta a patra).

Acestea fiind prezentate, în această lucrare, putem spune fără tăgadă că elementele esenţiale ale structurării ezoterismului neozamolxian (sau ezoterismul neodacic), numit **Zamolxiana**, sunt amplu expuse însoţite fiind de hermeneutica lor adecvată. Informaţiile din această carte sunt dense, ele necesitând o revenire la lectură şi la un studiu atent făcut de cititorul care se încumetă să le pătrundă mai adânc. Pe baza celor expuse **Zamolxiana** va putea evolua în secolele ce urmează ca o cale a luminii oferită lumii de traci şi daci, strămoşii neamului românesc.

☼ ☼ ☼ ☼ ☼ ☼

Lista de grafice

Pagina

Fig. 1 – Cruce românească având ca element central floarea vieții, simbol al vieții şi reînvierii. 5

Fig. 2 – Floarea vieții reprezentată pe o cruce din cimitirul vesel de la Săpânța, Maramureş, România. 5

Fig. 3 – Floarea vieții cu 90 de petale (floarea vieții extinsă) reprezentată pe o farfurie de artă populară din Munții Apuseni, România. 6

Fig. 4 – O încrustare în lemn a florii vieții. 9

Fig. 5 – Hambar încrustat cu motivele de artă populară românească, floarea vieții şi arborele vieții (bradul). 9

Fig. 6 – Cele patru coloane ziditoare ale zamolxianismului modern 10

Fig. 7 – Cele şapte cercuri constructoare ale simbolului floarea vieții în centrul desenului. 13

Fig. 8 – Floarea vieții se împlineşte în Fructul vieții. 13

Fig. 9 – Cele trei elemente esențiale ale florii vieții, centrul de putere, petala (drumul inițiatic) şi domeniul de manifestare (triunghiul de putere) 14

Fig. 10 – Floarea vieții extinsă având 19 elemente întrepătrunse. 14

Fig. 11 – Floarea vieții extinsă, generatoarea cubului spațialității. 15

Fig. 12 – Zeița egipteană Isis ridicându-se spre cer. 15

Fig. 13 – Zeul Ahura Mazdah al perşilor zoroastrieni. 15

Fig. 14 – Omul pământean şi reprezentarea lui cosmică în spațiul a două piramide, sub formă de tetraedru, înscrise într-o sferă. 16

Fig. 15 – Runele arhaice, baza tuturor scrierilor, sunt generate pe fundalul floarea vieții. 16

Fig. 16 – Lumânarea, forma elementară a focului sacru. 17

Fig. 17 – Grup neodacic strâns seara la Focul Lui Zamolxe. 17

Fig. 18 – Cavalerul trac, basorelief pe o piatră aflată la Muzeul Dunării de Jos, oraşul Călăraşi, Jud. Călăraşi. 20

Fig. 19 – Vulturul bicefal de la Alaca Hüyük (în Turcia de astăzi), urmă a civilizației indo-europene a hitiților (nesilimii – poporul nesa sau uriaşii), simbol al puterii divine a oamenilor veniți din stele. 20

Fig. 20 – Crucea Lui Zamolxe. 21

Fig. 21 – Floarea vieții prezentă pe o cruce mortuară în România şi gravată pe un sarcofag descoperit în 1980 în Israel şi presupus ca fiind al familiei Lui Iisus. 22

Fig. 22 – Cruce zamolxiană din Maramureş (în partea stânga) şi o altă formă a ei gravată pe o cruce mortuară cu ornamente dacice în zona Munților Buzăului. 23

Fig. 23 – Simbol geto-dacic pe o poartă a sanctuarului de la Sarmisegetuza. 23

Fig. 24 – O reprezentare cu arhetipuri a sistemului evolutiv în spiritualitatea neozamolxiană. 24

Fig. 25 – Cele 36 de elemente esențiale de coborâre a divinității în materie sau de ridicare a omului către divinitate. 30

Fig. 26 – Reprezentări în piatră ale îngerilor veghetori şi (sau) ale uriaşilor în Insula Paştelui din Oceanul Pacific, şi profilul uman corespunzător. 32

Fig. 27 – Floarea vieţii şi arhetipurile tradiţionale zamolxiene. *35*
Fig. 28 – România şi portalurile zamolxiene. *36*
Fig. 29 – Câteva din puterile omului aşa cum apar înscrise în floarea vieţii. *37*
Fig. 30 – Trei hexagoane cu poziţie centrală în floarea vieţii. *39*
Fig. 31 – Cele 19 puteri şi portalurile corescunzătoare în floarea vieţii cu 90 de petale. *40*
Fig. 32 – Câteva din puterile omului grefate pe brad, pomul vieţii. *41*
Fig. 33 – Pomul zamolxian al vieţii. *42*
Fig. 34 – Cele 18 puteri exterioare fiinţei umane în floarea vieţii cu 90 de petale. *42*
Fig. 35 – Cele 37 de puteri aflate în floarea vieţii cu 90 de petale. *43*
Fig. 36 – Cele 7 meridiane aflate în floarea vieţii extinsă. *44*
Fig. 37 – Căile evolutive feminină (cu linie roşie) şi masculină (cu linie albastră) reprezentate în floarea vieţii cu 90 de petale. *46*
Fig. 38 – 12 puteri interioare omului şi 18 exterioare aflate toate în floarea vieţii cu 90 de petale. *52*
Fig. 39 – Floarea vieţii cosmică încadrând floarea vieţii extinsă şi floarea vieţii împreună cu hexagoanele corespunzătoare. *59*
Fig. 40 – Floarea vieţii cosmică având 6 hexagoane concentrice. *60*
Fig. 41 – Cogaionul celest. *60*
Fig. 42 – Floarea vieţii cosmică şi omul cosmic încadrat în floarea vieţii extinsă. *64*
Fig. 43 – Floarea vieţii spaţială cu 8 colţuri. *66*
Fig. 44 – Cinci simboluri arhetipale zamolxiene. *67*
Fig. 45 – Zamolxe, pictură pe piatră. *65*
Fig. 46 – Ornamente dacice. *68*
Fig. 47 – Coloană de templu neodacic cu ornamente dacice. *68*
Fig. 48 – Schiţă de templu neodacic cu 6 coloane. *68*
Fig. 49 – Matricea fagurelui de miere emulează în natură pe cea a florii cosmice a vieţii. *69*
Fig. 50 – Schiţă de templu spiralat neodacic. *69*
Fig. 51 – Vatra dacică Floarea Vieţii din Munţii Bucegi pe valea râului Ialomiţa. *70*

Lista de tabele

Tabelul 1 – Tabel general de psihofiziologie neozamolxiană şi simbolistică *27*
Tabelul 2 – Portalurile şi evoluţia omului terestru către omul cosmic *38*
Tabelul 3 – Portalurile şi puterile florii vieţii pe nouă nivele *40*
Tabelul 4 – Căile puterilor florii vieţii extinse ca practici şi drumuri iniţiatice pentru evoluţia interioară umană *50*
Tabelul 5 – Căile puterilor florii vieţii ca practici şi drumuri iniţiatice pentru evoluţia exterioară umană *53*
Tabelul 6 – Cele 54 de triunghiuri ale puterii în floarea vieţii extinsă *55*

Sumarul cărții *Zamolxiana, ezoterismul neozamolxian: structurare şi hermeneutică*

Cartea *Zamolxiana, ezoterismul neozamolxian: structurare şi hermeneutică*, pune efectiv bazele ezoterismului neodacic (prezentat sumar în anul 2012, la apariția lucrării *Zamolxiana, învățăturile ezoterice ale neozamolxianismului: Sumar de idei*) fiind o argumentație comprehensivă în cunoaşterea inițiatică a zamolxianismului modern. Lucrarea de față permite o înțelegere spirituală şi religioasă profundă a miturilor, simbolurilor şi aspectelor sacre neamului românesc structurate într-o gnoză proprie numită **Zamolxiana**, având rădăcini adânci în etosul popular românesc.

Dezvoltarea paletei de idei porneşte sistematic de la simbolul arhetipal floarea vieții folosit în arta populară românească. Pe parcursul lucrării, ideile expuse sunt reflectate în citate din *Cartea Lui Zamolxe (CLZ)*, lucrare de referință privind spiritualitatea strămoşilor neamului românesc. Lucrarea introduce un simbolism sacru, din tradiția lumii, relevant subiectului propus. Apoi dezvoltă un ezoterism neozamolxian de natură evolutivă şi o anumită psihofiziologie corelantă şi corelată cu arhetipurile zamolxiene tradiționale (respectiv Zamolxe, Bendisa, Marele Lup Alb, Iisus Fiul Daciei, Cavalerul trac, Deceneu şi Dumnezeu/ Dumnezeea). Se prezintă cele 36 de elemente esențiale de descindere divină în lumea materiei şi a vieții umane, aceasta fiind o temă complexă care întregeşte viziunea celor trei planuri de manifestare universală, respectiv cel divin, cel al îngerilor veghetori şi cel terestru (uman). Se face apoi o dezvoltare amplă a puterilor florii vieții, a căilor acestor puteri (reprezentate de simbolul petalelor) şi a domeniilor de manifestare a lor (triunghiuri de putere) în cele trei forme majore ale florii vieții, respectiv cea elementară (cu 6 petale), cea extinsă (cu 90 de petale) şi cea cosmică (cu 342 de petale). O reprezentare a florii cosmice a vieții în trei dimensiuni introduce ideea de Cogaion Celest, muntele sacru al universului. Urmează o scurtă prezentare a unor practici neozamolxiene. Cartea se încheie cu expunerea câtorva idei de numerologie sacră şi de elemente de artă şi schițe de temple neodacice. Aceste teme structurează efectiv ezoterismul neozamolxian oferind explicații de hermeneutică însoțitoare.

Lucrarea se adresează tuturor celor care sunt interesați de gnoza izvorâtoare din tradiția populară a românilor, care în prezentul se constituie într-un ezoterism cu valențe universale cu numele **Zamolxiana**. Cartea poate fi folosită ca manual la cursurile de spiritualitate neodacică, de asemenea ca paletă de idei pentru o terapie specifică în psihologie şi totodată pentru medicina sacerdotală a preoțimii decenee.

Summary of *Zamolxina, the Neo-Zamolxian Esotericism: Structuring and Hermeneutics*

This work, *Zamolxiana, ezoterismul neozamolxian: structurare şi hermeneutică* (English translation: *Zamolxiana, the Neo-Zamolxian Esotericism: Structuring and Hermeneutics*), effectively sets the basis of the Neo-Dacian esotericism (succinctly presented in the year 2012 at the publication of *Zamolxiana, the Esoteric Teachings of Neo-Zamolxianism: Summary of Ideas*, book) being in fact a comprehensive argumentation upon the hidden knowledge of the modern Zamolxianism. This work allows a deep spiritual and religious understanding of myths, symbols and the sacred aspects of the Romanian people; as such knowledge is structured in a specific *gnosis* named **Zamolxiana**, having deep roots in the popular *ethos* of the Romanian people.

The development of an array of ideas starts from the archetypal symbol the Flower of Life that is used in the Romanian popular fine arts. Along the development of ideas, within the book, they are supported by verses from *Cartea Lui Zamolxe* (*The Book of Zamolxe*) that is the major reference work about the spirituality of Romanian peoples' forefathers. The work makes an introduction of a sacred symbolism from the world tradition, that is relevant to the subject in point. Then, it develops a Neo-Zamolxian esotericism of evolutionary nature and a certain psychophysiology correlated with the traditional Zamolxian archetypes (i.e. Zamolxe, Bendisa, The Great White Wolf, Jesus the Son of Dacia, the Thracian Knight, Deceneu and Dumnezeu/ Dumnezeea). It presents also the 36 essential elements of divine descent into the world of matter and of human life, that being a complex theme enlarging the vision of the three planes of universal manifestation, i.e. of the divine, of the watchers and of the human terrestrial, respectively. A thorough development of the powers of Flower of Life, of the paths of such powers (represented by the petal symbol) and of the fields of their manifestation (named also triangles of power) is made, as it applies to the three major forms of The Flower of Life, i.e. the basic (that having 6 petals), the extended (that having 90 petals) and the cosmic form (that having 342 petals, respectively. A representation of The Cosmic Flower of Life of three dimensions introduces the idea of the Celestial Cogaion, the sacred mountain of the universe. The argument continues with a short presentation of Neo-Zamolxian practices. The book concludes with the description of ideas about sacred numerology, as well as with elements of fine arts and sketches of Neo-Dacian temples. All the subjects presented do the structuring of Neo-Zamolxian esotericism and offer explanations of the accompanying hermeneutics.

The work is made useful for all people who are interested about the *gnosis* sprouting from the Romanian popular tradition that is now reshaped in an esotericism of universal values, under the name **Zamolxiana**. It equally may be used as guide for the courses of Neo-Dacian spirituality, as well as a panorama of idea for a certain therapy in psychology and for sacerdotal medicine employed by Decenee priesthood.

Bibliografie recomandată

Balas, Edith (1987) *Brancusi and Rumanian folk traditions*, New York: Columbia University.
Bălaşa, Dumitru (1993) *De la Zamolxis la Iisus Hristos*, Bârda: Editura Cuget românesc.
Bălaşa, Dumitru (2006) *Dacii de-a lungul mileniilor*, Bucureşti: Editura Miracol.
Bârlea, Ion (1909) *Însemnări din bisericile Maramureşului*, Bucureşti: Atelierele Grafice SOCEC & CO.
Bârlea, Ovidiu (1974) *Istoria folcloristicii româneşti*, Bucureşti: Editura Enciclopedică Românească.
Bergson, Henri (1935) *The Two Sources of Morality and Religion*, Garden City: Doubleday and Company.
Bernea, Ernest (1997) *Spaţiu, timp şi cauzalitate la poporul român*, Bucureşti: Editura Humanitas.
Blaga, Lucian (1983) *Meşterul Manole*, Bucureşti: Editura Albatros.
Boia, Lucian (1997) *Istorie şi mit în conştiinţa românească*, Bucureşti: Editura Humanitas.
Bucurescu, Adrian (1998) *Dacia secretă*, Bucureşti: Editura Arhetip.
Budiş, Monica (1998) *Microcosmosul gospodăresc: Practici magice şi religioase de apărare*, Bucureşti: Editura Paidea.
Buliga, Sorin Lory (2008) *Brâncuşi: Religiozitate, filosofie şi artă*, Craiova: Editura Universitaria.
Buliga, Sorin Lory (2009) *Simbolistică sacră în opera lui Constantin Brâncuşi*, Craiova: Scrisul Românesc.
Busuioceanu, Alexandru (2009) *Zamolxis sau mitul dacic în istoria şi legendele spaniole*, Bucureşti: Editura DACICA.
Chevalier, Jean; Gheerbrant, Alain (1994) *Dicţionar de simboluri*, vol. 1-3, Bucureşti: Editura Artemis.
Chiţimia, I. C. (1968) *Folclorişti şi folcloristică românească*, Bucureşti: Editura Academiei.
Clark, Kenneth (2005 [1969]) *Civilisation: A Personal View*, London: John Murray (Publishers).
Coruţ, Pavel (2005) *Omul din Carpaţi*, Bucureşti: Editura Ştefan.
Coruţ, Pavel (2006) *Oamenii lui Zamolxe*, Bucureşti: Editura Ştefan.
Coruţ, Pavel (2007) *Ultimul mag*, Bucureşti: Editura Pavel Coruţ.
Coruţ, Pavel (2008) *Codul lui Zamolxe*, Bucureşti: Editura Pavel Coruţ.
Coruţ, Pavel (2009) *Noi vom renaşte dintr-un vis*, Bucureşti: Editura Pavel Coruţ.
Coruţ, Pavel (2010) *Zamolxe Arianul*, Bucureşti: Editura Pavel Coruţ.
Crainicu, Felix; Ioniţă, Cristi (2009) *Legendele dacilor liberi*, Bucureşti: Editura Dacica.
Crişan, Ion Horaţiu (2007) *Medicina în Dacia*, Bucureşti: Editura Dacica.
Crişan, Ion Horaţiu (2008) *Civilizaţia geto-dacilor*, 2 vol., Bucureşti: Editura Dacica.
Cueşdean, Lucian Iosif (2006) *Româna, limba vechii Europe*, Bucureşti: Editura Solif.
Datcu, Iordan (1998) *Dicţionarul etnologilor români*, vol. I, Bucureşti: Editura Saeculum I.O.
Datcu, Iordan (1998) *Dicţionarul etnologilor români*, vol. II, Bucureşti: Editura Saeculum I.O.
Datcu, Iordan (2001) *Dicţionarul etnologilor români*, vol. III, Bucureşti: Editura Saeculum I.O.
Delcea, Eugen (2000) *Secretele Terrei: Istoria începe în Carpaţi*, Craiova: Editura Obiectiv.
Densuşianu, Nicolae (2000 [1913]) *Dacia preistorică*, Editura Meteor.
Drăgan, Constantin Iosif (1976) *Noi, tracii şi istoria noastră multimilenară*, Milano: Editura Nagard.
Drăgan, Constantin Iosif (1985) *Mileniul imperial al Daciei*, Bucureşti: Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică.
Drăgan, Constantin Iosif (2000) *Imperiul romano-trac*, Bucureşti: Editura Europa Nova.
Durkheim, Émile (1971) *The Elementary Forms of the Religious Life*, London: George Allen & Unwin Ltd.
Eliade, Mircea (1943) *Comentarii la Legenda Meşterului Manole*, Bucureşti: Editura Publicom.
Eliade, Mircea (1965) *Rites and Symbols of Initiation*, New York: Harper & Row Publishers.
Eliade, Mircea (1972) *Zalmoxis, the Vanishing God: Comparative Studies in the Religions and Folklore of Dacia and Eastern Europe*, Chicago: University of Chicago Press.
Eliade, Mircea (1977) *Forgerons et alchimistes*, Paris: Flamarion.
Eliade, Mircea (1980) *De la Zalmoxis la Genghis-Han*, Bucureşti: Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică.
Eliade, Mircea (1987), editor şef, *The Encyclopedia of Religions*, New York: Macmillan Publishing Company.
Eliade, Mircea (1992) *Istoria credinţelor şi ideilor religioase*, Chişinău: Universitas.
Evseev, Ivan (1994) *Dicţionar de simboluri şi arhetipuri culturale*, Timişoara: Editura Amarcord.
Feier, Nicolae (2010) *Zestrea strămoşească: Pagini alese din mitologia şi istoria strămoşilor neamului românesc*, Bistriţa: Editura Karuna.
Filipaşcu, Alexandru (1940) *Istoria Maramureşului*, Bucureşti: Tipografia Universul.
Finnegan, Ruth H. (1992) *Oral Traditions and the Verbal Arts: A Guide to Research Practices*, London: Routledge.

Fochi, Adrian; Datcu, Iordan (2002) *Bibliografia generală a etnografiei şi folclorului românesc*, Bucureşti: Editura Saeculum I.O.
Gaivoronschi, Vlad (2002) *Matricile spațiului tradițional*, Bucureşti: Editura Paidea.
Gavrilă, Mariana (2009) *Rădăcinile Ardealului: Marea preoteasă*, Oradea: Editura Arca.
Gavrilă, Mariana (2010) *Inițierea dacică: Osiris s-a născut în Carpați*, Cluj-Napoca: Editura Dacia XXI.
Gavriluță, Nicu (1998) *Mentalități şi ritualuri magico-religioase*, Iaşi: Polirom.
Gebhardi, Ludewig Albrecht (1778) *Geschichte des Reichs Hungarn und der damit verbundenen Staaten*, Leipzig: I. Theil.
Gennep, Arnold van (1996) *Riturile de trecere*, Iaşi: Polirom.
Georgescu Mircea (2010) *Dacia lui Zamolxis, zeul celest*, Filipeştii de Târg: Editura Antet.
Ghinoiu, Ion (2001) *Panteonul românesc*, Bucureşti: Editura Enciclopedică.
Ghinoiu, Ion (2003a) *Atlasul etnografic român*, Vol. I – Habitatul, Bucureşti: Editura Academiei Române şi Editura Monitorul Oficial.
Ghinoiu, Ion (2003b) *Atlasul etnografic român*, Vol. II – Ocupațiile, Bucureşti: Editura Academiei Române.
Ghinoiu, Ion (2004) *Cărările sufletului*, Bucureşti: Editura Etnologică.
Ghinoiu, Ion (2005) *Comoara satelor: calendar popular*, Bucureşti: Editura Academiei Române.
Ghinoiu, Ion (2007) *Sărbători şi obiceiuri româneşti*, Bucureşti: Editura Elion.
Ghinoiu, Ion (2008a) *Atlasul etnografic român*, Vol. III – Tehnica populară; Alimentația, Bucureşti: Editura Academiei Române.
Ghinoiu, Ion (2008b) *Mică enciclopedie de tradiții româneşti: sărbători, obiceiuri, credințe, mitologie*, Bucureşti: Editura Agora.
Godea, Ioan (2007) *Dicționar etnologic român*, Bucureşti: Editura Etnologică.
Godwin, Joscelyn (1981) *Mystery Religions in the Ancient World*, London: Thames and Hudson Ltd.
Gorovei, Artur (1990) *Folclor şi folcloristică*, Chişinău: Editura Hyperion.
Herodot (1961), *Istorii*, vol. 1, Bucureşti: Editura ştiințifică.
Huszti, András (1791), *Ó és újj Dacia AZ AZ Erdelynek Regi Es Mostani Allapotjarol Valo Historia*, Kessinger Publishing.
Iorga, Isabela (2006) *Mistere ale pământului românesc*, Bucureşti: Editura Miracol.
Kernbach, Victor (1983) *Dicționar de mitologie generală*, Bucureşti: Editura Albatros.
Knibb, M. A. (1974) *The Ethiopic Book of Enoch*, Oxford: Oxford University Press.
Krohn, Kaarle (1971) *Folklore Methodology Formulated by Julius Krohn and Expanded by Nordic Researchers*, Austin: University of Texas Press.
Lozovan, Eugen (2006) *Dacia Sacră*, Bucureşti: Editura Saeculum I.O.
Lund, Carl; Crişan, Maria (2004) *Zamolxis, primus getarum legislator: Upsaliae, 1687 = Zamolse, primul legislator al geților = Zamolxis first lawgiver of the Geta*e, Bucureşti, Arvin Press.
MacKenzie, Andrew (1977) *Dracula Country: Travels and Folk Beliefs in Romania*, London: Barker.
Manolache, Dumitru (2006) *Tezaurul dacic de la Sinaia – Legendă sau adevăr ocultat?*, Bucureşti: Editura Dacica.
Miulescu, Nicolae (1975) *Daksha, God's Country*, Editura Nagard.
Modorcea, Grid (2001) *Brâncuşi înainte de Brâncuşi*, Bucureşti: Editura Semne.
Muşat, Mircea (1980) *Izvoare şi mărturii străine despre strămoşii poporului român: culegere de texte*, Bucureşti: Editura Academiei Republicii Socialiste România.
Necşoiu, Floarea (2012) *Un tezaur nepieritor... creația noastră populară*, Bucureşti: Editura DacoRomână TDC.
Noica, Constantin (1991) *Pagini despre sufletul românesc*, Bucureşti: Editura Humanitas.
Nour, A. (2006) *Cultul lui Zamolxis*, Bucureşti: Editura Miracol.
Oişteanu, Andrei (1998) *Mythos & Logos. Studii şi eseuri de antropologie culturală*, Bucureşti: Editura Nemira.
Oişteanu, Andrei (2004) *Mircea Eliade între publicistica politică şi opera ştiințifică*, în Nr. Archaeus, tom VIII, fasc. 1-4.
Oltean, Dan (2002) *Religia dacilor*, Bucureşti: Editura Saeculum.
Oltean, Dan (2008) *Munții dacilor: Călătorii pe plaiurile regeşti ale Sarmizegetusei*, Bucureşti: Editura Dacica.
Papadopol-Calimah, Al. (2007) *Scrieri vechi pierdute atingătoare de Dacia*, Bucureşti: Editura Dacica.
Petre, Zoe (2004) *Practica nemuririi: O lectură critică a izvoarelor greceşti referitoare la geți*, Iaşi: Editura Polirom.
Piticaru, Ilie (1941) *Teoria evoluției spirituale*, Bucureşti: Tiparul „Cartea românească".

Platon (1974) *Charmides, Opere I*, Bucureşti: Editura Ştiinţifică.
Pop, Dumitru (2003) *Universul culturii, tradiţia şi promovarea lui în cultura şi viaţa contemporană*, Cluj-Napoca: Casa Cărţii de Ştiinţă.
Rădulescu-Motru, Constantin (1999) *Psihologia poporului român şi alte studii de psihologie socială*, Bucureşti: Editura Paideia.
Rogoz, Viorel (2002) *Familia în credinţe, rituri, obiceiuri*, Satu Mare: Editura Solstiţiu.
Russu, Ion Iosif (2009 [1944-1948]) *Religia geto-dacilor: zei, credinţe, practici religioase*, Bucureşti: Editura Dacica.
Russu, Ion Iosif (2009 [1959]) *Limba traco-dacilor*, Bucureşti: Editura Dacica.
Sărbătoare, Octavian (2010a) *Pe Calea Lui Zamolxe: Trilogie zamolxiană*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Sărbătoare, Octavian (2010b) *Românul s-a născut zamolxian: Întrebări şi răspunsuri despre renaşterea zamolxiană*, Bucureşti: Editura DacoRomână TDC.
Sărbătoare, Octavian (2010c) *Viaţa Lui Zamolxe*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Sărbătoare, Octavian (2011) *Evanghelia Dacilor*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Sărbătoare, Octavian (2012) *Zamolxiana, învăţăturile ezoterice ale neozamolxianismului: Sumar de idei*, Sydney: Sarbatoare Publications.
Săvescu, Napoleon (1999) *Noi nu suntem urmaşii Romei*, Bucureşti: Editura Intact.
Senn, Harry A.; Stephens, Martine (1982) *Were-wolf and vampire in Romania*, New York: Columbia University.
Sims, Martha C. (2005) *Living Folklore: An Introduction to the Study of People and their Traditions*, Logan: Utah State University Press.
Stahl, Henri H. (1983) *Eseuri critice despre cultura populară românească*, Bucureşti: Editura Minerva.
Stroe, Geo (1999) *DacoRomânia nemuritoare: Legende şi realităţi*, Bucureşti: Editura Tempus.
Stroe, Geo (2002) *Ştiinţa dacoromânisticii pe înţelesul tuturor*, Bucureşti: Editura Tempus.
Stroe, Geo (2006) *În căutarea lui Zamolse în DacoRomânia*, Bucureşti: Editura DacoRomână TDC.
Stroe, Geo (2012) *DacoRomânitatea, încotro*, Bucureşti: Editura DacoRomână TDC.
Tăbran, Octavian (2011) *Ancoră în... adevăr!...: Enigme sub... Obroc!*, Bucureşti: Editura DacoRomână TDC.
Toader, Şerban (2007) *Pomană şi dar*, Bucureşti: Editura Etnologică.
Tonciulescu, Paul Lazăr (1999) *De la Tărtăria la Ţara Luanei*, Bucureşti: Editura Miracol.
Trompf, Garry (1990) *In Search of Origins*, New Delhi: Sterling Publishers Private Limited.
Vartic, Andrei (1997) *Magistralele tehnologice ale civilizaţiei dacilor*, Chişinău: Editura Basarabia.
Vartic, Andrei (1998) *Drumul spre Kogaionon*, Chişinău: Editura Basarabia.
Ubicini, Abdolonyme (1886) *Les origines de l'histoire Roumaine*, Paris: Ernest Leroux.
Vinereanu, Mihai (2008) *Dicţionar etimologic al limbii române pe baza cercetărilor de indo-europenistică*, Bucureşti: Editura Alcor.
Vulcănescu, Mircea (1991) *Dimensiunea românească a existenţei*, Bucureşti: Editura Fundaţiei culturale române.
Vulcănescu, Romulus (1985) *Mitologie română*, Bucureşti: Editura Academiei Republicii Socialiste România.

Cuprins

	Pagina
Introducere	4
Cap. 1 – Considerații generale asupra originii ezoterismului neozamolxian	7
Cap. 2 – Simbolistica sacră şi tradiția spirituală	13
Cap. 3 – Simbolistica generatoare a bazelor practicilor neozamolxiene	19
Cap. 4 – O reprezentare cu arhetipuri a sistemului evolutiv în spiritualitatea neozamolxiană	24
Cap. 5 – Tabel general de psihofiziologie neozamolxiană şi simbolistică	27
Cap. 6 – Cele 36 de elemente esențiale de coborâre a divinității în materie sau de ridicare a omului către divinitate	30
Cap. 7 – Floarea vieții însoțită de arhetipurile tradiționale zamolxiene	35
Cap. 8 – Floarea vieții, omul cosmic şi puterile vieții pământene	37
Cap. 9 – Căile puterilor florii vieții şi domeniile de manifestare	50
Cap. 10 – Floarea cosmică a vieții	59
Cap. 11 – Practici ezoterice neozamolxiene	62
Cap. 12 – Elemente de numerologie sacră, artă şi temple neodacice	66
Lista de grafice	71
Lista de tabele	72
Sumarul cărții *Zamolxiana, ezoterismul neozamolxian: structurare şi hermeneutică*	73
Book Summary of *Zamolxiana, the Neo-Zamolxian Esotericism: Structuring and Hermeneutics*	74
Bibliografie recomandată	75

Despre autor

Octavian Sărbătoare s-a născut în România în 1952 şi din 1987 trăieşte în Australia. A absolvit Facultatea de Litere cu specializările de licență în studii ale religiilor şi filosofie, apoi un an de specialitate postlicență în studii ale religiilor, Master la Litere (studii de pace şi conflict) cu distincție şi diplomă postuniversitară (economie politică) la Universitatea din Sydney, Australia. Doctor Honoris Causa. Este autorul unor cărți de cercetare în domeniul social cât şi de beletristică, în limbile română, engleză şi italiană.

About the author

Octavian Sarbatoare was born in Romania in 1952. Since 1987 he has been living in Australia. He completed his BA in Philosophy and Studies in Religion, BA (Honours) in Studies in Religion, Master of Arts with Merit (PACS) and Graduate Diploma (Political Economy) at the University of Sydney, Australia. Doctor Honoris Causa. He is the author of various books of scholarly research and fiction, both in Romanian, English and Italian.

Sull'autore

Octavian Sarbatoare è nato in Romania nel 1952 e dal 1987 vive in Australia. Ha conseguito la Laurea in Lettere con specializzazione in studi sulle religioni e filosofia, e un anno di specializzazione post laurea in studio delle religioni, Master in Lettere (studi sulla pace e sui conflitti), con distinzione e diploma post universitario (economia politica) all'università di Sydney, Australia. Doctor Honoris Causa. E' autore di alcuni libri di ricerca nell'ambito sociale ma anche di ballettistica, nelle lingue romeno, inglese e italiano.

COLECȚIA DECENEV